Nationella trygghetsundersökningen 2026

Om utsatthet, otrygghet och förtroende

Rapport 2026:30

Sveriges officiella statistik

Brottsförebyggande rådet (Brå) är en myndighet som verkar för att minska brottsligheten och öka tryggheten i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap om brottslighet, brottsbekämpning och brottsförebyggande arbete. Våra målgrupper är i första hand regeringen, rättsväsendets myndigheter och brottsförebyggande aktörer.

Publikationen finns som pdf på bra.se. På begäran kan Brå ta fram ett alternativt format. Frågor om alternativa format skickas till produktion@bra.se.

Vid citat eller användande av tabeller, figurer och diagram ska källan Brå anges. För att återge bilder, fotografier och illustrationer krävs upphovspersonens tillstånd.

Författare: Hilma Gustafsson, Emelie Helldén, Aurora Isufi, Maria Molin, Åsa Strid

urn:nbn:se:bra-1372

© Brottsförebyggande rådet 2026

Produktion: Brottsförebyggande rådet, Box 1386, 111 93 Stockholm
Telefon 08–527 58 400, e-post registrator@bra.se, www.bra.se

Denna publikation kan laddas ner från Brås webbplats www.bra.se/publikationer

Förord

Utsatthet för brott, känsla av otrygghet, och förtroende för och erfarenheter av rättsväsendet är sedan länge ett naturligt fokus för kriminalpolitiken. Att minska utsattheten för brott och otrygghet är två viktiga kriminalpolitiska mål, och för det ändamålet behöver man kunna följa utvecklingen över tid men också veta om det finns skillnader mellan olika samhällsgrupper. Genom sådan kunskap får samhället och rättsväsendet bättre möjligheter att satsa på åtgärder där de behövs mest. En viktig källa till sådana kunskaper är Nationella trygghetsundersökningen (NTU), som Brå genomför årligen sedan 2006 enligt instruktion från regeringen.

I årets undersökning ställdes för första gången bakgrundsfrågor om respondenternas sexuella läggning, transerfarenheter samt könsidentitet. Det ställdes även en fråga om huruvida de har en funktionsnedsättning. Det innebär att vi framöver får bättre möjligheter att synliggöra skillnader i utsatthet och otrygghet mellan grupper som tidigare inte har kunnat belysas på samma sätt i undersökningen. Det ser vi som ett viktigt steg i utvecklingen av NTU och i arbetet med att ge en mer heltäckande bild av utsatthet och otrygghet i befolkningen.

De som har arbetat med produktionen av statistiken och skrivit rapporten är Hilma Gustafsson, Emelie Helldén, Aurora Isufi, Maria Molin och Åsa Strid, samtliga utredare på Brå.

Avslutningsvis vill vi rikta ett stort tack till alla er som deltagit genom att svara på frågorna i NTU – och som på så sätt bidrar till den här typen av kunskapsunderlag.

Stockholm i oktober 2026

Jonas Trolle
Generaldirektör

Thomas Hvitfeldt
Enhetschef

Innehållsförteckning

1. Huvudresultat 5

2. Metod 7

Population, urval och bortfall 7

Tolkning av resultat 8

Bra att veta när du läser 9

3. Utsatthet för brott 13

Brott mot enskild person 14

Misshandel 15

Hot 19

Sexualbrott 21

Rån 27

Fickstöld 29

Försäljningsbedrägeri 31

Kort- och kreditbedrägeri 33

Nätkränkning 35

Trakasserier 37

Egendomsbrott mot hushåll 39

Bostadsinbrott 40

Bilstöld 41

Stöld ur eller från fordon 43

Cykelstöld 44

4. Otrygghet och oro för brott 46

Otrygghet vid utevistelse sen kväll 47

Oro för att utsättas för olika typer av brott 49

Valt annan väg på grund av oro för brott 64

Avstått aktivitet på grund av oro för brott 66

Avstått aktivitet på internet på grund av oro 69

Oro över brottsligheten i samhället 71

Uppfattning om brottsutvecklingen 74

Oro för närstående 76

5. Förtroende för rättsväsendet 79

Förtroende för rättsväsendet som helhet 80

Förtroende för rättsväsendets olika delar 82

6. Brottsutsattas erfarenheter av polisen 92

Erfarenheter av polisen 93

7. Referenser 96

1. Huvudresultat

Det huvudsakliga syftet med Nationella trygghetsundersökningen (NTU) är att studera utvecklingen över tid av självrapporterad utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet samt brottsutsattas kontakter med rättsväsendet hos den svenska befolkningen (16–84 år). Syftet är också att redogöra för skillnader mellan grupper i befolkningen, såsom skillnader mellan män och kvinnor eller mellan olika typer av familje- och boendeförhållanden. Rapporten presenterar de huvudsakliga resultaten från NTU 2026 på en övergripande nivå, samt utvecklingen över tid från NTU 2007 till NTU 2026.

I det här kapitlet redovisas ett urval av de indikatorer som finns med i rapporten för att sammanfatta resultaten och ge en övergripande bild av trender och mönster.

Misshandel, hot, rån och trakasserier fortsätter att minska

Resultaten visar på en nedåtgående trend för flera av brotten som mäts i NTU. Den självrapporterade utsattheten för misshandel, hot, rån, stöld ur eller från fordon samt cykelstöld har minskat kontinuerligt sedan 2020. För trakasserier noteras en successiv minskning sedan 2019.

Utsatthet för brott är generellt vanligare bland yngre än bland äldre. Exempelvis är män i åldern 16–19 år den grupp som i störst utsträckning uppger att de utsattes för misshandel, och kvinnor i åldersgruppen 20–24 år uppger särskilt stor utsatthet för sexualbrott.

Tydlig minskning av oro över brottsligheten i samhället

I årets mätning syns en stor förändring i hur befolkningen uppfattar brottsligheten på ett generellt plan. Andelen som oroar sig i stor utsträckning har minskat tydligt (från 54 % 2025 till 45 % 2026). Den minskade oron noteras i alla grupper i befolkningen, oavsett kön, ålder, hur och var man bor. Minskningen är större bland män än bland kvinnor, samt något större i åldersgrupperna 45–74 år. Den minskade oron kan antas hänga ihop med en förändrad syn på brottsutvecklingen, eftersom det även syns en minskning i andelen som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren (från 83 % 2025 till 69 % 2026). Även här är minskningen något större bland män, särskilt de i åldrarna 16–34 år eller som bor i storstadsområden.

Andelen som känner sig otrygga eller ofta oroar sig för att utsättas för olika typer av brott är generellt större bland kvinnor än bland män, och det gäller särskilt oro för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp (18 % jämfört med 1 %). Kvinnor uppger också i betydligt större utsträckning än män att de helt avstår från att gå ut på kvällen på grund av otrygghet, har avstått från någon aktivitet eller valt en annan väg eller ett annat färdsätt på grund av oro för brott.

Förtroendet för rättsväsendet fortsätter att öka

NTU 2026 visar en fortsatt uppåtgående trend i andelen som uppger att de har stort förtroende för rättsväsendet som helhet, polisen, åklagarna och domstolarna.

Att ha stort förtroende för polisen är något vanligare bland kvinnor än bland män. För övriga delar av rättsväsendet (åklagarna, domstolarna och kriminalvården) syns i princip ingen skillnad mellan könen. Kvinnor som har utsatts för brott och varit i kontakt med polisen de senaste tre åren uppger i något större utsträckning än motsvarande grupp bland män att de har positiva erfarenheter av polisen och är nöjda med olika delar av polisens arbete.

Nya enkätfrågor synliggör högre utsatthet bland personer med funktionsnedsättning

I NTU 2026 infördes en ny fråga om man själv anser sig ha en funktionsnedsättning, något som möjliggör att studera hur till exempel utsatthet och otrygghet ser ut i den gruppen. Resultaten visar att utsattheten för brott är genomgående större bland personer som har en funktionsnedsättning, jämfört med personer som inte har det. Till exempel är det 14,5 procent bland kvinnor med funktionsnedsättning som uppger att de har utsatts för sexualbrott, jämfört med 5,8 procent bland kvinnor utan funktionsnedsättning. Bland personer med funktionsnedsättning är också otryggheten och oron för att utsättas för brott genomgående större, samtidigt som en mindre andel har stort förtroende för rättsväsendet.

Högre utsatthet bland homo- och bisexuella personer

I årets mätning inkluderas också för första gången frågor om sexuell läggning, könsidentitet och transerfarenhet. Resultaten från dessa visar att det generellt sett är en större andel som utsatts för brott bland homo- och bisexuella än bland heterosexuella. Till exempel uppger 5,0 procent av homosexuella och 4,2 procent av bisexuella att de utsattes för misshandel under 2025, jämfört med 2,3 procent bland heterosexuella. Homo- och bisexuella, samt personer med annan sexuell läggning, är även i högre grad oroliga för att utsättas för misshandel. Bland bisexuella är andelen som är oroliga för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp större än bland andra.

Personer som inte har en binär könsidentitet (det vill säga inte identifierar sig som antingen man eller kvinna) och personer med transerfarenhet har generellt en högre utsatthet för brott. Till exempel är andelen utsatta för hot 20,3 procent bland personer som inte identifierar sig som binära och 15,9 procent bland personer med transerfarenhet, jämfört med 6,6 procent bland både personer med binär könsidentitet och personer utan transerfarenhet. Personer som inte har en binär könsidentitet och personer med transerfarenhet har också genomgående en mindre andel med stort förtroende för rättsväsendet och är i högre grad oroliga för att utsättas för misshandel och våldtäkt eller sexuella angrepp.

2. Metod

Det här kapitlet ger en kort beskrivning av metoden i NTU 2026. En detaljerad teknisk beskrivning finns i den tillhörande kvalitetsdeklarationen som finns på Brås webbplats www.bra.se/ntu2026. För en fördjupad beskrivning av den teoretiska bakgrunden till metoden och vad den innebär för hur resultaten ska tolkas, se skriften Brås statistiska undersökningar om brott – Ett metodstöd för tolkning av resultat (Brå 2024).

	NTU 2026 i korthet
Syfte	Att studera utvecklingen över tid för självrapporterad utsatthet för brott, otrygghet, förtroende för och kontakter med rättsväsendet, samt belysa skillnader mellan olika grupper i befolkningen.
Population	Personer som är folkbokförda i Sverige, i åldern 16–84 år.
Urvalsram	Registret över totalbefolkningen (RTB), i åldern 16–84 år.
Urvalsstorlek	210 225 personer.
Urvalsmetod	Obundet slumpmässigt urval, stratifierat på lokalpolisområde (i vissa fall även kommun) och åldersgrupp.
Datainsamlingsmetod	Webbenkät. Pappersenkät används för dem som inte vill eller kan svara via webben. Insamlingen administreras av SCB.
Kontaktstrategi	Inbjudan att delta i undersökningen samt inloggningsuppgifter till webbenkäten skickas via post till de som inte var anslutna till en digital brevlåda. Totalt görs fyra utskick. Personer under 65 år får en pappersenkät i tredje utskicket, och personer 65 år eller äldre får pappersenkäten i utskick två och fyra.
Datainsamlingsperiod	Januari–april 2026.
Antal svar	64 475 personer.
Svarsfrekvens, designviktad respektive oviktad	35,0 % respektive 30,8 %.

Population, urval och bortfall

NTU studerar den svenska befolkningen (16–84 år) som är stadigvarande bosatt i Sverige. ”Stadigvarande” har konkretiserats till personer folkbokförda i Sverige, och det är således den population som resultaten från NTU beskriver (målpopulationen). Det finns dock stadigvarande personer i Sverige som inte är folkbokförda, exempelvis asylsökande, och dessa ingår alltså inte i undersökningen.

För att nå folkbokförda personer används Registret över totalbefolkningen (RTB) som tillhandahålls av SCB. Utifrån registret görs ett stratifierat obundet slumpmässigt urval (STOSU). Att stratifiera innebär att man delar upp populationen i olika grupper och drar ett urval från varje grupp. I NTU görs en stratifiering utifrån 97[1] lokalpolisområden (LPO) och åldersindelningen 16–29 år respektive 30–84 år. Stratifieringen på ålder görs för att utöka urvalsstorleken bland yngre, eftersom den gruppen har en särskilt låg svarsfrekvens. Stratifieringen på LPO görs för att kunna utöka urvalsstorleken i mindre befolkade områden, så att antalet svarande blir

[1] Lokalpolisområdena är tagna från Polismyndighetens uppgifter vid tiden för urvalsdragningen (december 2025), vilket var 98 stycken. Eftersom ett LPO utgörs av Arlanda flygplats och inte innefattar några privatbostäder genomförs NTU i endast 97 av områdena. Observera att det har skett förändringar i indelningen av LPO inför NTU 2026 som bland annat innebär att antalet LPO totalt sett har utökats. För mer information om förändringarna hänvisas till Polismyndigheten.

tillräckligt stort och resultaten för dessa områden går att redovisa. Från och med NTU 2024 görs det också inom vissa lokalpolisområden ett utökat urval på kommunnivå för att öka möjligheten att redovisa resultat för samtliga kommuner. Urvalsstorleken i NTU 2026 var totalt 210 225 personer.

Av de 210 225 personer som valdes ut till att ingå i NTU 2026 visade sig 820 vara avlidna eller ha flyttat utomlands, vilket innebär att enkäten gick ut till 209 405 personer. Antalet som svarade var 64 475 personer och den designviktade[2] svarsfrekvensen var 35,0 procent.

För att säkerställa att de svarande är representativa för populationen tar SCB fram en så kallad representativitetsindikator (R-indikator) för varje mätning från och med NTU 2019. Kortfattat kan man säga att R-indikatorn ger ett mått på hur väl svarsmängden förhåller sig till målpopulationen med avseende på olika bakgrundsfaktorer. Ju högre värde på R-indikatorn desto mer representativ är svarsmängden. Trots att bortfallet totalt sett har varit högre i NTU 2022 och framåt, har R-indikatorn varit något högre än tidigare år. Det indikerar att representativiteten inte har påverkats av att bortfallet har ökat. Mer om R-indikatorn finns att läsa i kvalitetsdeklarationen för NTU 2026 (se www.bra.se/ntu2026).

När resultaten tas fram används ett viktningsförfarande som, till skillnad från designvikten, tar hänsyn till både urvalsdesignen och bortfallet så att resultaten ska vara så representativa som möjligt för den svenska befolkningen. En detaljerad beskrivning av vikterna finns också i kvalitetsdeklarationen för NTU 2026.

Tolkning av resultat

Resultaten från Nationella trygghetsundersökningen anses ge en relativt god bild av förhållandena i den svenska befolkningen (16–84 år). NTU bedöms däremot inte kunna fånga de mest marginaliserade grupperna i befolkningen, såsom hemlösa och människor med svår missbruksproblematik. Detsamma gäller grovt kriminella. Det beror dels på att svarsfrekvensen i dessa grupper kan antas vara särskilt låg vid den här typen av undersökningar, dels på att undersökningen inte överhuvudtaget når personer som saknar adress i registret över totalbefolkningen eller som vistas på institution. Att inte kunna fånga upp dessa grupper är olyckligt med tanke på att de kan antas vara mer drabbade av brott än befolkningen i genomsnitt, samt i högre grad ha erfarenheter av kontakt med rättsväsendet.

Resultaten från NTU syftar i första hand till att användas som källa för att beskriva utvecklingen över tid och skillnader mellan grupper. Det är dock viktigt att komma ihåg att NTU är beroende av respondenternas benägenhet att berätta om det som efterfrågas i undersökningen, den så kallade rapporteringsbenägenheten. Rapporterings-benägenheten kan se olika ut beroende på vilken typ av händelse som efterfrågas, exempelvis om händelsen uppfattats som allvarlig eller inte, eller om händelsen

[2] Den designviktade svarsfrekvensen tar hänsyn till att olika personer haft olika stor sannolikhet att komma med i urvalet, till exempel på grund av den överrepresentation i urvalet som görs av yngre för att den gruppen har en förväntad låg svarsfrekvens. Den designviktade svarsfrekvensen kan ses som en skattning av den svarsandel som en undersökning utan stratifiering skulle ha resulterat i. Den oviktade svarsfrekvensen var 30,8 procent.

framkallar känslor som skuld eller skam hos den utsatta. Respondentens minnesbild och upplevelse av händelsen påverkar också vad som rapporteras i NTU. I vilken grad NTU kan spegla faktiska nivåer av utsatthet i befolkningen bedöms därför se olika ut beroende på brottstyp.

I NTU har frågorna till stor del formulerats efter den juridiska definitionen av respektive brott. Det har gjorts utifrån ambitionen att NTU ska kunna ta fram kunskap om de brott som begås men som aldrig kommer till polisens kännedom, ett så kallat mörkertal. Utmaningen med den ambitionen är att enkätsvaren enbart bygger på respondenternas uppfattning av vad som skett. Det är därför möjligt att händelser som fångas upp i undersökningen inte skulle vara att betrakta som brott i juridisk mening. Likaså finns det risk för att undersökningen inte fångar upp händelser som utgör brott i juridisk mening, eftersom det finns många faktorer som påverkar ifall en händelse uppges i undersökningen eller inte. Följaktligen är de begrepp som används i rapporten inte nödvändigtvis synonyma med hur man juridiskt ser på respektive brott.

Eftersom NTU är en urvalsundersökning behöver man dessutom ta hänsyn till den osäkerhet som följer när ett resultat baseras på en skattning. I NTU illustreras den statistiska osäkerheten med hjälp av konfidensintervall (se avsnittet Läsanvisningar). För att minska risken för skevheter som kan orsakas av urvalsfel och bortfallsfel används ett viktningsförfarande vid resultatframställningen. Det är dock troligt att det förekommer bortfallsfel som vikterna inte kan korrigera för, och som riskerar att bidra till skevheter i resultaten. Exempelvis om personer som inte har utsatts för brott svarar på undersökningen i lägre utsträckning finns det risk för att resultaten för utsatthet överskattas. Om svarsfrekvensen i stället är lägre bland dem som har utsatts för brott är risken snarare att resultaten underskattas. I vilken utsträckning det förekommer i NTU går inte att veta. Det bör däremot påpekas att om bortfallsfel förhåller sig någorlunda konstant över tid, behöver det inte vara ett problem vid analyser av utvecklingen över tid eftersom graden av skevhet i det fallet är ungefär densamma vid varje mättillfälle. Likaså, om sådana bortfallsfel förekommer i ungefär samma grad bland olika grupper i befolkningen, behöver det inte heller vara ett problem när resultaten jämförs mellan olika grupper eftersom graden av skevhet i sådant fall är liknande i varje grupp.

Samtliga osäkerhetskällor finns att läsa mer om i kvalitetsdeklarationen för NTU 2026 och i Brås statistiska undersökningar om brott – Ett metodstöd för tolkning av resultat (Brå 2024).

Bra att veta när du läser

- Resultaten redovisas som andelen personer i befolkningen (16–84 år). Undantaget är frågeområdet utsatthet för egendomsbrott, som redovisas som andelen hushåll i hela landet, och frågeområdet kontakter med polisen, som redovisar andelen bland dem som utsatts för något brott som har polisanmälts de senaste tre åren.
- I undersökningen studeras inte alla straffbelagda gärningar som enskilda personer eller hushåll kan utsättas för. Inte heller studeras brott som begås mot juridiska personer, såsom stat, företag och föreningar, eftersom undersökningen avser privatpersoner.
- Endast resultat som baseras på minst 100 svarande redovisas.

- Avrundningen av procenttal innebär i vissa fall att svarsandelarna inte alltid summerar till 100 procent.
- Referensperioderna i de olika frågeområdena är följande:
  - Utsatthet för brott: föregående kalenderår.
  - Otrygghet och oro för brott: uppfattningen när enkäten besvaras eller uppfattningen under det senaste året.
  - Förtroende för rättsväsendet: tidpunkten när enkäten besvaras.
  - Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet: de senaste tre åren, fram till när enkäten besvaras.
- Observera att inte alla figurer har samma skala på y-axeln.
- Samtliga resultat presenteras för olika redovisningsgrupper, en del utifrån var respondenten är folkbokförd, som exempelvis kommungrupp och socioekonomisk områdestyp. Utsatthet för brott behöver däremot inte ha skett på samma plats som där den utsatta personen är folkbokförd.
- De skillnader som beskrivs i den här rapporten behöver inte nödvändigtvis vara statistiskt säkerställda.

Konfidensintervall

Eftersom resultaten i NTU baseras på skattningar utifrån ett urval av befolkningen finns det en slumpmässig osäkerhet att ta hänsyn till, vilket i NTU illustreras genom konfidensintervall.

Ett konfidensintervall anger en lägsta och en högsta gräns (ett intervall) för det värde som en totalundersökning förväntas att ligga inom, med en viss sannolikhet (i NTU används 95 % sannolikhet). Ju mindre konfidensintervallet är desto mindre är osäkerheten, och generellt sett är konfidensintervallen mindre ju fler personer som en skattning baseras på. Mer om konfidensintervall går att läsa i skriften Brås statistiska undersökningar om brott – Ett metodstöd för tolkning av resultat (Brå 2024).

Omräknade resultat

Från starten 2006 och fram till 2017 genomfördes NTU i huvudsak genom telefonintervjuer och med ett urval om 20 000 personer. Sedan 2017 genomförs undersökningen genom webb- och postenkäter till ett urval om 200 000 personer. För att kunna göra jämförelser över tid, trots olika undersökningsmetoder, gjordes två parallella undersökningar 2017. På det sättet kunde en omräkning av de flesta tidigare resultaten (NTU 2007–2016) göras och dessa år är markerade med en stjärna (*). För mer information om omräkningen; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Redovisningsgrupper

Bakgrundsinformation har använts för att klassificera respondenterna till relevanta redovisningsgrupper. Redovisningsgrupperna har i de flesta fall konstruerats utifrån registeruppgifterna men i vissa fall används uppgifter från enkäten. Se samtliga registeruppgifter som inhämtas samt frågeformuläret i kvalitetsdeklarationen för NTU 2026 (se www.bra.se/ntu2026). Redovisningsgrupperna i NTU 2026 är följande:

- **Kön** (juridiskt kön, registeruppgift)

  - Män
  - Kvinnor.
- **Ålder** (ålder som uppnås under insamlingsåret, registeruppgift)
  - 16–19 år
  - 20–24 år
  - 25–34 år
  - 35–44 år
  - 45–54 år
  - 55–64 år
  - 65–74 år
  - 75–84 år.
- **Utbildningsnivå** (enkätfråga)
  - Förgymnasial: som högst förgymnasial utbildning 9 år eller kortare.
  - Gymnasial: som högst gymnasial utbildning.
  - Eftergymnasial: eftergymnasial utbildning (inklusive forskarutbildning).
- **Svensk eller utländsk bakgrund** (registeruppgift)
  - Svenskfödda med minst en svenskfödd förälder: födelseland Sverige och minst en förälder med födelseland Sverige.
  - Svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda: födelseland Sverige och två föräldrar med annat födelseland än Sverige.
  - Utrikesfödda: annat födelseland än Sverige.
- **Familjetyp** (enkätfråga)
  - Sammanboende utan barn: bor tillsammans med make, maka, sambo eller partner men inte med barn eller ungdomar under 20 år (barn eller ungdomar som inte är ens syskon).
  - Sammanboende med barn: bor tillsammans med make, maka, sambo eller partner och med barn eller ungdomar under 20 år (barn eller ungdomar som inte är ens syskon).
  - Ensamstående utan barn: bor inte tillsammans med make, maka, sambo eller partner eller med barn eller ungdomar under 20 år (barn eller ungdomar som inte är ens syskon).
  - Ensamstående med barn: bor inte tillsammans med make, maka, sambo eller partner men bor tillsammans med barn eller ungdomar under 20 år (barn eller ungdomar som inte är ens syskon).
- **Bostadstyp** (enkätfråga)
  - Småhus: boende i småhus (villa, friliggande småhus för en eller två familjer, radhus, kedjehus eller parhus).
  - Flerfamiljshus: boende i flerfamiljshus (lägenhet i flerbostadshus).
- **Kommungrupp** (baseras på Kommungruppsindelning 2023 av Sveriges Kommuner och Regioner, SKR)
  - Storstäder och storstadsnära kommuner: storstäder och pendlingskommuner nära storstad.

- Större städer och kommuner nära större stad: större stad, pendlingskommun nära större stad och lågpendlingskommun nära större stad.
- Mindre städer/tätorter och landsbygdskommuner: mindre stad/tätort, pendlingskommun nära mindre stad/tätort, landsbygdskommuner och landsbygdskommun med besöksnäring.

- **Socioekonomisk områdestyp** (indelningen baseras på Segregationsbarometern 2021 från Boverket)
  - Områden med socioekonomiska utmaningar: områden med stora socioekonomiska utmaningar och områden med socioekonomiska utmaningar (områdestyp 1–2).
  - Socioekonomiskt blandade områden: socioekonomiskt blandade områden (områdestyp 3).
  - Områden med goda socioekonomiska förutsättningar: områden med goda socioekonomiska förutsättningar och områden med mycket goda socioekonomiska förutsättningar (områdestyp 4–5).
- **Funktionsnedsättning** (enkätfråga, ny i NTU 2026)
  - Ej funktionsnedsättning
  - Funktionsnedsättning.
- **Sexuell läggning** (enkätfråga, ny i NTU 2026)
  - Heterosexuell
  - Bisexuell
  - Homosexuell
  - Annan sexuell läggning.
- **Könsidentitet** (enkätfråga, ny i NTU 2026)
  - Binär könsidentitet: könsidentitet man eller kvinna
  - Annan könsidentitet: ickebinär eller annan könsidentitet.
- **Transerfarenhet** (enkätfråga, ny i NTU 2026)
  - Ej transerfarenhet: är inte och har inte varit transperson
  - Transerfarenhet: är eller har varit transperson.

Tillhörande publikationer

- Till den här rapporten medföljer en kvalitetsdeklaration med teknisk information om datainsamlingen, som finns tillgänglig på Brås webbplats: www.bra.se/ntu2026.
- Resultat i Excelformat finns tillgängliga på www.bra.se/ntu2026:
  - Tabellsamling NTU 2007–2026, som innefattar samtliga resultat för NTU 2007–2026, med konfidensintervall för senaste året.
  - Resultat för län NTU 2017–2026.
  - Resultat för polisregioner NTU 2017–2026.
  - Resultat för polisområden och lokalpolisområden NTU 2017–2026.

3. Utsatthet för brott

I NTU efterfrågas utsatthet för tretton olika brottstyper. Det gäller dels sådana brott som drabbar enskilda personer (misshandel, hot, sexualbrott, rån, fickstölder, försäljningsbedrägerier, kort- och kreditbedrägerier, nätkränkningar och trakasserier), dels sådana brott som drabbar hela hushåll (bostadsinbrott, bilstölder, stöld ur eller från fordon och cykelstölder). Resultaten redovisas både för varje brottstyp för sig och för de sammanslagna kategorierna brott mot enskild person (observera att trakasserier inte ingår här[3]), respektive för egendomsbrott mot hushåll.

I NTU 2026 ställdes för första gången bakgrundsfrågor om respondenternas sexuella läggning, transerfarenheter och könsidentitet. Det ställdes även en fråga om huruvida de har en funktionsnedsättning. Syftet är att kunna synliggöra om personer i någon av dessa grupper är mer utsatta eller otrygga än andra. Många av de nya redovisningsgrupperna är dock relativt små, vilket medför en statistisk osäkerhet. Det i kombination med att det inte finns resultat från tidigare år att jämföra med gör att de resultaten tolkas med större försiktighet.

Notera att frågorna i NTU avser utsatthet under föregående kalenderår, vilket alltså innebär att det i NTU 2026 ställs frågor om utsatthet under 2025. Svarsalternativen på samtliga frågor är Ja och Nej, med undantag för frågorna om cykelstöld och bilstöld, som även omfattar svarsalternativet Ingen i hushållet hade någon cykel eller bil.

I det här kapitlet presenteras resultat för NTU:s huvudindikatorer om självrapporterad utsatthet för brott under 2025 och hur utvecklingen har sett ut över tid (2006–2025). Samtliga resultat uppdelade på kön och övriga redovisningsgrupper, samt resultaten för upprepad utsatthet, redovisas på Brås webbplats (www.bra.se/ntu2026, i Tabellsamling NTU 2007–2026, tabellerna 3A till 3T).

[3] Frågan om utsatthet för trakasserier formulerades om inför NTU 2020, vilket ledde till att tidsserien för trakasserier bröts. För att kunna behålla tidsserien över brott mot enskild person exkluderades trakasserier ur kategorin för alla år.

Brott mot enskild person

Brott mot enskild person är ett sammantaget mått som visar andelen personer i befolkningen som under ett givet kalenderår utsatts för någon eller några av brottstyperna misshandel, hot, sexualbrott, rån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort- och kreditbedrägeri och nätkränkning.[4] Svaren här i NTU 2026 gäller för kalenderåret 2025.

Sammantaget är det 18,8 procent av befolkningen som har utsatts för brott mot enskild person under 2025 (se figur 3.1). Det är en liten minskning jämfört med 2024, då andelen utsatta var 20,0 procent, en nivå som varit relativt stabil sedan 2020. Dessförinnan (2017–2019) låg andelen på en något högre nivå. Andelen utsatta är något större bland kvinnor än bland män (19,9 % jämfört med 17,5 % 2025), och så har det sett ut under hela perioden. Det beror främst på att kvinnor i betydligt större utsträckning är utsatta för sexualbrott, även om utsatthet för de flesta andra brottstyper är vanligare bland män.

Figur 3.1 Självrapporterad utsatthet för brott mot enskild person 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

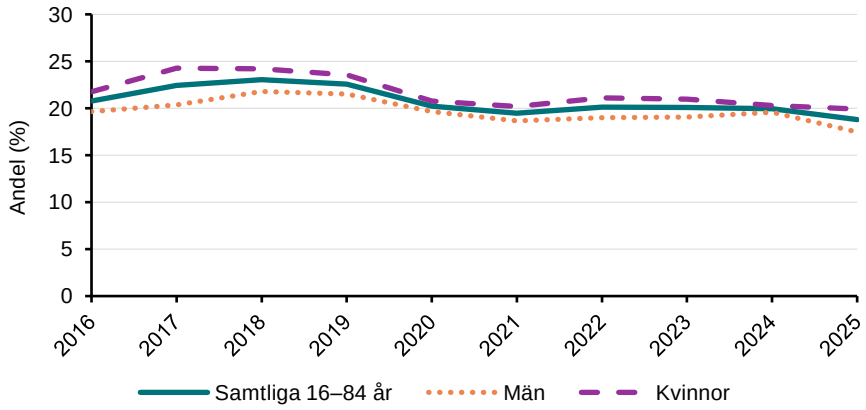

Observera att vissa brottstyper tillkom i samband med ett metodbyte 2017, och därför redovisas brott mot enskild person endast från och med referensåret 2016.

Hot är den brottstyp som är vanligast, medan det är minst vanligt att man utsatts för rån, och så har det sett ut under hela perioden (se figur 3.2). Utsattheten för de olika brottstyperna har utvecklats olika över tid, se närmare beskrivning under respektive brottstyp.

[4] Observera att trakasserier inte ingår i den sammansatta kategorin brott mot enskild person.

Figur 3.2 Självrapporterad utsatthet för olika typer av brott mot enskild person 2006–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år).

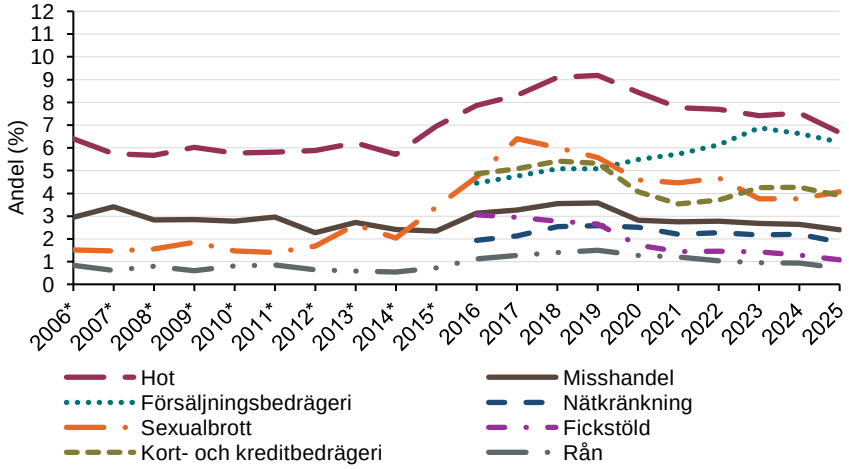

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Misshandel

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har någon med avsikt slagit, sparkat eller på annat sätt utsatt dig för fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont, under förra året (2025)?*

Det är 2,4 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för misshandel under 2025, vilket är en liten minskning från 2024 (2,6 %), och en fortsättning på den svagt minskande trend som synts sedan 2020 (se figur 3.3). I början av perioden (2006–2015) syntes också en minskning, som följdes av en ökning 2016–2019. Utvecklingen över tid har varit relativt likartad för män och för kvinnor, men sedan 2022 har andelen bland män minskat medan den legat stabil bland kvinnor. Det är dock fortfarande vanligare bland män än kvinnor att uppge att man har utsatts för misshandel (2,7 % bland män och 2,1 % bland kvinnor 2025), och så har det sett ut under hela perioden.

Figur 3.3 Självrapporterad utsatthet för misshandel 2006–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

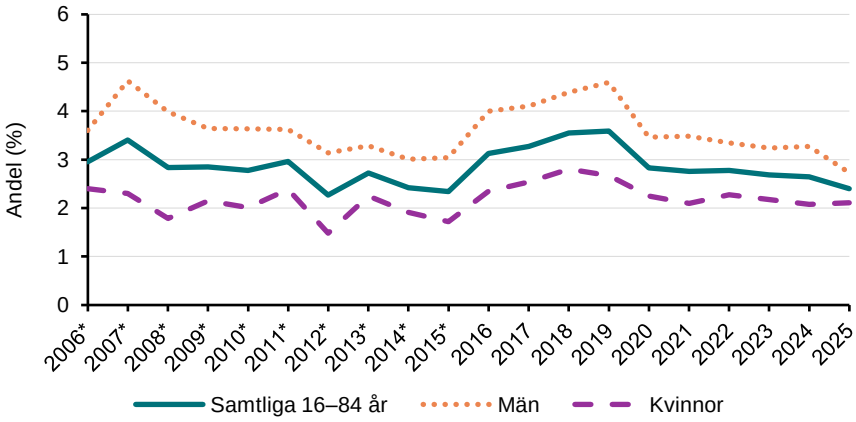

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Studeras resultaten utifrån kön och ålder för 2025 (se figur 3.4) är andelen utsatta störst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) för både män och kvinnor. Andelen minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras.

Figur 3.4 Självrapporterad utsatthet för misshandel 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

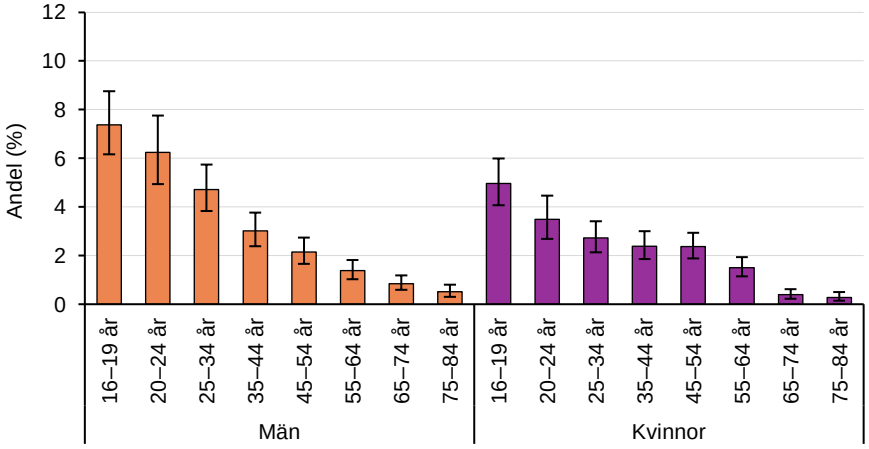

När olika grupper jämförs syns bland annat att det är en större andel som uppger att de utsatts för misshandel bland personer med som högst förgymnasial utbildning, jämfört med personer med gymnasial eller eftergymnasial utbildning (se figur 3.5). Dessutom uppger ensamstående utsatthet för misshandel i större utsträckning än sammanboende, och boende i flerfamiljshus i större utsträckning än boende i småhus.

Figur 3.5 Självrapporterad utsatthet för misshandel 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

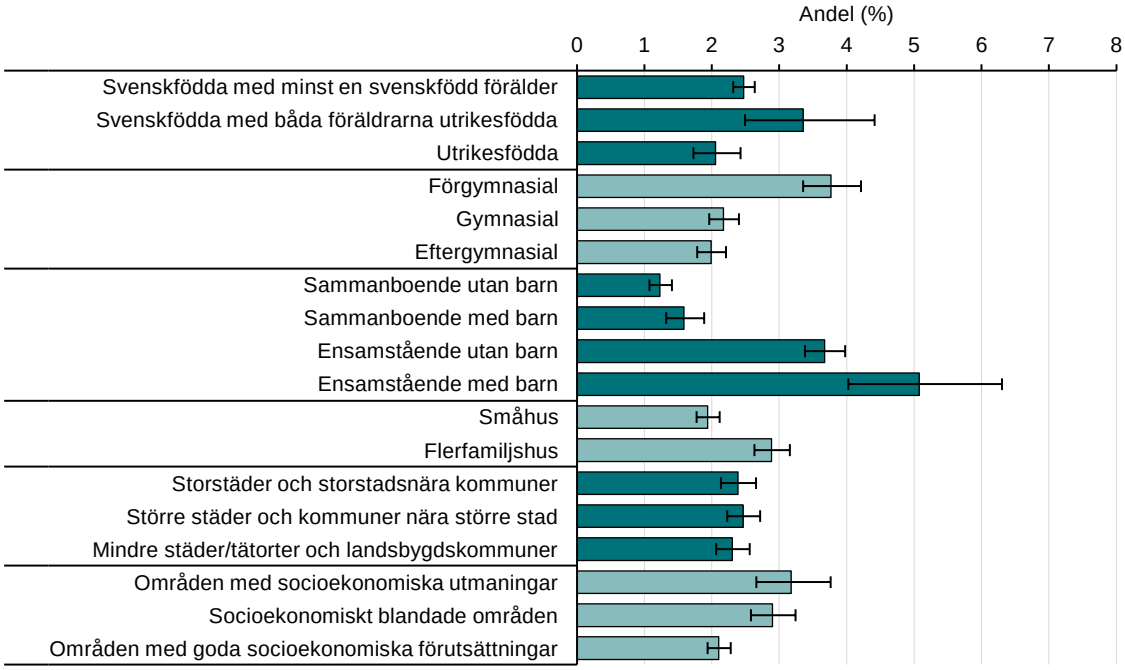

Andelen som uppger att de utsatts för misshandel är större bland personer med funktionsnedsättning (se figur 3.6) än bland dem som inte har det. Det är också en större andel bland homo- och bisexuella jämfört med heterosexuella. Vidare är det en

högre utsatthet bland personer som har en annan könsidentitet än binär och bland personer med transerfarenhet.

Figur 3.6 Självrapporterad utsatthet för misshandel 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

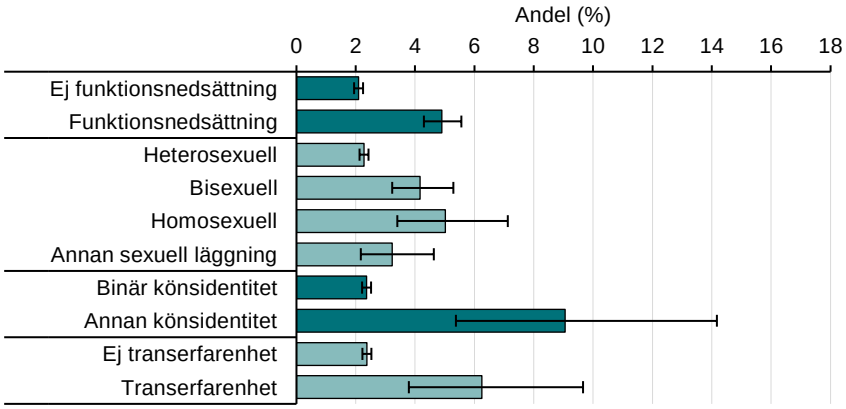

Allvarlig misshandel

Följdfråga i enkäten till dem som uppgett att de utsatts för misshandel:

> *Ledde händelsen eller någon av händelserna till att du fick sådana skador att du besökte läkare, sjuksköterska eller tandläkare?*

Det är 0,4 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för allvarlig misshandel 2025, och andelen har varit ungefär densamma sedan 2020. Dessförinnan (2016–2019) låg andelen stabilt på en något högre nivå (0,7 %, figur 3.7). Utvecklingen är relativt likartad för både män och kvinnor, men andelen utsatta är större bland män. År 2025 är andelen utsatta för allvarlig misshandel 0,5 procent bland män och 0,3 procent bland kvinnor.[5]

Figur 3.7 Självrapporterad utsatthet för allvarlig misshandel 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

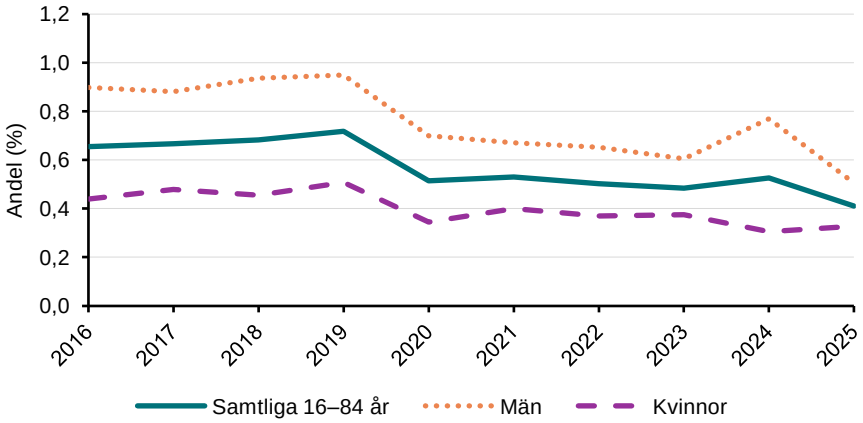

[5] Studeras andelen som utsatts för allvarlig misshandel bland de personer som uppger att de utsatts för misshandel är motsvarande siffra 18,8 procent bland männen och 15,9 procent bland kvinnorna.

Bland män är andelen utsatta för allvarlig misshandel störst i åldersgruppen 20–24 år och sedan mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Bland kvinnor finns inte ett lika tydligt mönster; där är andelen störst i åldersgrupperna 20–24 år samt 45–54 år (se figur 3.8).

Figur 3.8 Självrapporterad utsatthet för allvarlig misshandel 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

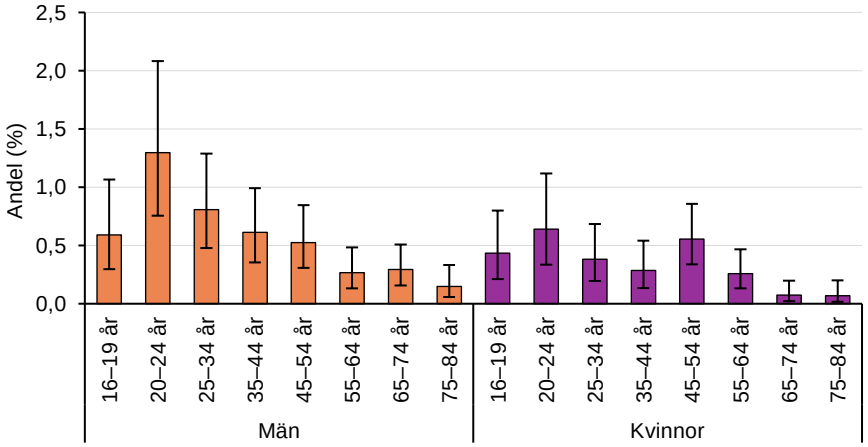

Vid en jämförelse mellan olika grupper visar figur 3.9 att andelen utsatta exempelvis är större bland ensamstående med barn än bland övriga familjetyper, och större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus.

Figur 3.9 Självrapporterad utsatthet för allvarlig misshandel 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

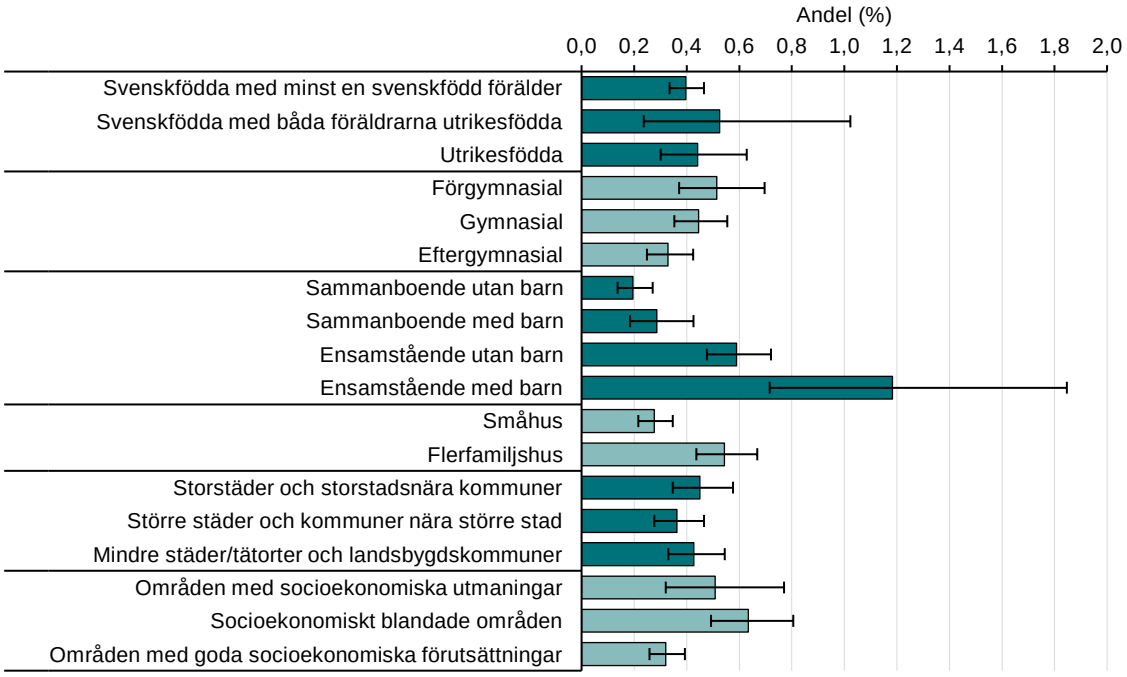

Andelen utsatta för allvarlig misshandel är betydligt större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 3.10). Likaså bland personer med transerfarenhet jämfört med personer utan transerfarenhet.

Figur 3.10 Självrapporterad utsatthet för allvarlig misshandel 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

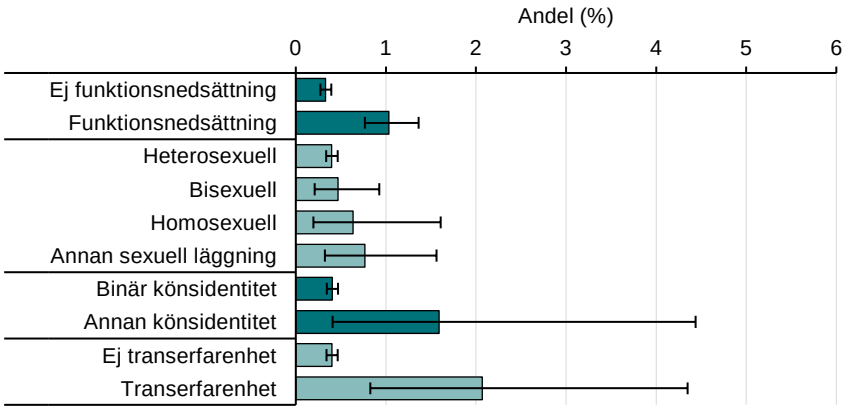

Hot

Frågan som ställs i enkäten är:

Hotade någon dig, på ett sådant sätt att du blev rädd, under förra året (2025)?

Det är 6,7 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för hot under 2025. Det är en minskning från 2024 (7,5 %), och en fortsättning på den nedåtgående trend som synts sedan 2020 (se figur 3.11). Åren 2006–2014 var andelen utsatta för hot relativt oförändrad, vilket följdes av en kraftigt uppåtgående trend fram till och med 2019. Utvecklingen ser likartad ut för båda könen, dock är det något vanligare att utsättas för hot bland män än bland kvinnor (6,8 % jämfört med 6,5 % 2025), och så har det sett ut sedan 2015. Innan dess syntes inte någon genomgående könsskillnad.

Figur 3.11 Självrapporterad utsatthet för hot 2006–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

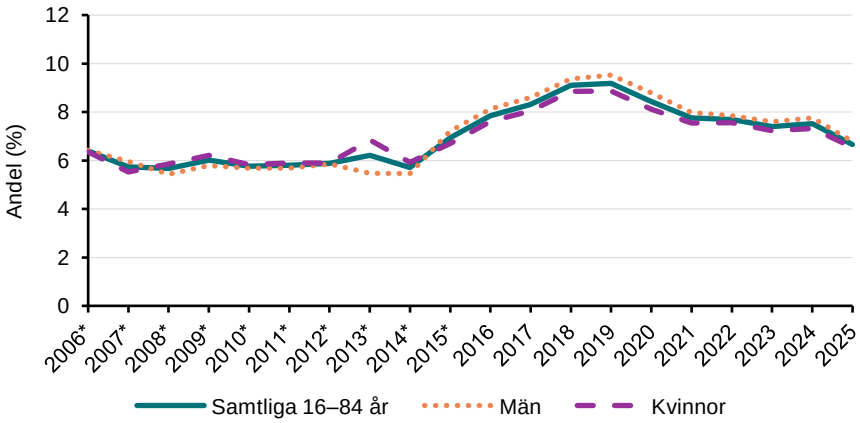

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Både bland män och bland kvinnor är andelen som utsatts för hot störst i åldrarna 16–44 år, och sedan minskar andelen ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.12).

Figur 3.12 Självrapporterad utsatthet för hot 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

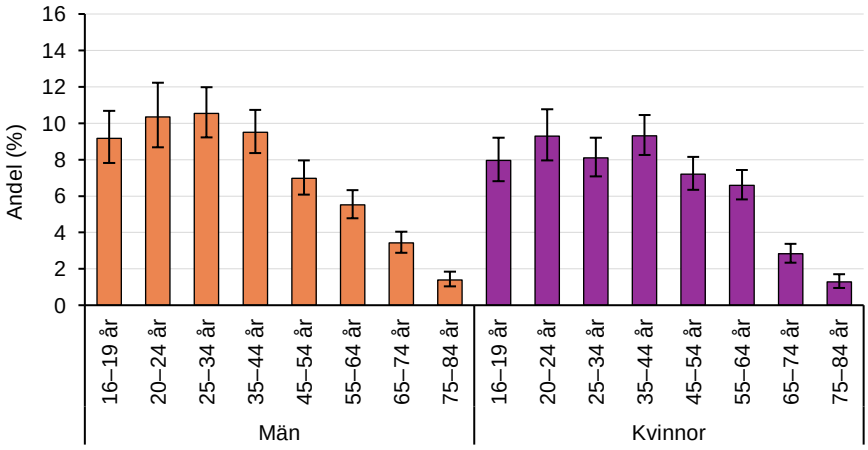

Andelen utsatta för hot är betydligt större bland ensamstående med barn jämfört med övriga familjetyper (se figur 3.13). Det är även en större andel boende i flerfamiljshus som uppger att de utsatts jämfört med boende i småhus. Skillnader syns även utifrån kommungrupp där andelen utsatta är störst i storstäder och storstadsnära kommuner. Vidare är utsattheten högre i områden med socioekonomiska utmaningar jämfört med övriga områdestyper.

Figur 3.13 Självrapporterad utsatthet för hot 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

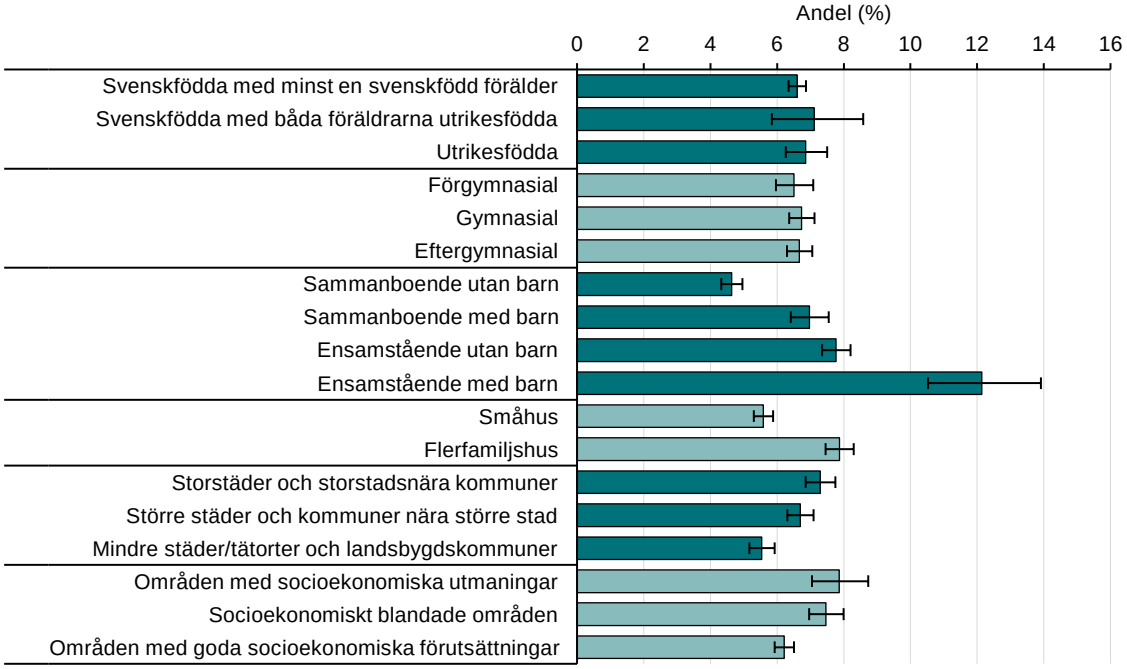

Andelen utsatta för hot är betydligt större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning. När det gäller sexuell läggning är utsattheten högre bland homosexuella än bland andra (se figur 3.14). Vidare är det vanligare att utsättas bland personer med en annan könsidentitet än binär och bland personer med transerfarenhet.

Figur 3.14 Självrapporterad utsatthet för hot 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

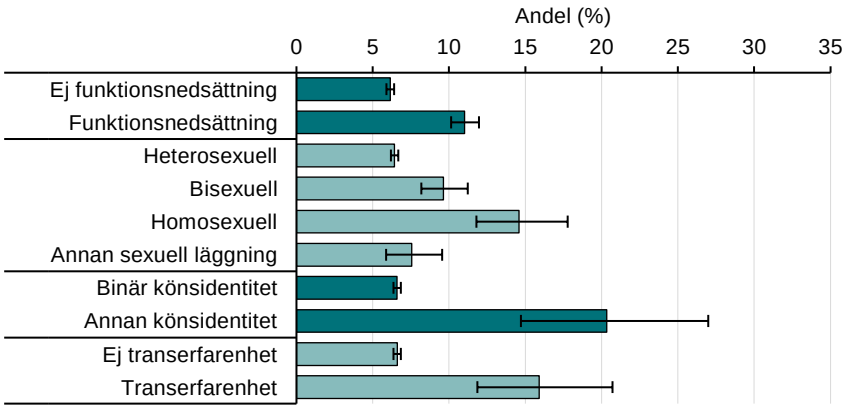

Sexualbrott

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Ofredade, tvingade eller angrep någon dig sexuellt under förra året (2025)? Det kan till exempel handla om sexuella kränkande kommentarer i tal eller skrift eller att någon tafsat på dig, tvingat dig till en sexuell handling eller våldtagit dig. Det kan ha hänt hemma, i skolan, på arbetsplatsen, på internet eller på annan plats.*

Det är 4,1 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för sexualbrott under 2025, vilket är en ökning jämfört med de två föregående åren, då andelen var 3,8 procent (se figur 3.15). Dessförinnan syntes en nedåtgående trend mellan 2018 och 2023. I början av perioden (2006–2011) var andelen relativt oförändrad, vilket följdes av en tydlig ökning fram till och med 2017. En liknande utveckling över tid syns för både män och kvinnor, men ökningen fram till och med 2017 var betydligt större bland kvinnor än bland män. År 2025 syns en ökning bland kvinnor, medan andelen legat stabilt bland män. Att utsättas för sexualbrott är också betydligt vanligare bland kvinnor än bland män (6,8 % jämfört med 0,9 %).

Figur 3.15 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2006–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

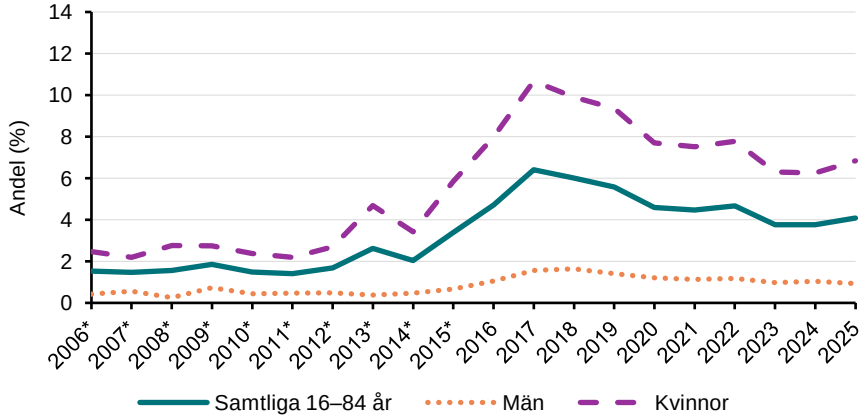

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Resultaten visar att utsattheten för sexualbrott är störst bland kvinnor i åldersgruppen 20–24 år, följt av åldersgruppen 16–19 år, och andelen är sedan mindre ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.16). Liknande mönster syns för män, men på betydligt lägre nivåer, och skillnaderna mellan åldersgrupperna är mindre.

Figur 3.16 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

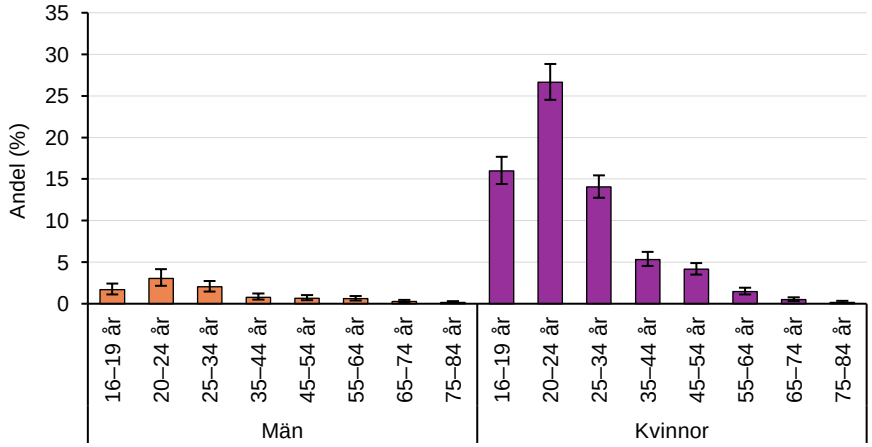

Andelen utsatta för sexualbrott är större bland svenskfödda, både med och utan utrikesfödda föräldrar, än bland utrikesfödda (se figur 3.17). Utsatthet för sexualbrott är även mycket vanligare bland ensamstående än bland sammanboende, samt bland boende i flerfamiljshus jämfört med boende i småhus. Det är även vanligare bland personer med som högst förgymnasial utbildning än bland personer med högre utbildningsnivåer.

Figur 3.17 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

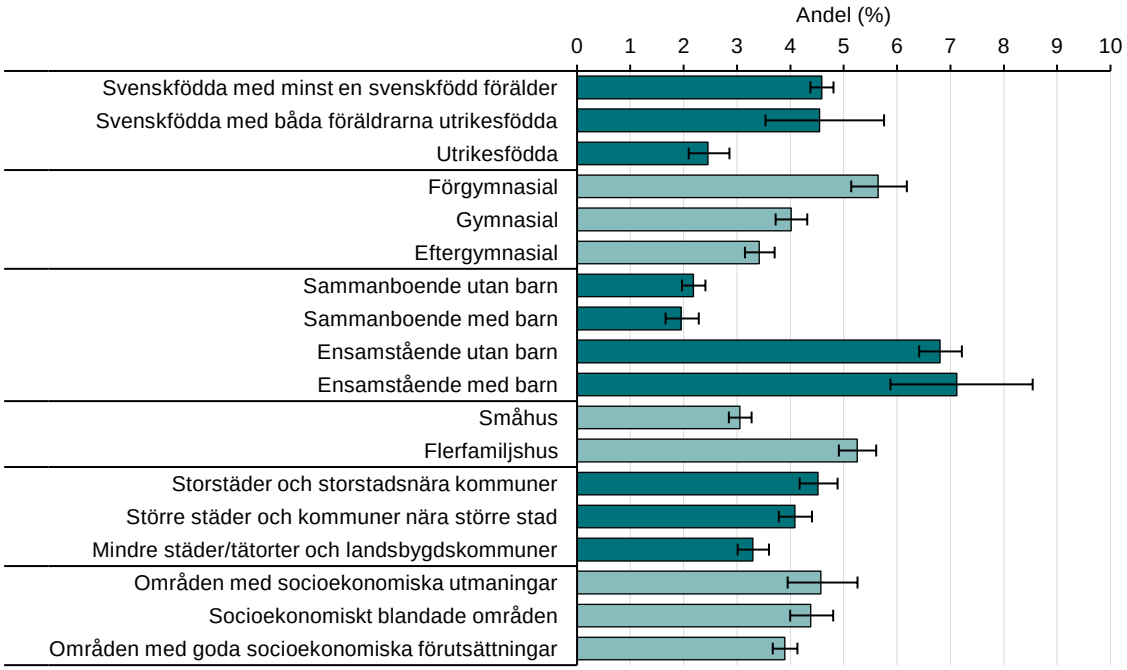

Det är en avsevärt större andel utsatta för sexualbrott bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning. När det gäller

sexuell läggning visar resultaten att andelen utsatta är större bland bisexuella än bland andra (se figur 3.18). Det är också betydligt mer vanligt att utsättas bland personer med en annan könsidentitet än binär samt bland personer med transerfarenhet.

Figur 3.18 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

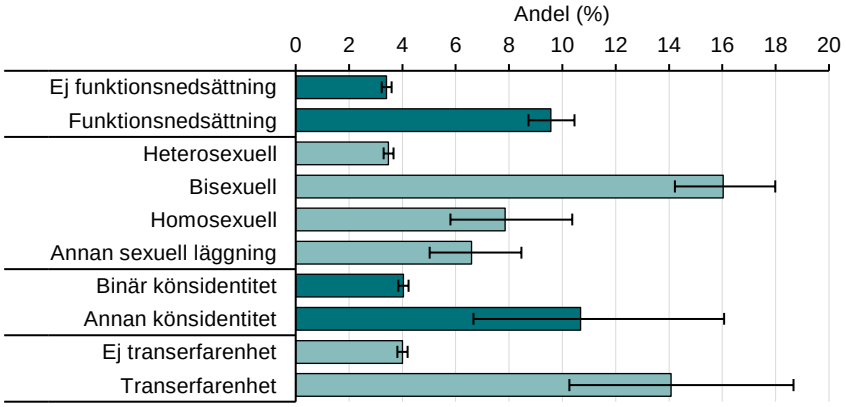

Sexualbrott genom tvång

Följdfråga i enkäten till dem som uppgett att de utsatts för sexualbrott:

> *Innebar händelsen eller någon av händelserna att någon tvingade eller försökte tvinga dig till en sexuell handling genom att hota, hålla fast eller göra dig illa på något sätt?*

Resultatet visar att 0,7 procent av befolkningen uppger att de under 2025 utsattes för sexualbrott genom tvång inklusive försök till sexualbrott genom tvång (se figur 3.19). Under hela perioden (2016–2025) har andelen varierat mellan som minst 0,7 procent (2023–2025) och som störst 1,1 procent (2018). Utsatthet för sexualbrott är vanligare bland kvinnor (1,2 %) än bland män (0,2 %).[6] Bland kvinnor var andelen som störst 2017–2019 och har därefter legat på lägre nivåer. Det är svårt att urskilja trender i utvecklingen bland män, i och med de låga nivåerna.

[6] Studeras enbart andelen som utsatts för sexualbrott genom tvång (bland de personer som uppger att de utsatts för sexualbrott) är motsvarande siffra 17,3 procent av kvinnorna och 21,2 procent av männen.

Figur 3.19 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom tvång inklusive försök till sexualbrott genom tvång 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

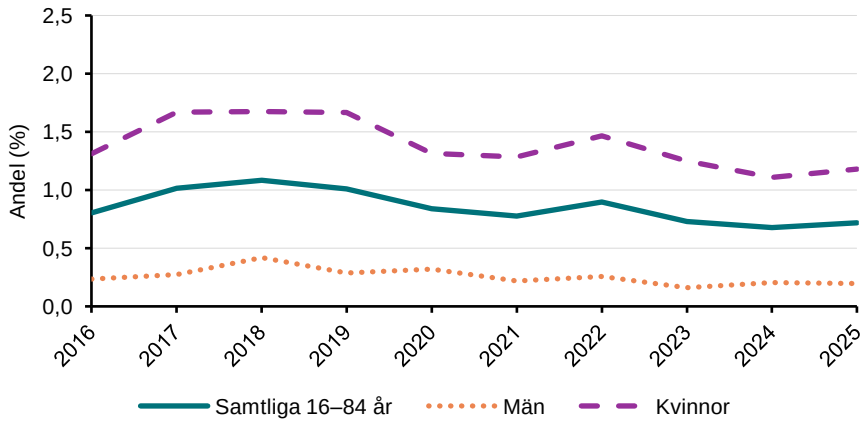

Bland kvinnor är utsattheten för sexualbrott genom tvång högst i åldersgruppen 20–24 år, följt av åldersgruppen 16–19 år. I övrigt minskar andelen desto äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.20). Bland män syns samma mönster som bland kvinnor, men på betydligt lägre nivåer.

Figur 3.20 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom tvång inklusive försök till sexualbrott genom tvång 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

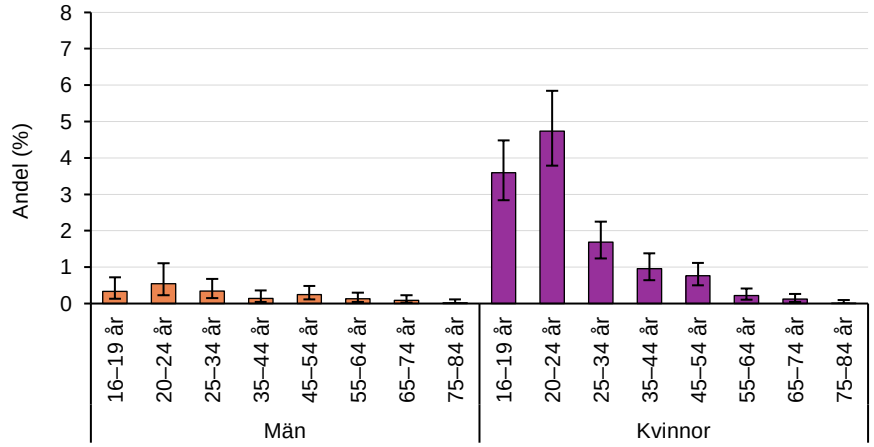

Utsatthet för sexualbrott genom tvång är vanligare bland ensamstående, särskilt med barn, än bland sammanboende (se figur 3.21). Andelen är dessutom större bland personer med som högst förgymnasial utbildning, än bland personer med högre utbildningsnivåer, liksom bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus.

Figur 3.21 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom tvång inklusive försök till sexualbrott genom tvång 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

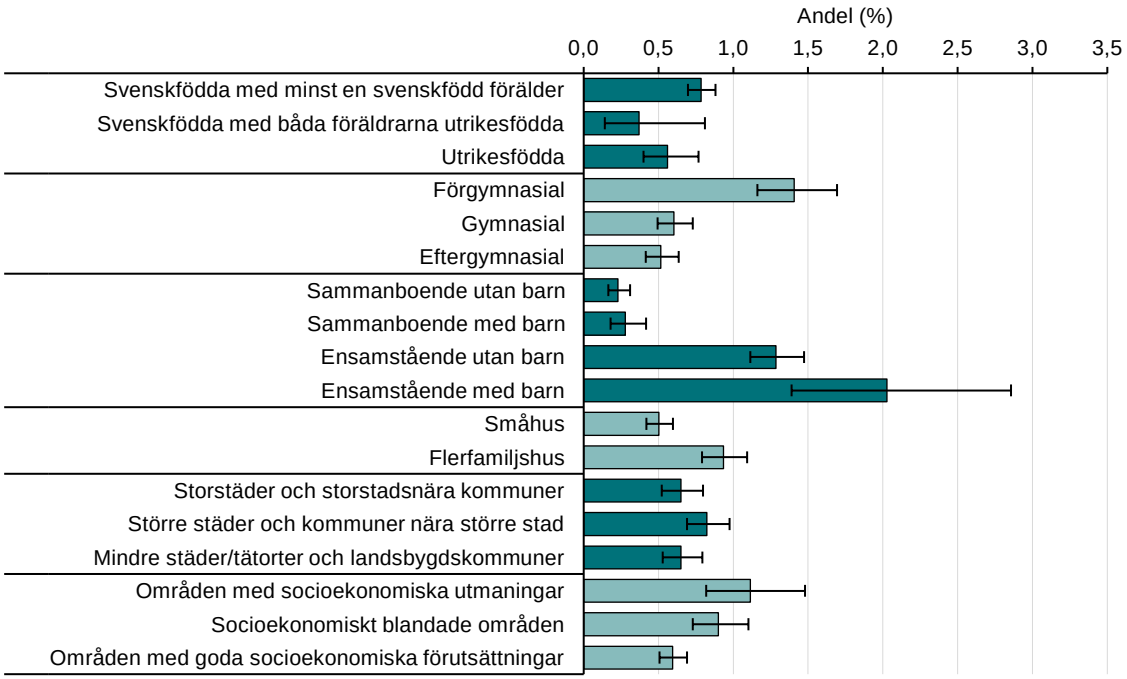

Andelen som uppger att de utsatts för sexualbrott genom tvång är större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning. Andelen är också större bland bisexuella än bland heterosexuella (se figur 3.22). Vidare är utsatthet för sexualbrott genom tvång betydligt mer vanligt bland personer med transerfarenhet än bland personer utan transerfarenhet.

Figur 3.22 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom tvång inklusive försök till sexualbrott genom tvång 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

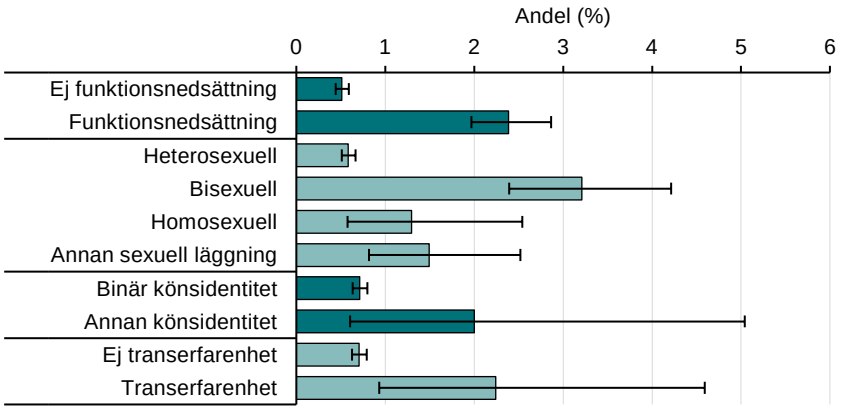

Sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position

Följdfråga i enkäten till dem som uppgett att de utsatts för sexualbrott:

> *Innebar händelsen eller någon av händelserna att någon utnyttjade dig sexuellt då du sov eller var så påverkad att du inte kunde försvara dig?*

Resultatet visar att 0,6 procent av befolkningen uppger att de under 2025 utsattes för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position. Andelen har varit relativt oförändrad under hela perioden 2016–2025 (se figur 3.23). Andelen är större bland kvinnor (1,1 %) än bland män (0,1 %).[7] Över tid är utvecklingen likartad för kvinnor och för män, men andelen har genomgående varit större bland kvinnor.

Figur 3.23 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

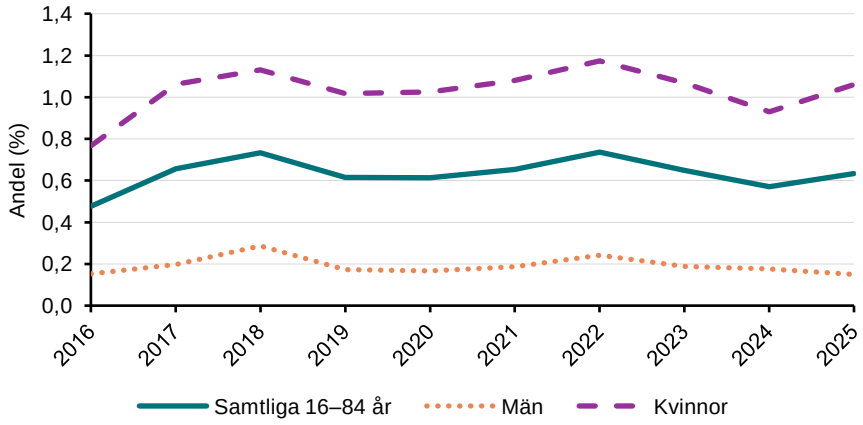

Bland kvinnor är andelen utsatta störst i åldersgruppen 20–24 år, följt av åldersgruppen 16–19 år (se figur 3.24). Andelen minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras. För männen syns ett liknande mönster, dock på betydligt lägre nivåer än för kvinnorna.

Figur 3.24 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

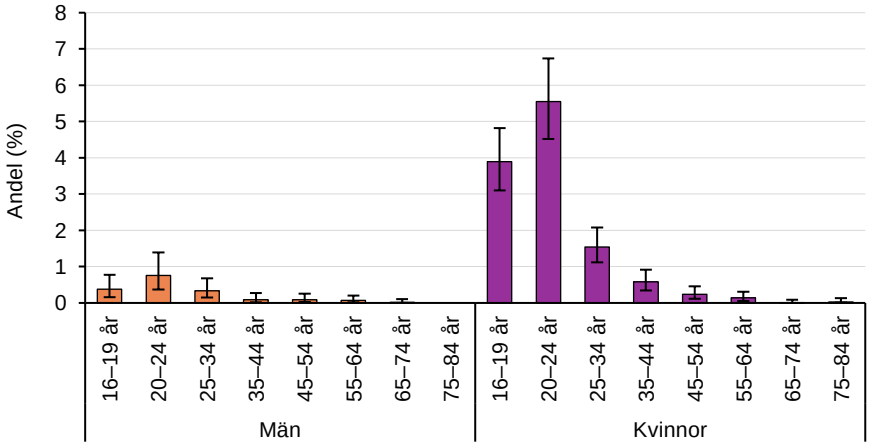

Studeras resultaten utifrån andra grupper i befolkningen är andelen utsatta för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position större bland ensamstående, särskilt utan barn, än bland sammanboende (se figur 3.25). Andelen är även större i de

[7] Studeras andelen som utsatts för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position (bland de personer som uppger att de utsatts för sexualbrott) är motsvarande siffra 15,5 procent av kvinnorna och 16,6 procent av männen.

båda grupperna av svenskfödda (jämfört med utrikesfödda), bland personer med som högst förgymnasial utbildning samt bland boende i flerfamiljshus.

Figur 3.25 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

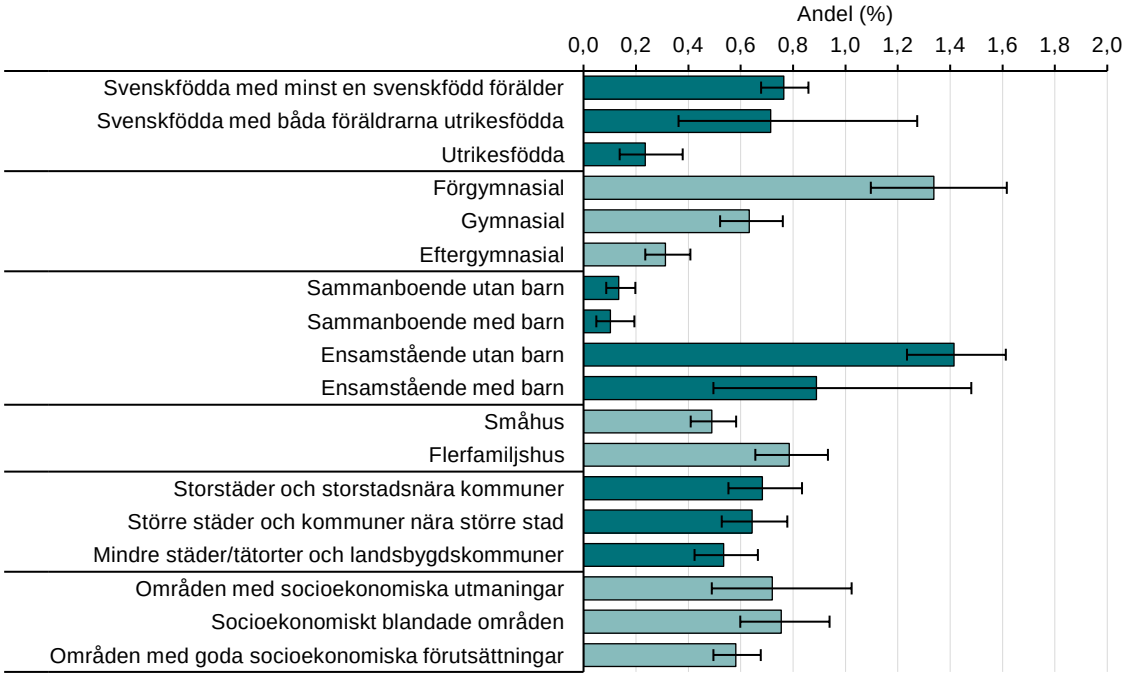

Det är en större andel utsatta bland personer med funktionsnedsättning jämfört med personer utan funktionsnedsättning. Vidare är utsattheten högre bland bisexuella jämfört med framförallt heterosexuella (se figur 3.26).

Figur 3.26 Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

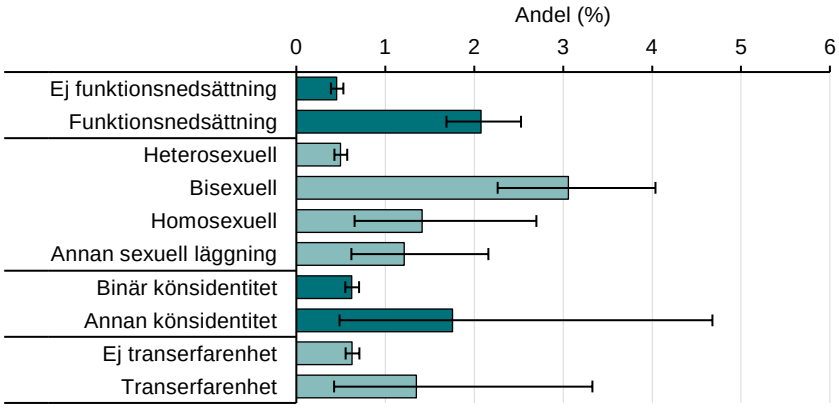

Rån

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Rånade eller försökte någon råna dig genom att använda hot eller våld under förra året (2025)?*

Det är 0,7 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för rån inklusive försök till rån under 2025 (se figur 3.27). Det är en svag minskning från 2024 (0,9 %) och en fortsättning på den minskande trend som synts sedan 2020. I början av perioden (2006–2015) var nivån relativt stabil, därefter syntes en ökning mellan 2016 och 2019. Det är vanligare att uppge utsatthet för rån bland män jämfört med bland kvinnor (1,1 % respektive 0,3 % 2025). Utvecklingen över tid har generellt sett likadan ut för båda könen, men ökningen fram till och med 2019 var betydligt större bland män än bland kvinnor.

Figur 3.27 Självrapporterad utsatthet för rån inklusive försök till rån 2006–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

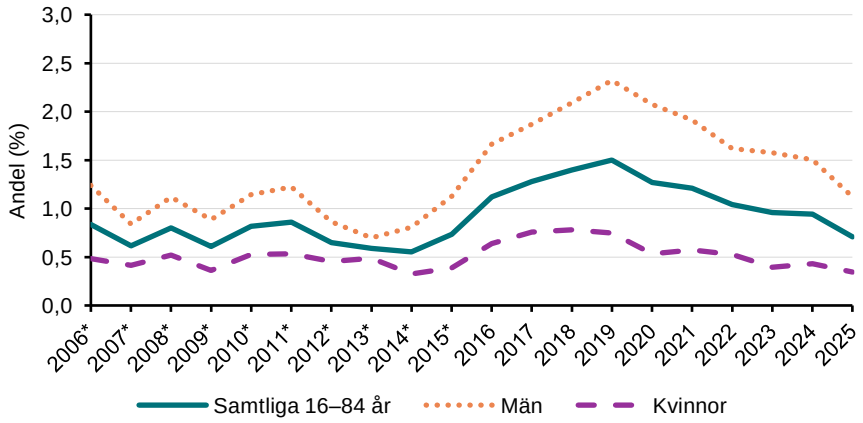

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bland män är andelen utsatta för rån störst i åldersgruppen 20–24 år. Andelen minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 3.28). Bland kvinnor saknas ett tydligt mönster vad gäller åldersgrupperna.

Figur 3.28 Självrapporterad utsatthet för rån inklusive försök till rån 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

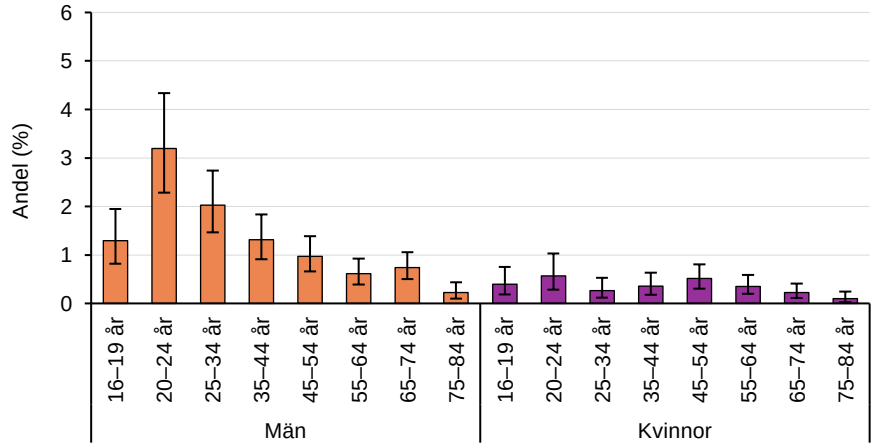

Andelen utsatta för rån är större bland ensamstående än bland sammanboende, och bland personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning jämfört med bland personer med eftergymnasial utbildning (se figur 3.29). Det syns även skillnader utifrån hur och var man bor. Andelen utsatta är exempelvis större bland boende i flerfamiljshus, liksom bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar.

Figur 3.29 Självrapporterad utsatthet för rån inklusive försök till rån 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

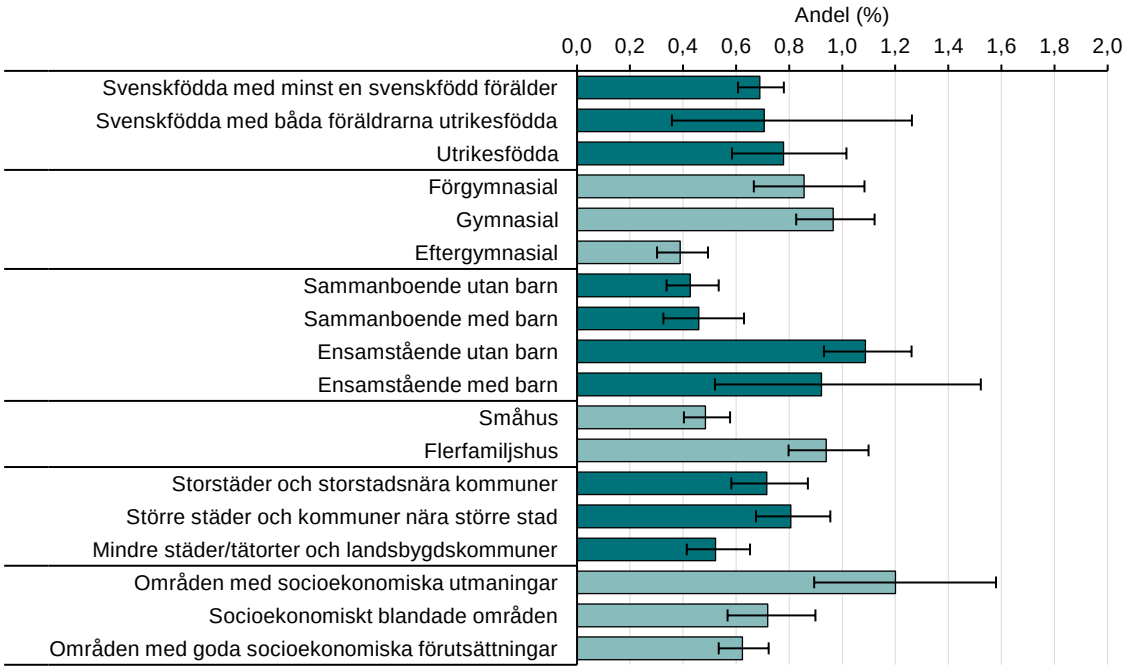

Det är en större andel utsatta för rån bland personer med funktionsnedsättning jämfört med personer utan funktionsnedsättning (se figur 3.30).

Figur 3.30 Självrapporterad utsatthet för rån inklusive försök till rån 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

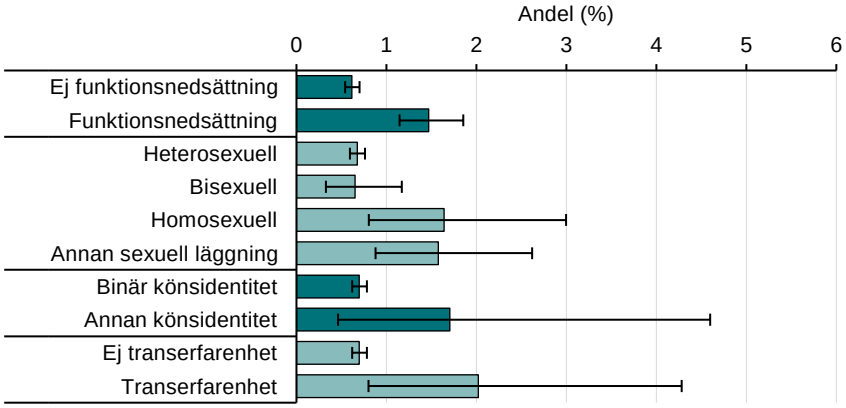

Fickstöld

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Blev du bestulen på pengar eller andra värdesaker som du burit på dig i fickan eller i en väska (så kallad fickstöld) under förra året (2025)? Räkna inte med händelser där hot eller våld förekommit.*

Det är 1,1 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för fickstöld under 2025. Andelen har minskat under i princip hela mätperioden (2016–2025) men minskningen var särskilt påtaglig 2020 (se figur 3.31). Andelen utsatta är densamma bland män och

bland kvinnor 2025 (1,1 %). Utvecklingen bland män och kvinnor följer samma mönster, dock var nedgången 2016–2021 något större bland kvinnor än bland män.

Figur 3.31 Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

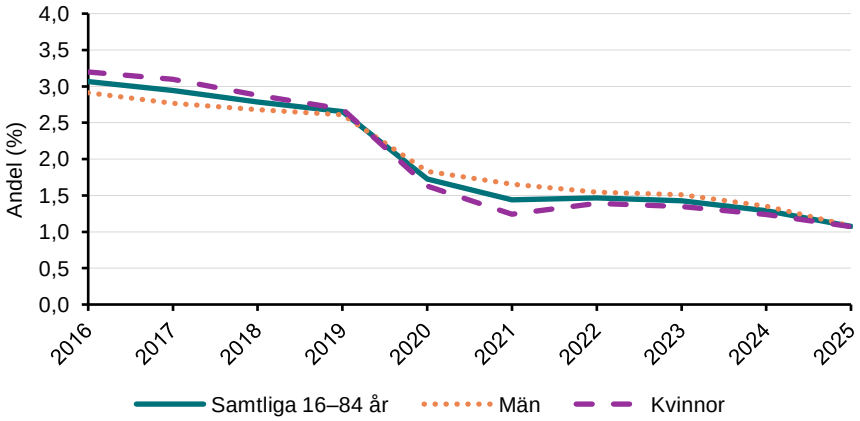

Bland både män och kvinnor är yngre utsatta för fickstöld i större utsträckning än äldre (se figur 3.32). Andelen är störst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) och minst i de två äldsta åldersgrupperna (65–74 år och 75–84 år).

Figur 3.32 Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

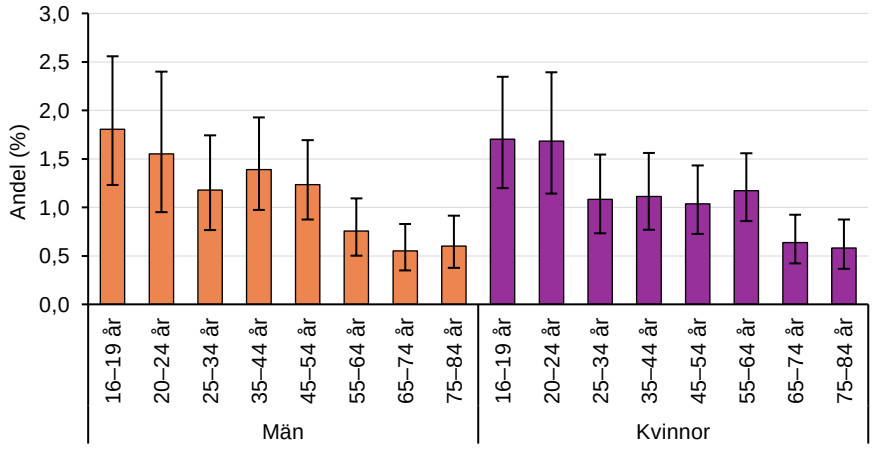

Utsatthet för fickstöld är vanligare bland utrikesfödda än bland framförallt svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (se figur 3.33). Andelen utsatta är även större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus. Vidare är ensamstående mer utsatta än sammanboende och boende i storstäder och storstadsnära kommuner är mer utsatta än boende i övriga kommungrupper. Utsattheten är också högre bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar än i övriga områdestyper.

Figur 3.33 Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

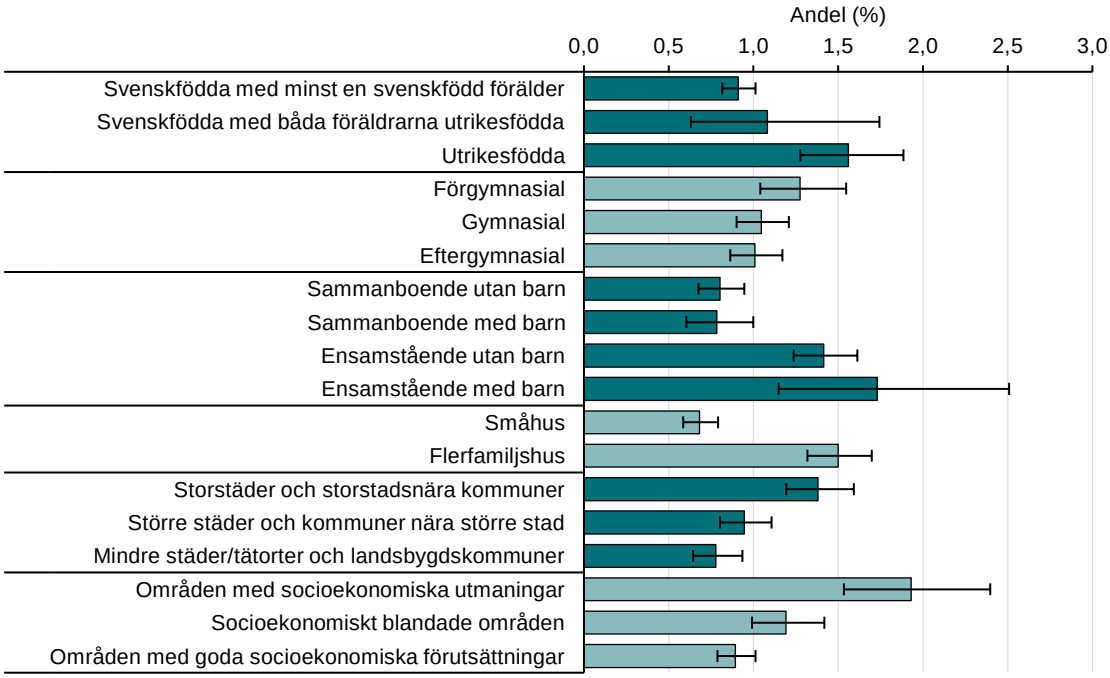

Det är en större andel utsatta för fickstöld bland personer med transerfarenhet än bland personer utan transerfarenhet (se figur 3.34).

Figur 3.34 Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

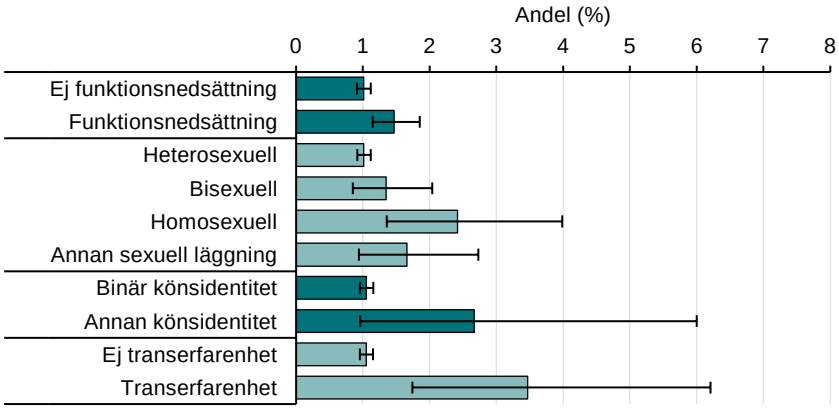

Försäljningsbedrägeri

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har någon på ett brottsligt sätt lurat dig som privatperson på pengar då du har köpt eller sålt något under förra året (2025)? Det kan röra sig om att du inte fått en vara som du har betalt för eller inte fått betalt för en vara du har sålt.*

Det är 6,2 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för försäljningsbedrägeri 2025, vilket är en minskning från 2024 då andelen var 6,6 procent (se figur 3.35). Andelen har ökat under hela mätperioden (från 2016) fram till de senaste två åren, då det istället syns en minskning. Utvecklingen över tid ser likartad ut för både män och

kvinnor, men andelen har genomgående legat på en högre nivå bland män. Under 2025 var andelen utsatta 6,8 procent bland män och 5,7 procent bland kvinnor.

Figur 3.35 Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

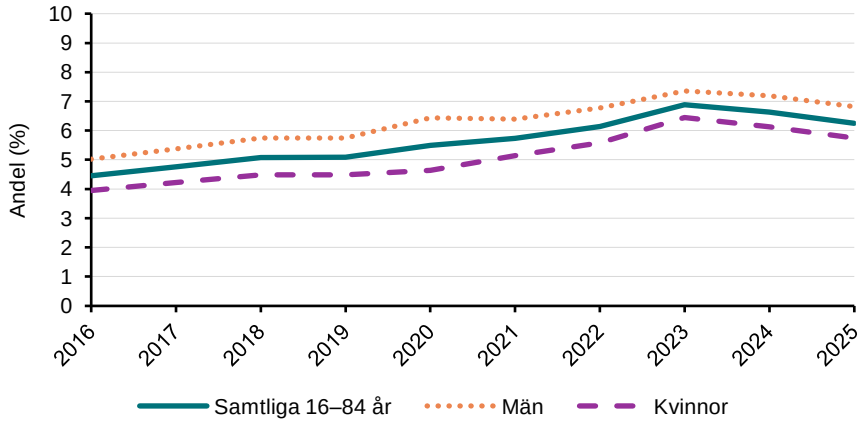

Andelen utsatta för försäljningsbedrägeri är störst bland män i åldersgruppen 35–44 år och bland kvinnor i åldersgrupperna 35–44 år och 45–54 år (se figur 3.36). Andelen är mindre bland både yngre och äldre, och är minst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år).

Figur 3.36 Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

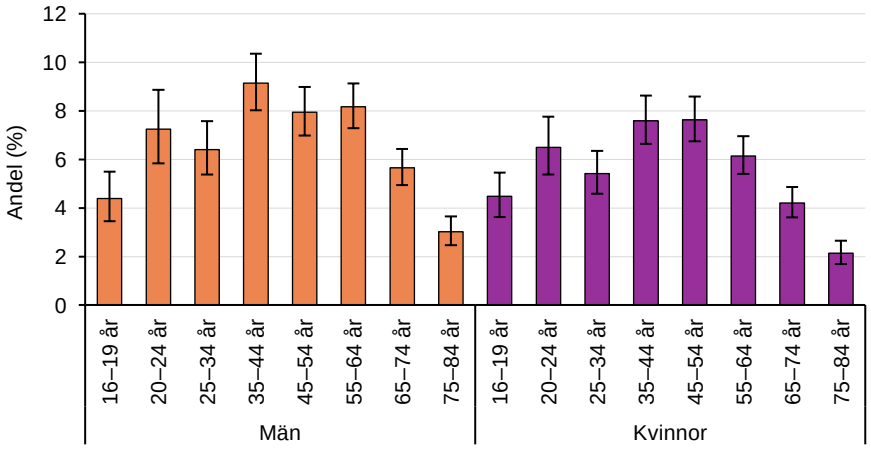

Sett till andra grupper i befolkningen syns störst skillnader utifrån familjetyp, där ensamstående respektive sammanboende med barn uppger utsatthet i större utsträckning än motsvarande grupper utan barn (se figur 3.37). Andelen är även större bland utrikesfödda personer än bland svenskfödda (med eller utan svenskfödda föräldrar) och större bland personer med gymnasial eller eftergymnasial utbildning än bland personer med som högst förgymnasial utbildning.

Figur 3.37 Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

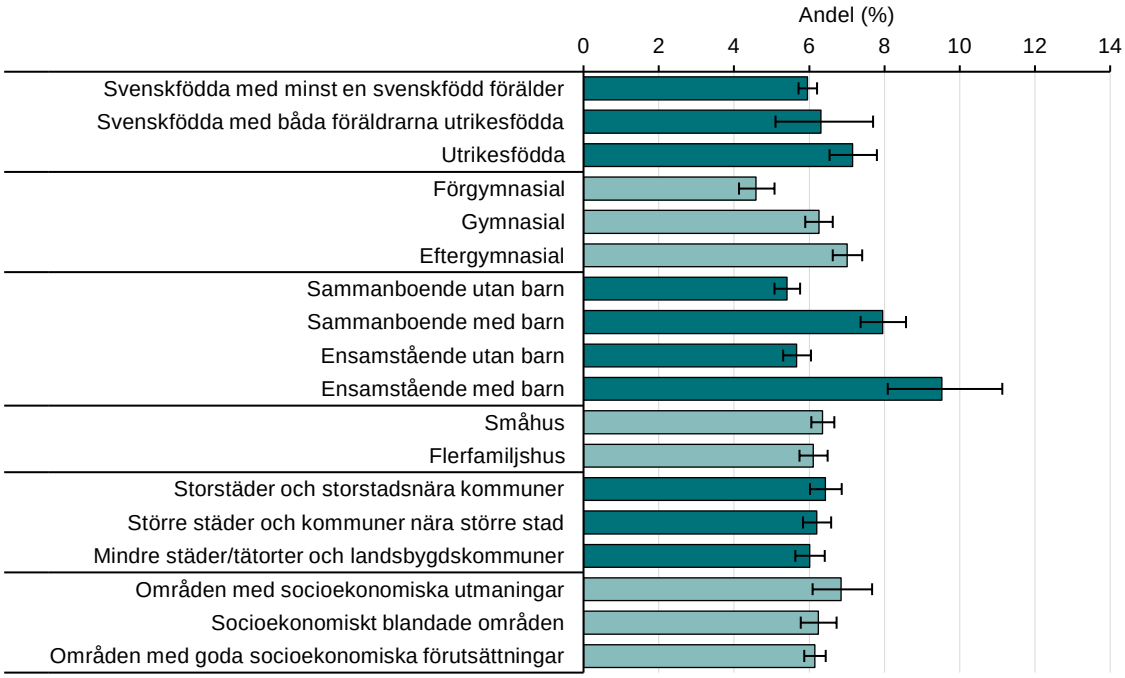

Andelen utsatta för försäljningsbedrägeri är större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 3.38).

Figur 3.38 Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

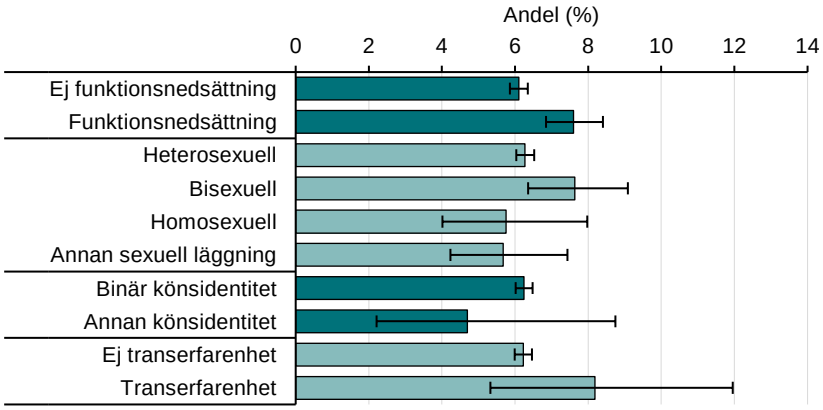

Kort- och kreditbedrägeri

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har någon på ett brottsligt sätt använt ditt kontonummer, kontokort/ kontokortsuppgifter eller dina personuppgifter för att komma över pengar eller andra värdesaker under förra året (2025)? Det kan t.ex. handla om så kallad skimning eller identitetsstöld.*

Det är 3,9 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för kort- eller kreditbedrägeri under 2025, vilket är en minskning jämfört med 2024, då andelen var 4,3 procent (se figur 3.39). I början av perioden (2016–2018) syntes en ökning, som

sedan följdes av en kraftig minskning fram till och med 2021. Därefter ökade andelen återigen under 2022 och 2023. Det är en större andel som uppger att de har utsatts för kort- och kreditbedrägeri 2025 bland män än bland kvinnor (4,1 % jämfört med 3,7 %). Utvecklingen för män och kvinnor följer samma mönster, men ökningen sedan 2021 har varit något större bland kvinnor.

Figur 3.39 Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

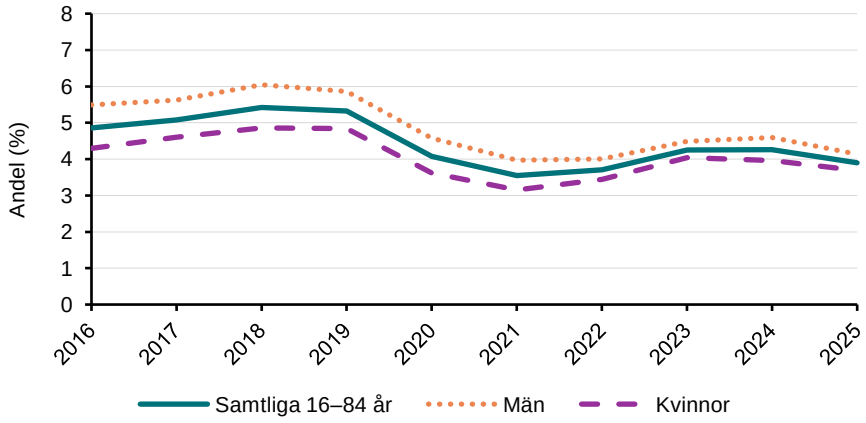

Bland män är andelen utsatta för kort- och kreditbedrägerier 2025 störst i åldersgrupperna 45–54 år och 65–74 år (se figur 3.40). Bland kvinnor är andelen utsatta störst i åldrarna 35–64 år, och sedan mindre ju äldre och yngre åldersgrupp som studeras. Minst är andelen i åldersgruppen 16–19 år, både bland män och bland kvinnor.

Figur 3.40 Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

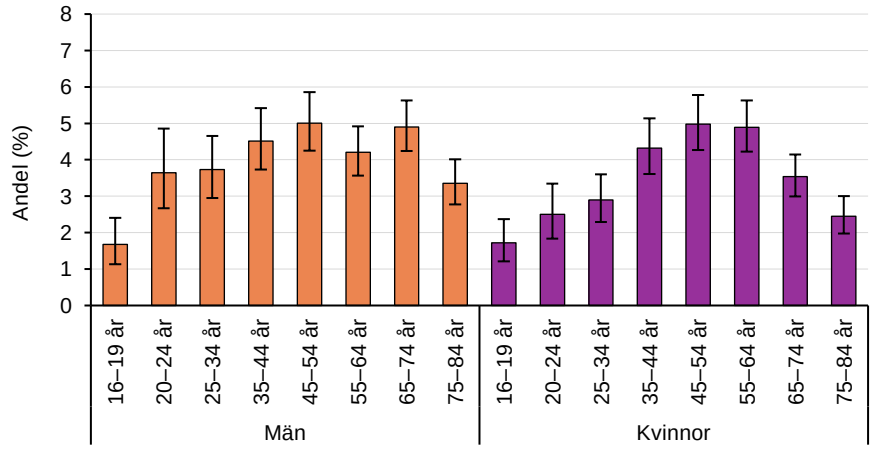

Utsatthet för kort- och kreditbedrägeri är betydligt vanligare bland ensamstående med barn än bland övriga familjetyper (se figur 3.41). Andelen utsatta är även större bland utrikesfödda än bland svenskfödda (med eller utan svenskfödda föräldrar) och bland personer med gymnasial utbildning eller högre, jämfört med personer med som högst förgymnasial utbildning. Vidare är det vanligare bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar, medan andelen är mindre ju bättre socioekonomiska förutsättningar området har.

Figur 3.41 Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

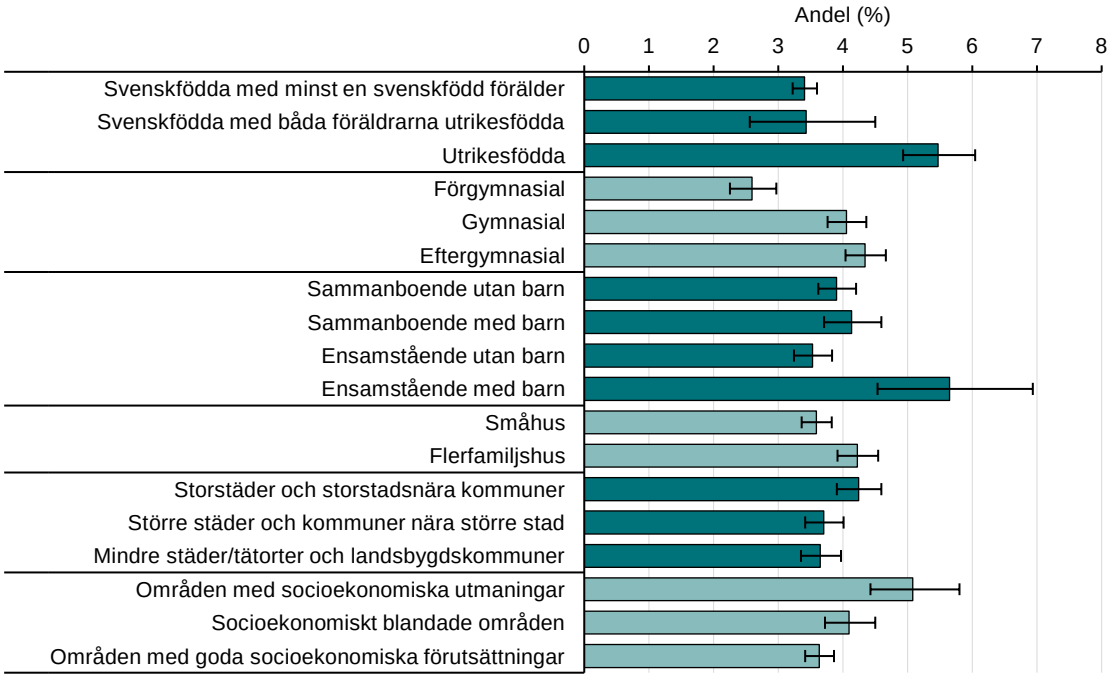

Andelen utsatta för kort- och kreditbedrägerier är större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 3.42). Det är också en större andel utsatta bland homosexuella än bland framförallt bisexuella.

Figur 3.42 Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

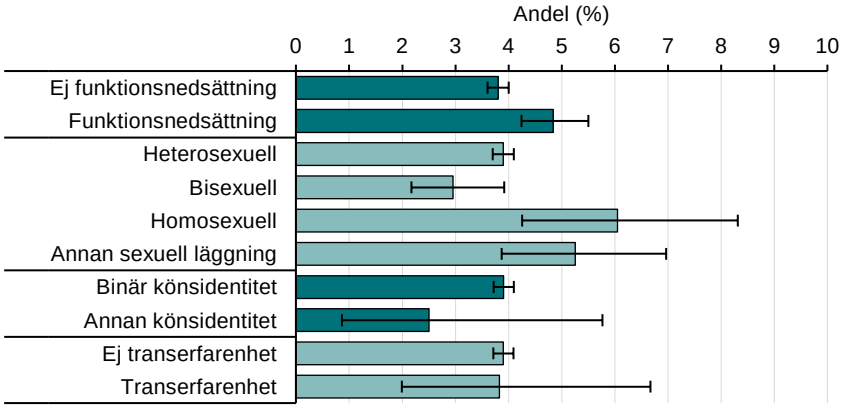

Nätkränkning

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har någon i syfte att kränka eller skada dig spridit känsliga uppgifter, bilder, filmer och/eller kommentarer om dig på internet under förra året (2025)? Det kan vara i sociala medier, som t.ex. Facebook, Instagram och YouTube, eller i något annat sammanhang.*

Det är 1,9 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för nätkränkning under 2025, vilket är en minskning från 2024, då andelen var 2,2 procent (se figur 3.43).

I början av perioden syns en ökning, men efter en minskning 2021 har andelen legat relativt stabilt på en något lägre nivå. Utvecklingen över tid har sett likartad ut bland män och bland kvinnor, men andelen som utsattes för nätkränkning 2025 är generellt större bland män än bland kvinnor (2,1 % respektive 1,6 %).

Figur 3.43 Självrapporterad utsatthet för nätkränkning 2016–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

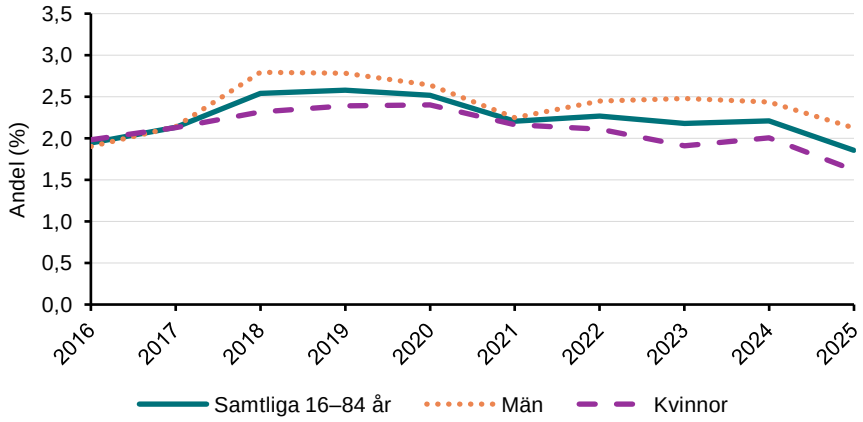

Bland både män och kvinnor är andelen utsatta för nätkränkning 2025 störst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) (se figur 3.44). Minst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år).

Figur 3.44 Självrapporterad utsatthet för nätkränkning 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

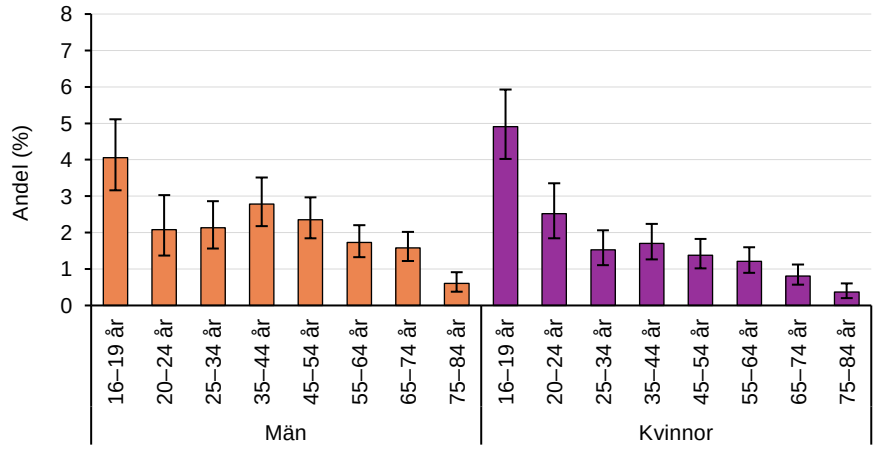

Utsatthet för nätkränkning är större bland ensamstående, särskilt med barn, än bland sammanboende (se figur 3.45). Sett till utbildningsnivå är andelen utsatta störst bland personer med som högst förgymnasial utbildning, och minskar ju högre utbildningsnivån är.

Figur 3.45 Självrapporterad utsatthet för nätkränkning 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

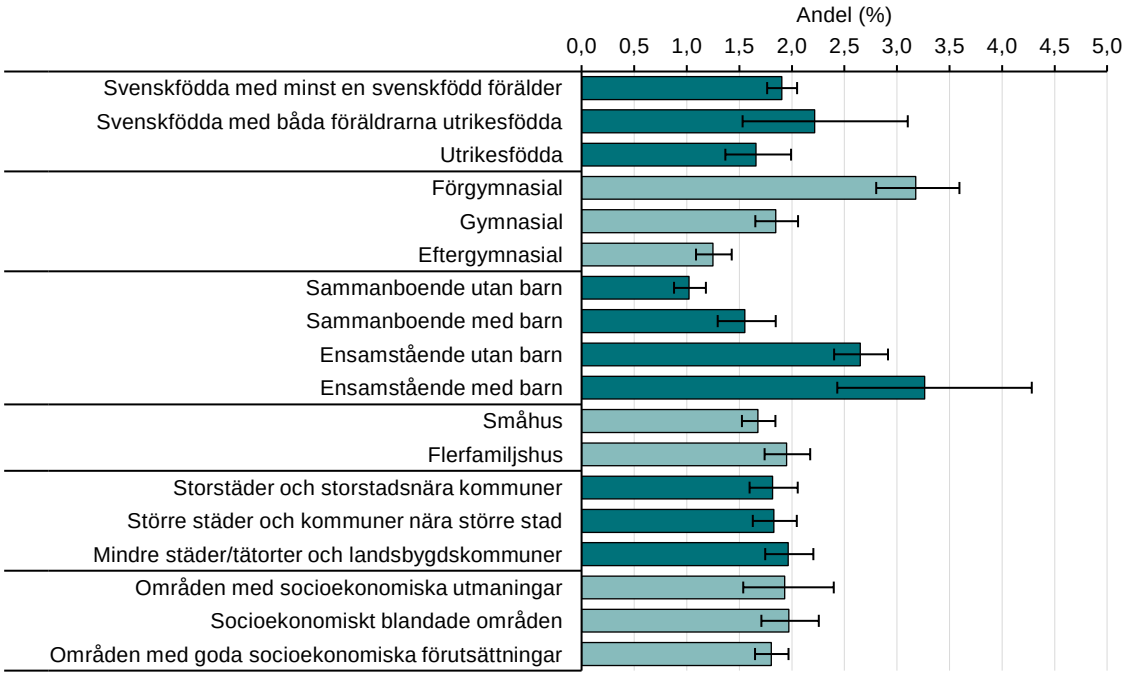

Andelen som uppger att de utsatts för nätkränkning är betydligt större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 3.46). Utsattheten är även avsevärt högre bland personer med en annan könsidentitet än binär och bland personer med transerfarenhet. När det gäller sexuell läggning sticker heterosexuella personer ut med en mindre andel utsatta för nätkränkning än andra.

Figur 3.46 Självrapporterad utsatthet för nätkränkning 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

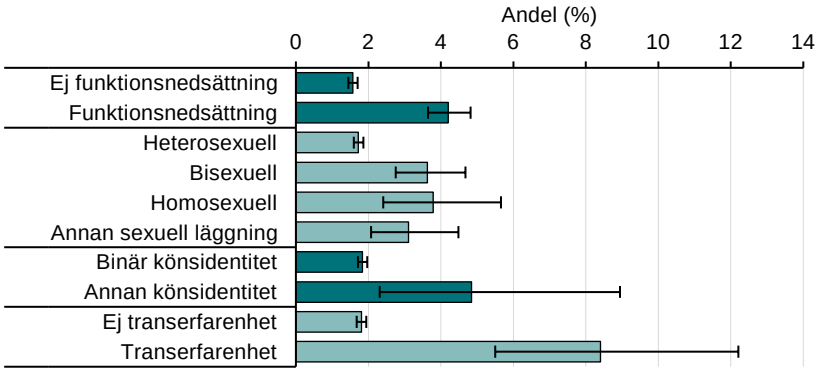

Trakasserier

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har du under förra året (2025), av en och samma person vid upprepade tillfällen, blivit förföljd eller fått oönskade besök, telefonsamtal eller meddelanden, via brev, sms eller internet? Räkna inte med telefonförsäljning eller liknande.*

Det är 5,0 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för trakasserier 2025 (se figur 3.47). Det är en fortsättning på den successivt minskande trend som pågått hela

mätperioden. Det är framför allt bland kvinnor som andelen utsatta har minskat, medan andelen bland män har legat på en relativt stabil nivå fram till minskningen 2025. Kvinnors utsatthet för trakasserier har genomgående varit högre än männens. Bland kvinnor uppger 5,6 procent att de utsattes för trakasserier 2025 och bland män är andelen 4,3 procent.

Figur 3.47 Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2019–2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån samtliga och kön.

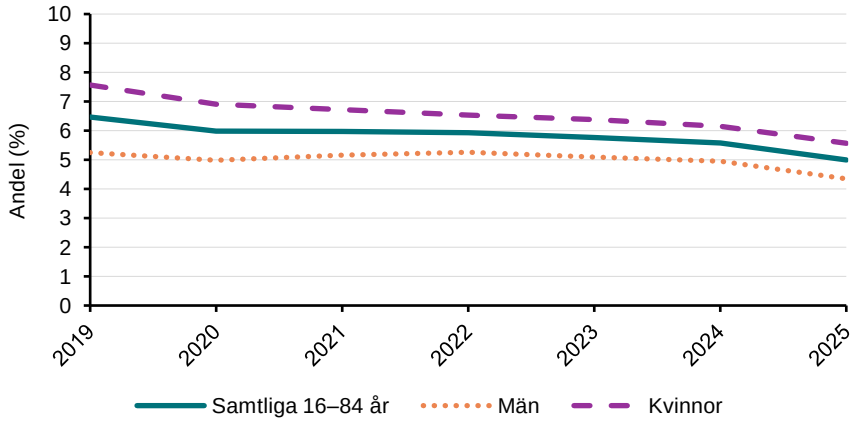

Resultaten visar att andelen utsatta för trakasserier bland män är större för varje åldersgrupp som studeras upp till åldersgruppen 35–44 år, där andelen är störst (se figur 3.48). Andelarna är mindre i de äldre åldersgrupperna. Bland kvinnor är andelen störst i den näst yngsta åldersgruppen (20–24 år), följt av den yngsta (16–19 år), och är sedan mindre för varje äldre åldersgrupp som studeras.

Figur 3.48 Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

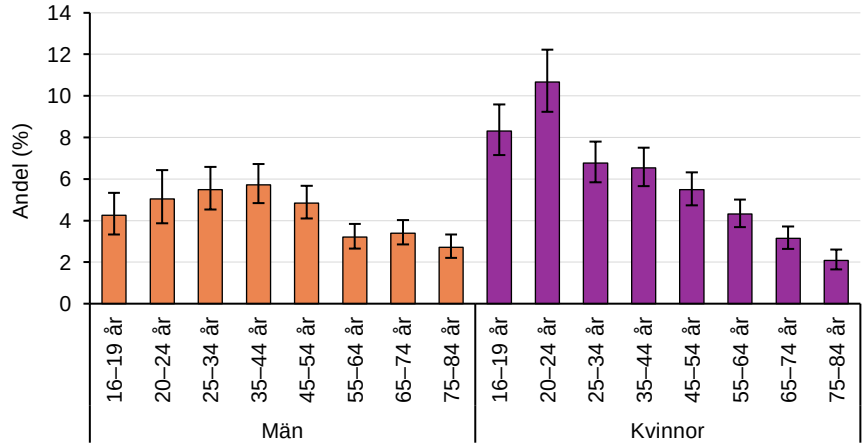

Utsatthet för trakasserier är betydligt vanligare bland ensamstående med barn jämfört med övriga familjetyper (se figur 3.49). Det är också vanligare bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda och bland utrikesfödda, jämfört med bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder. Dessutom är andelen större bland boende i flerfamiljshus och bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar.

Figur 3.49 Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

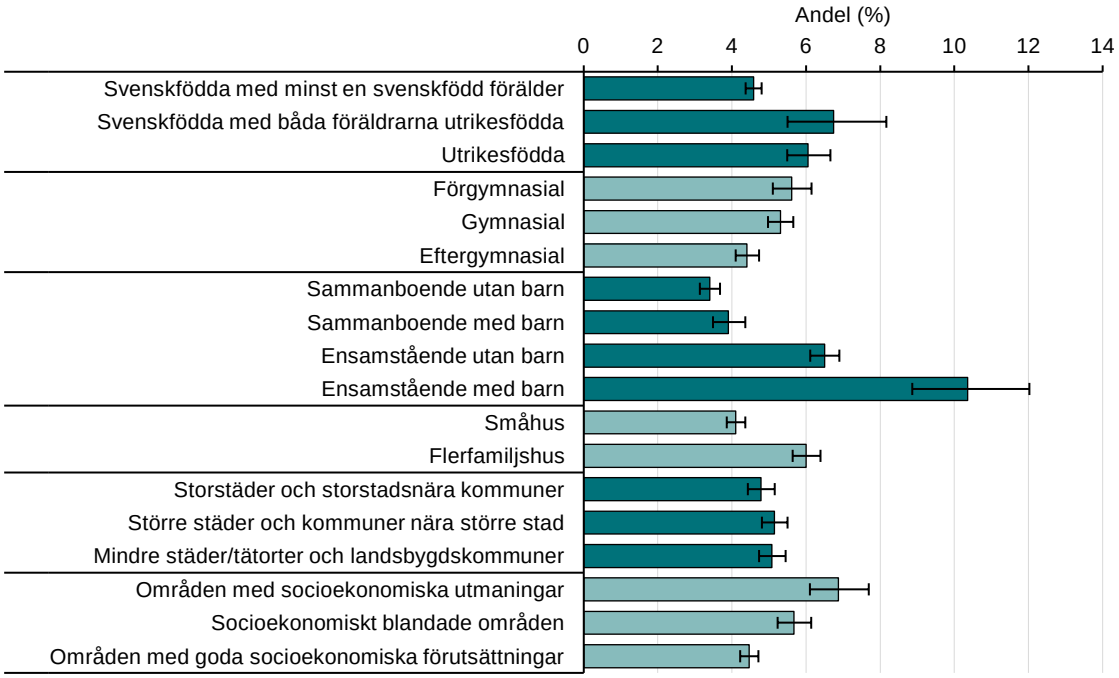

Andelen utsatta för trakasserier är större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning. Vidare är andelen större bland bisexuella och bland personer med annan sexuell läggning, än bland heterosexuella. Andelen utsatta är också större bland personer med transerfarenhet jämfört med personer utan transerfarenhet (se figur 3.50).

Figur 3.50 Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2025. Andel (%) utsatta i befolkningen (16–84 år). Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

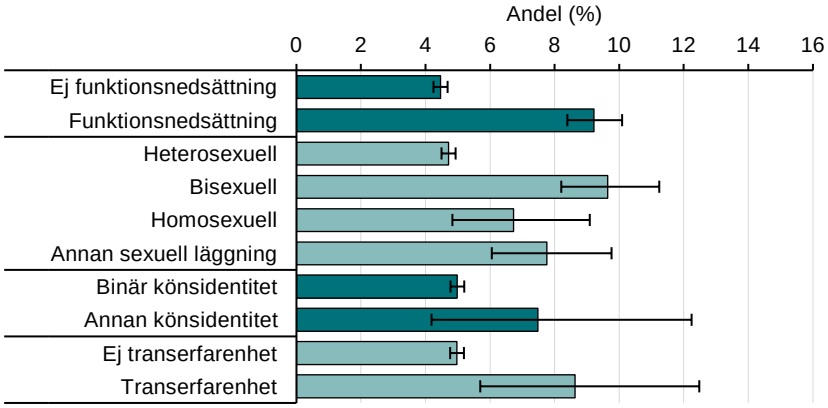

Egendomsbrott mot hushåll

Egendomsbrott mot hushåll är ett sammantaget mått som visar andelen hushåll som utsatts för minst en av brottstyperna bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld under föregående år. Gemensamt för brottstyperna är att egendomen ofta är (eller uppfattas vara) delad av de boende i hushållet, och de tillfrågade får därför svara på frågor om utsatthet för hela hushållet.

Det är 9,9 procent av hushållen i hela landet som uppger att de under 2025 utsattes för något eller några av de egendomsbrott som mäts i NTU (se figur 3.51). Det är en minskning jämfört med 2024 (11,4 %), och därmed fortsätter den nedåtgående trend som synts sedan 2020. I början av perioden (2006–2014) skedde en kraftig minskning, vilket främst var en följd av att allt färre drabbades av stöld ur eller från fordon. Därefter ökade andelen utsatta fram till och med 2018.

Figur 3.51 Självrapporterad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll 2006–2025. Andel (%) hushåll utsatta för minst en av brottstyperna bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld. Redovisning utifrån samtliga hushåll i landet.

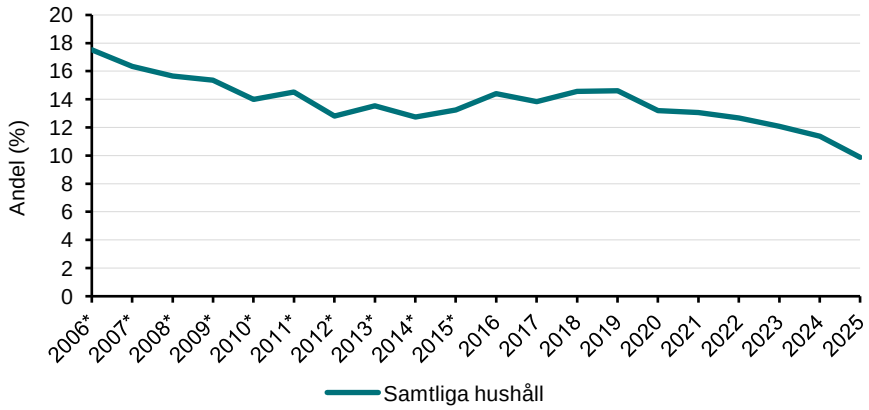

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bostadsinbrott

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Bröt sig någon in i din bostad i syfte att stjäla något under förra året (2025)? Räkna inte med inbrott i garage, förråd eller källare som är avskilda från bostaden. Räkna inte heller händelser då någon gått in i en olåst bostad.*

Resultatet visar att 1,0 procent av hushållen i landet uppger att de utsattes för bostadsinbrott under 2025, vilket är en minskning från 2024, då andelen var 1,3 procent (se figur 3.52). I början av perioden varierade andelen från år till år, men efter en minskning 2020 låg andelen på en stabil nivå fram till årets mätning (2025).

Figur 3.52 Självrapporterad utsatthet för bostadsinbrott 2006–2025. Andel (%) hushåll utsatta för bostadsinbrott. Redovisning utifrån samtliga hushåll i landet.

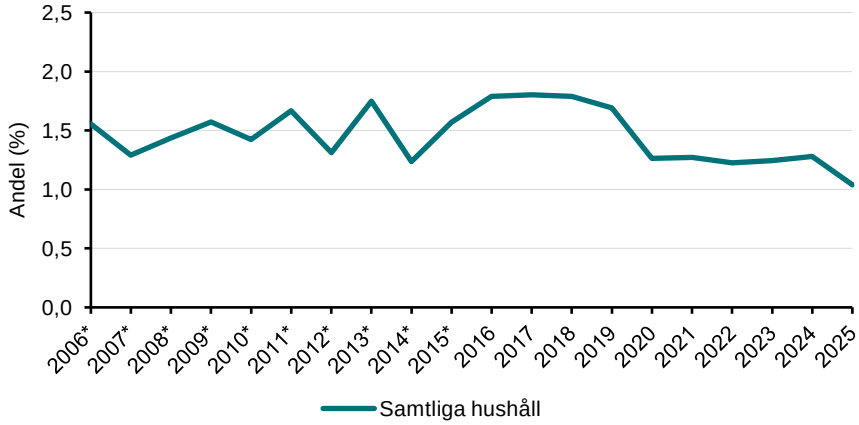

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Det är en större andel ensamstående med barn som uppger att de utsattes för bostadsinbrott jämfört med övriga familjetyper (se figur 3.53). Utsattheten är högre bland hushåll i områden med socioekonomiska utmaningar och lägre ju bättre socioekonomiska förutsättningar området har. Vidare syns skillnader utifrån kommungrupper, där andelen utsatta är störst bland hushåll i storstäder och storstadsnära kommuner. Det skiljer sig också mellan olika bostadstyper, där andelen är störst bland hushåll i flerfamiljshus.

Figur 3.53 Självrapporterad utsatthet för bostadsinbrott 2025. Andel (%) utsatta hushåll i landet. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

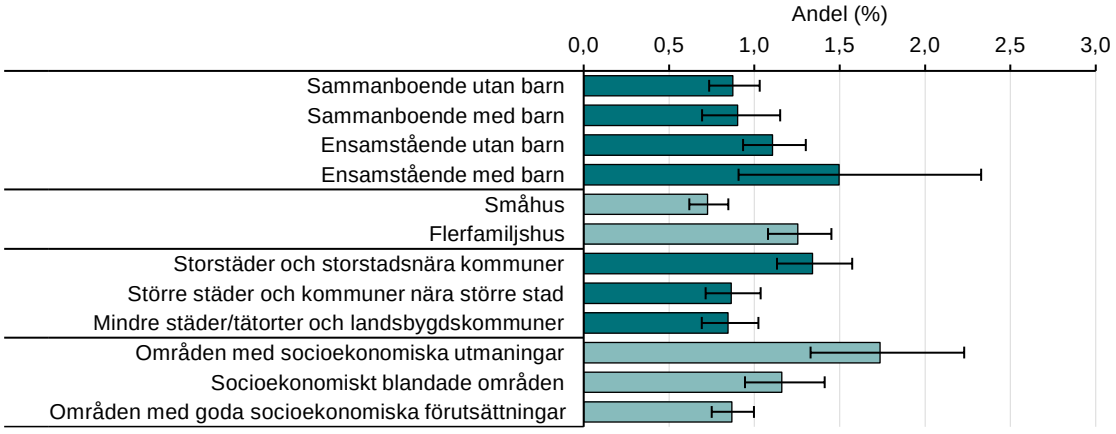

Bilstöld

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Fick du eller någon annan i hushållet en bil stulen under förra året (2025)? Räkna även med tjänstebil och leasingbil.*

Resultaten visar att 0,6 procent av alla hushåll som hade någon bil uppger att de utsattes för bilstöld under 2025[8], vilket i princip är på samma nivå som 2024, då andelen var 0,7 procent (se figur 3.54). Sett till hela perioden har andelen utsatta minskat kraftigt med undantag för en ökning 2015.

Figur 3.54 Självrapporterad utsatthet för bilstöld 2006–2025. Andel (%) hushåll utsatta för bilstöld. Redovisning utifrån samtliga hushåll i landet.

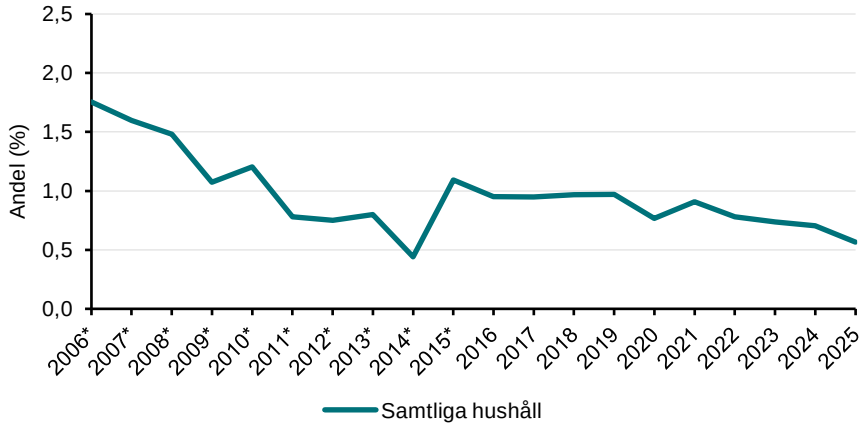

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för bilstöld är vanligare bland hushåll i flerfamiljshus än bland hushåll i småhus, liksom bland hushåll i storstäder och storstadsnära kommuner jämfört med övriga kommungrupper (se figur 3.55). Det är även en avsevärt större andel utsatta i områden med socioekonomiska utmaningar än i områden med bättre socioekonomiska förutsättningar. Ensamstående utsätts också i större utsträckning än sammanboende.

Figur 3.55 Självrapporterad utsatthet för bilstöld 2025. Andel (%) utsatta hushåll i landet. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

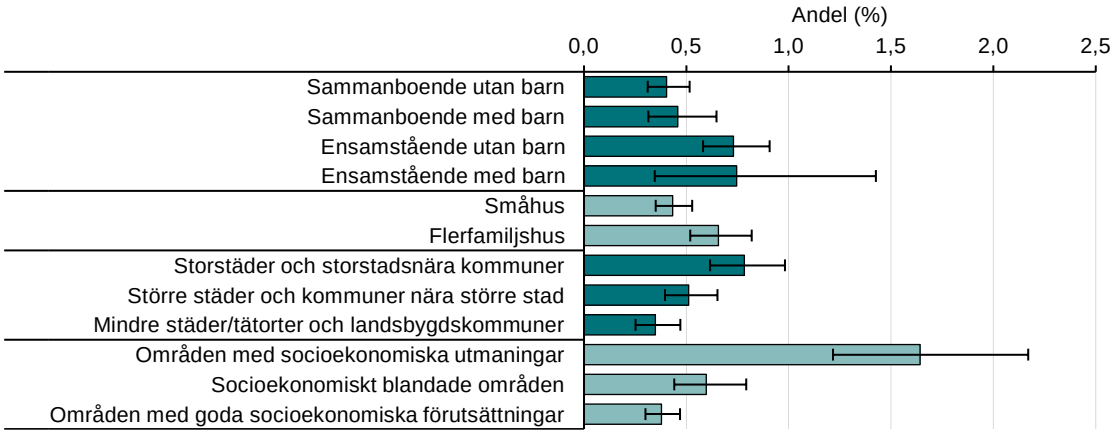

[8] Andel utsatta för bilstöld bland samtliga hushåll i landet (inte bara bland dem som hade en bil) var 0,5 procent 2025.

Stöld ur eller från fordon

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Fick du eller någon annan i hushållet något stulet ur eller från en bil, en motorcykel, en moped, en husvagn eller liknande under förra året (2025)? Det kan t.ex. handla om fälgar, stereo eller en väska. Räkna inte med stöld från cykel.*

Det är 2,7 procent av hushållen i landet som uppger att de utsattes för stöld ur eller från fordon under 2025 (se figur 3.56). Det är en minskning jämfört med 2024 (3,4 %), och innebär att den nedåtgående trend som har synts sedan 2006 fortsätter. Minskningen var kraftigast i början av perioden (2006–2012).

Figur 3.56 Självrapporterad utsatthet för stöld ur eller från fordon 2006–2025. Andel (%) hushåll utsatta för stöld ur eller från fordon. Redovisning utifrån samtliga hushåll i landet.

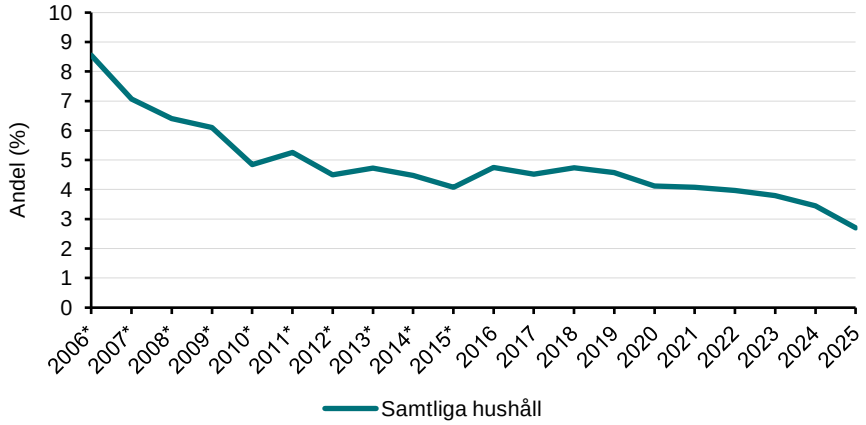

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Studeras resultaten för 2025 utifrån olika typer av hushåll syns en större andel utsatta bland sammanboende och ensamstående med barn jämfört med sammanboende och ensamstående utan barn (se figur 3.57). Det syns även skillnader mellan olika kommungrupper, där andelen utsatta är störst i storstäder och storstadsnära kommuner, samt mellan olika bostadstyper, där andelen är störst bland hushåll i flerfamiljshus. Vidare är det en större andel utsatta bland hushåll i områden med socioekonomiska utmaningar jämfört med hushåll i områden med bättre socioekonomiska förutsättningar.

Figur 3.57 Självrapporterad utsatthet för stöld ur eller från fordon 2025. Andel (%) utsatta hushåll i landet. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

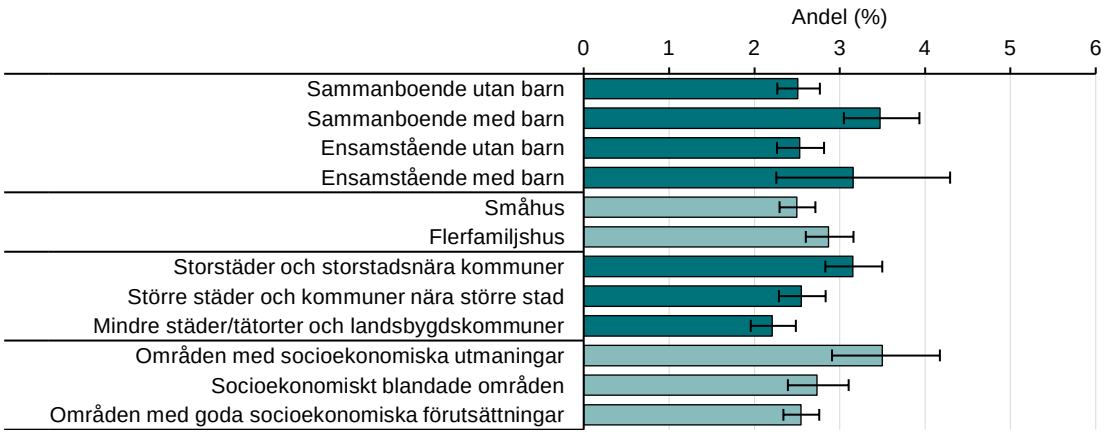

Cykelstöld

Frågan som ställs i enkäten är:

Fick du eller någon annan i hushållet någon cykel stulen under förra året (2025)?

Resultatet visar att 7,9 procent av de hushåll som ägde någon cykel förra året uppger att de utsattes för cykelstöld under 2025[9] (se figur 3.58). Det är en tydlig minskning jämfört med 2024 (9,2 %) och därmed fortsätter den nedåtgående trend som synts sedan 2020. Även i början av perioden (2008–2012) minskade andelen utsatta hushåll, vilket följdes av en ökning fram till och med 2019.

Figur 3.58 Självrapporterad utsatthet för cykelstöld 2006–2025. Andel (%) hushåll utsatta för cykelstöld. Redovisning utifrån samtliga hushåll i landet.

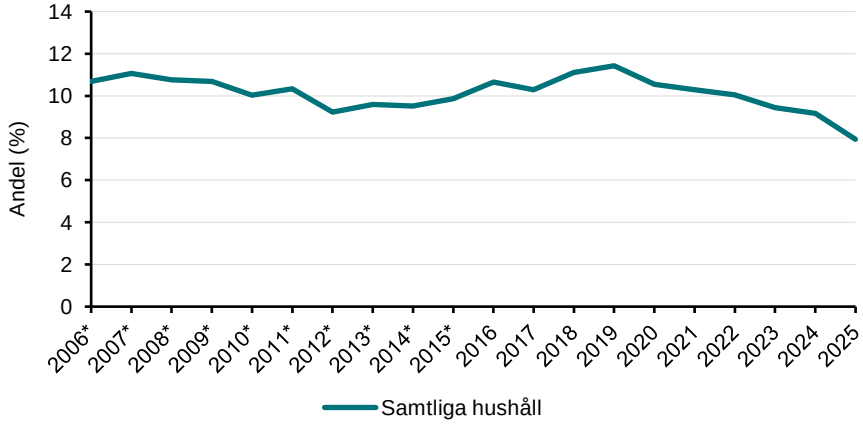

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för cykelstöld under 2025 är betydligt vanligare bland hushåll i flerfamiljshus än bland hushåll i småhus (se figur 3.59). Sett till olika familjetyper är det vanligast bland ensamstående med barn. Utsattheten är också högre bland hushåll i områden med socioekonomiska utmaningar, och andelen utsatta minskar sedan ju bättre

[9] Andelen utsatta för cykelstöld bland samtliga hushåll i landet (inte bara bland dem som hade en cykel) var 7,0 procent 2025.

socioekonomiska förutsättningar området har. Vidare är det vanligare med cykelstöld bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt i större städer och kommuner nära större städer, jämfört med i mindre städer och landsbygdskommuner.

Figur 3.59 Självrapporterad utsatthet för cykelstöld 2025. Andel (%) utsatta hushåll i landet. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

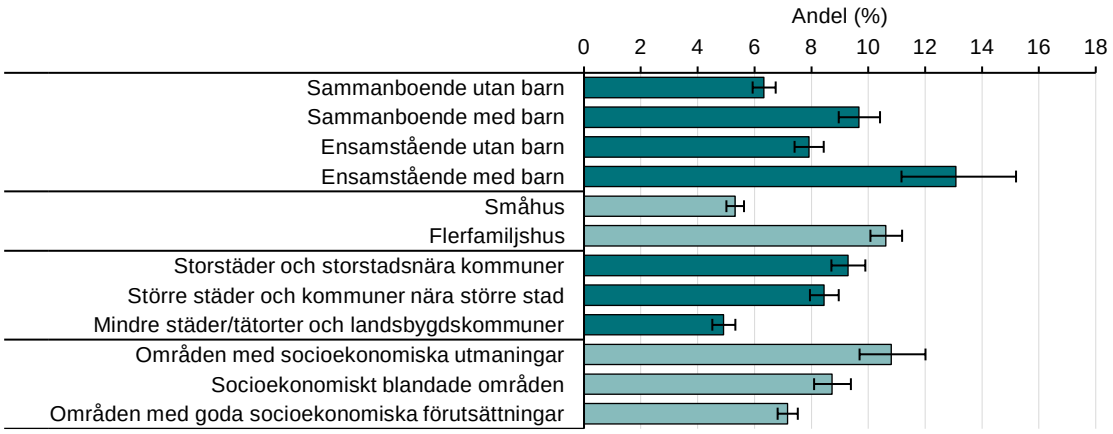

4. Otrygghet och oro för brott

Otrygghet är ett komplext och mångfacetterat fenomen. Ambitionen med NTU är att bidra med ett antal centrala indikatorer på området. För att fånga olika dimensioner av otrygghet och oro för brott ställs en rad olika frågor. Frågorna avser dels en mer allmän upplevelse av otrygghet och oro, dels en mer konkret oro över att drabbas av vissa typer av brott och i vilken utsträckning otryggheten och oron påverkar beteendet.

I NTU 2026 ställdes för första gången bakgrundsfrågor om respondenternas sexuella läggning, transerfarenheter och könsidentitet. Det ställdes även en fråga om huruvida de har en funktionsnedsättning. Syftet är att kunna synliggöra om personer i någon av dessa grupper är mer utsatta eller otrygga än andra. Många av de nya redovisningsgrupperna är dock relativt små, vilket medför en statistisk osäkerhet. Det i kombination med att det inte finns resultat från tidigare år att jämföra med gör att de resultaten tolkas med större försiktighet.

Referensperioden för frågorna om oro för att utsättas för brott är de senaste tolv månaderna fram till svarstillfället. För övriga frågor gäller uppfattningen vid svarstillfället. I redovisningarna används i huvudsak sammanslagna svarsalternativ. Svarsalternativen skiljer sig något åt beroende på frågan, men kan exempelvis vara en sammanslagning av svarsalternativen Mycket ofta och Ganska ofta.

I det här kapitlet presenteras ett urval av indikatorerna för otrygghet och oro för brott 2026 och hur utvecklingen har sett ut över tid (2007–2026). Samtliga resultat uppdelade på kön och övriga redovisningsgrupper, liksom resultat som gäller fördelningen över svarsalternativen, redovisas på Brås webbplats (www.bra.se/ntu2026, i Tabellsamling NTU 2007–2026, tabellerna 4A:1 till 4N:2).

Otrygghet vid utevistelse sen kväll

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Om du går ut ensam sent en kväll i området där du bor, hur trygg eller otrygg känner du dig då?*[10]

Följdfråga i enkäten till dem som uppgett att de aldrig går ut ensamma sena kvällar:

> *Vilket är det främsta skälet till att du aldrig går ut sent på kvällen?*[11]

Det är 24 procent av befolkningen 2026 som uppger att de känner sig (ganska eller mycket) otrygga eller som helt avstår från att gå ut sena kvällar på grund av otrygghet, vilket i princip är på samma nivå som 2024 och 2025 (se figur 4.1). I början av perioden (2007–2015) var andelen relativt oförändrad, men ökade påtagligt året därpå. Andelen låg sedan stabil på den högre nivån fram till och med 2021 följt av en minskning. Under hela perioden har andelen otrygga kvinnor varit betydligt större än andelen otrygga män, men utvecklingen över tid har sett likartad ut. Dock noteras 2026 en minskning bland män (från 18 % 2025 till 14 % 2026) medan andelen bland kvinnor är på samma nivå som året innan (32 %).

Figur 4.1 Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som är ganska eller mycket otrygga eller som avstår från att gå ut på grund av otrygghet. Redovisning utifrån samtliga och kön.

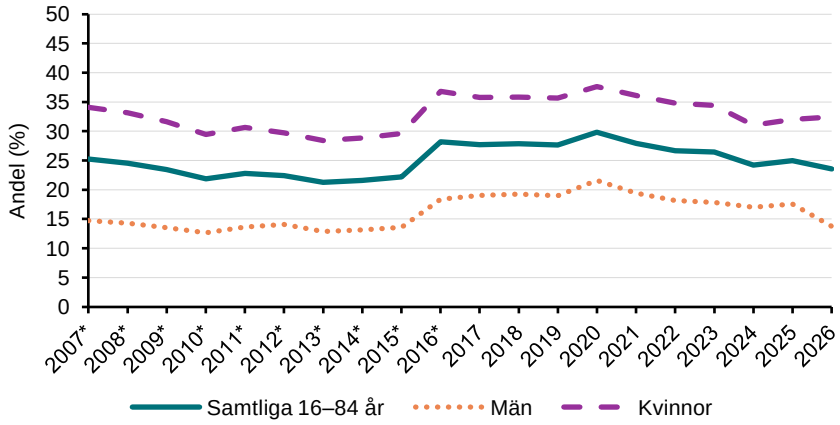

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bland kvinnor är det de yngre som i störst utsträckning känner sig otrygga, och särskilt kvinnor i åldersgruppen 20–24 år (se figur 4.2). Av de kvinnor som uppger att de helt avstår från att gå ut på kvällen på grund av otrygghet utgörs dock de största andelarna av kvinnor i de två äldsta åldersgrupperna. Bland män är skillnaderna mellan

[10] Svarsalternativen är Mycket trygg, Ganska trygg, Ganska otrygg, Mycket otrygg och Går aldrig ut ensam sent på kvällen.

[11] Svarsalternativen är Har inte någon anledning eller möjlighet att gå ut ensam sent på kvällen, Känner mig otrygg och Annat skäl. De som har svarat att de aldrig går ut sent på kvällen av annan anledning än otrygghet har exkluderats när resultaten tagits fram.

åldersgrupperna mindre, men störst andel otrygga finns i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år, medan andelen är minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år).

Figur 4.2 Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som är ganska eller mycket otrygga samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet. Redovisning utifrån kön och ålder.

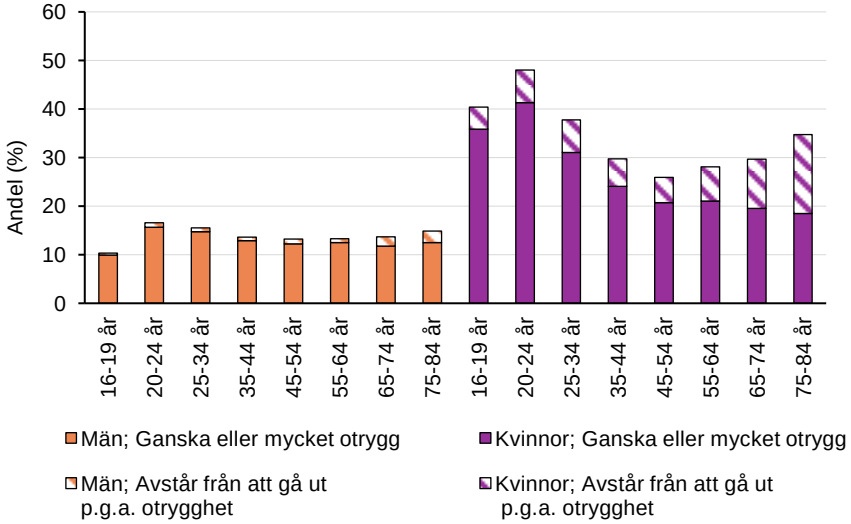

Andelen otrygga skiljer sig också mellan olika grupper i befolkningen (se figur 4.3). Exempelvis är andelen betydligt större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar än bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar. Andelen otrygga är också större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus, liksom bland ensamstående jämfört med sammanboende.

Figur 4.3 Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som är ganska eller mycket otrygga eller som avstår från att gå ut på grund av otrygghet. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

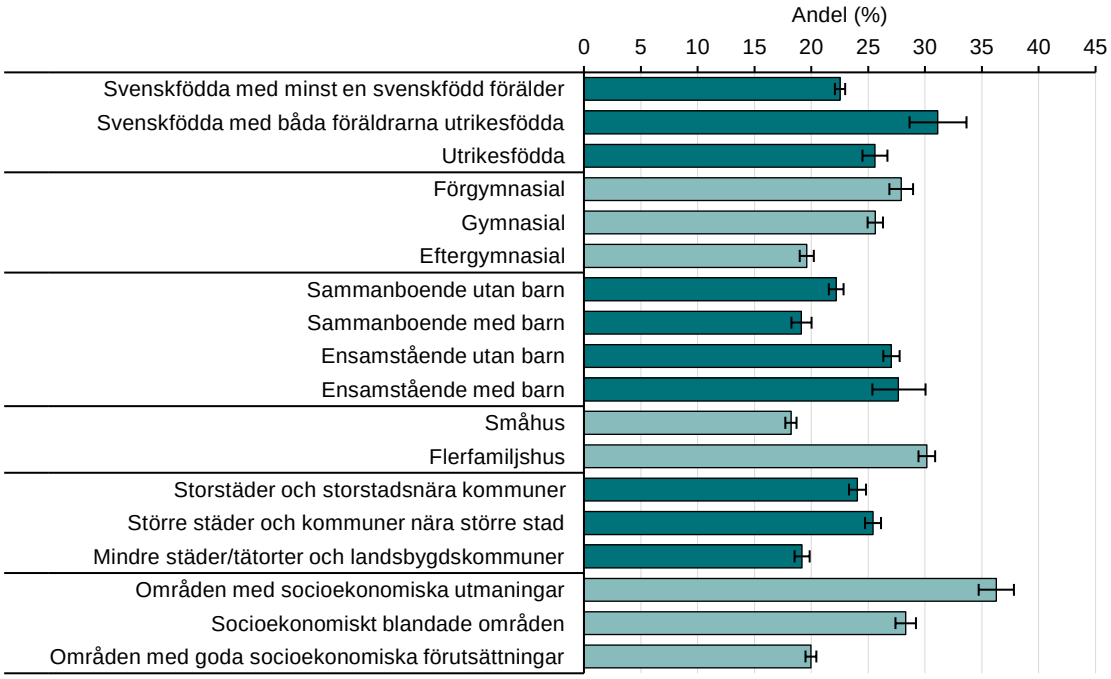

Andelen som känner sig otrygga är större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning. Det är också en större andel otrygga bland bisexuella och personer med annan sexuell läggning än bland heterosexuella (se figur 4.4).

Figur 4.4 Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som är ganska eller mycket otrygga eller som avstår från att gå ut på grund av otrygghet. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

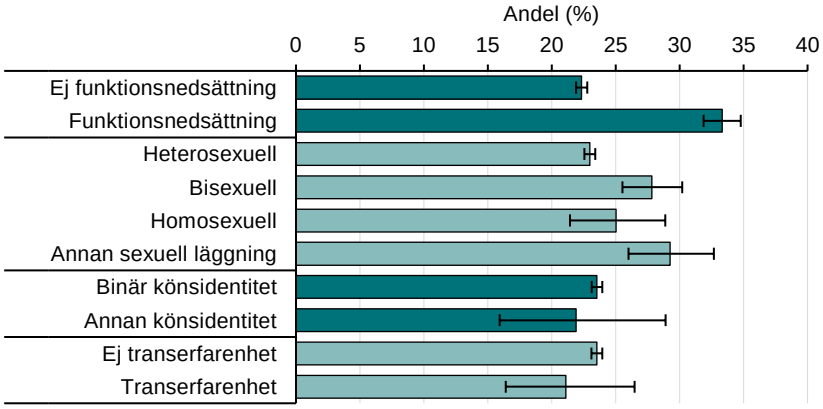

Oro för att utsättas för olika typer av brott

I årets mätning är bedrägeri på internet den brottstyp som störst andel av befolkningen (ganska eller mycket) ofta oroar sig för (37 %, se figur 4.5). Näst vanligast är att oroa sig för stöld av eller skadegörelse på bil samt bostadsinbrott (17 % vardera). Det är 11 procent som oroar sig för att utsättas för rån och 10 procent som oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp. Minst vanligt är det att oroa sig för att utsättas för misshandel (8 %).

Andelen som oroar sig för att utsättas för någon av de olika brottstyperna har över lag minskat efter 2020, i olika stor utsträckning. Ett undantag är oro för att utsättas för bedrägeri på internet, som ökat under samma period. I årets mätning noteras dock en liten minskning. Utvecklingen över tid beskrivs närmare under respektive avsnitt kopplat till de olika brottstyperna.

Figur 4.5 Oro för att själv utsättas för olika typer av brott 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta.

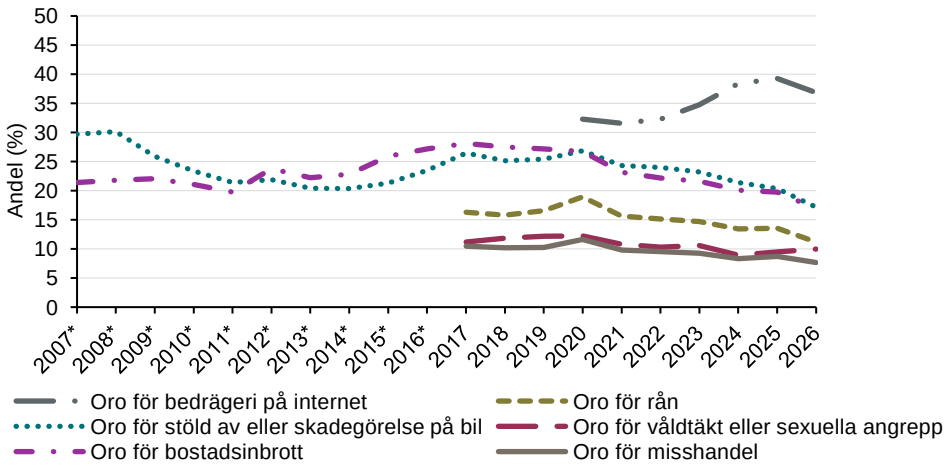

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Generellt uppger kvinnor i större utsträckning än män att de ofta oroar sig för att utsättas för brott (se figur 4.6). Störst skillnad mellan könen syns vid oro för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp, som kvinnor oroar sig för i betydligt större utsträckning än män. Däremot syns inga eller i princip inga skillnader mellan män och kvinnor i andelen som oroar sig för att utsättas för misshandel eller för stöld av eller skadegörelse på bil.

Figur 4.6 Oro för att själv utsättas för olika typer av brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån kön, med 95 % konfidensintervall.

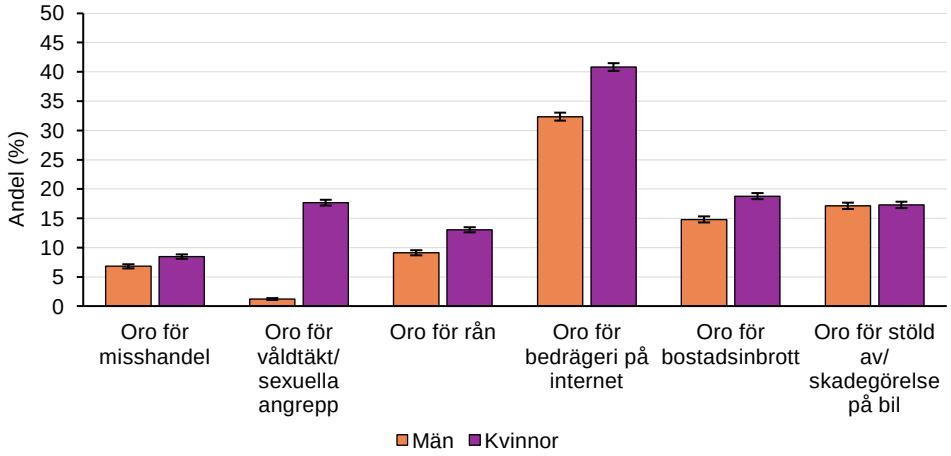

Oro för att utsättas för misshandel

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att du ska bli misshandlad?*[12]

Det är 8 procent av befolkningen 2026 som uppger att de (ganska eller mycket) ofta oroar sig för att utsättas för misshandel, vilket är ungefär samma nivå som 2025 (9 %, se figur 4.7). Generellt har andelen minskat successivt efter 2020, och innan dess låg andelen på en relativt stabil nivå. Skillnader mellan kvinnors och mäns oro för att utsättas för misshandel är små, sett till både nivåer och utveckling över tid. Dock har andelen minskat något bland män 2026 jämfört med 2025 (från 9 % till 7 %), medan den i princip är oförändrad bland kvinnor (från 9 % till 8 %).

[12] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan och Aldrig.

Figur 4.7 Oro för att utsättas för misshandel 2017–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån samtliga och kön.

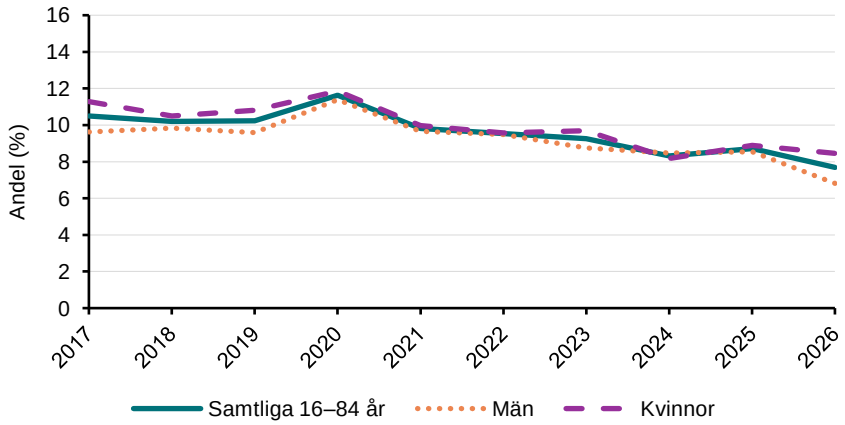

Oro för att utsättas för misshandel är generellt sett vanligare bland yngre och minst vanligt i de äldsta åldersgrupperna (se figur 4.8). Bland män är andelen som oroar sig störst i åldersgruppen 25–34 år och minskar ju yngre respektive ju äldre åldersgrupp som studeras. Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år, men i övrigt syns samma mönster som för män.

Figur 4.8 Oro för att utsättas för misshandel 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

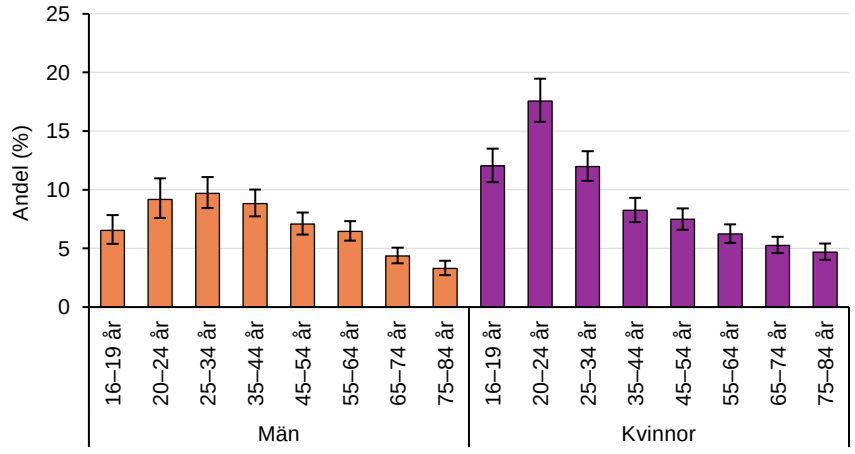

Sett till andra grupper i befolkningen är andelen som oroar sig för att utsättas för misshandel bland annat större bland ensamstående än bland sammanboende (se figur 4.9). Oro för misshandel är även vanligare bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar, och andelen som känner oro minskar ju bättre socioekonomiska förutsättningar området har. Vidare oroar sig boende i flerfamiljshus i större utsträckning än boende i småhus.

Figur 4.9 Oro för att utsättas för misshandel 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

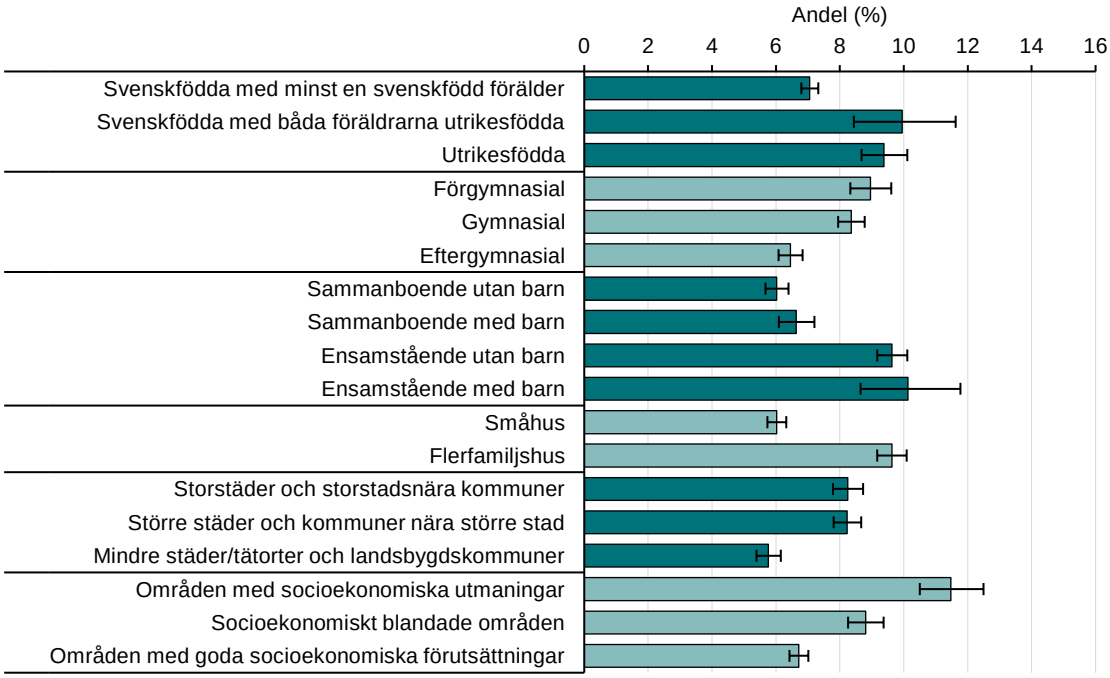

Att oroa sig för att utsättas för misshandel är vanligare bland personer med en funktionsnedsättning än bland dem som inte har det (se figur 4.10). När det gäller sexuell läggning visar resultaten att det är en mindre andel oroliga bland heterosexuella än bland andra. Vidare är andelen oroliga större bland personer som inte har en binär könsidentitet, och den är även större bland personer med transerfarenhet än bland personer utan transerfarenhet.

Figur 4.10 Oro för att utsättas för misshandel 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

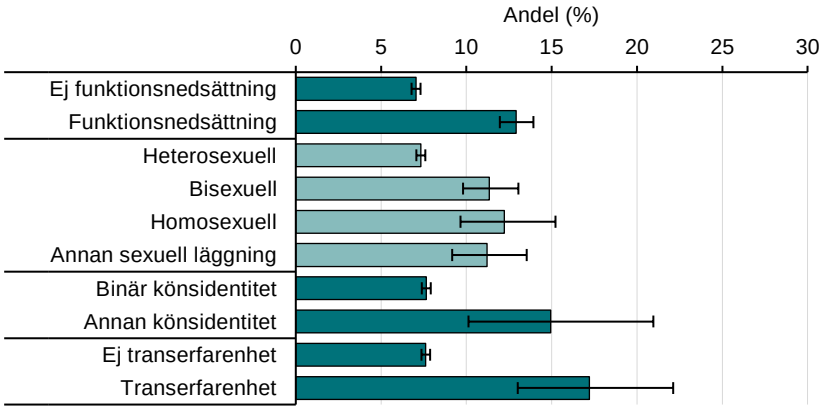

Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att du ska bli våldtagen eller på annat sätt sexuellt angripen?*[13]

I NTU 2026 uppger 10 procent av befolkningen att de (ganska eller mycket) ofta oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp (se figur 4.11). Det är ungefär samma nivå som 2025 (9 %). Andelen har överlag legat på en något lägre nivå sedan 2021 jämfört med i början av mätperioden 2017. Kvinnor oroar sig i betydligt större utsträckning än män (18 % jämfört med 1 % 2026). Andelen bland kvinnor har minskat något efter 2020, medan andelen bland män har varit i princip densamma sedan 2017.

Figur 4.11 Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2017–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån samtliga och kön.

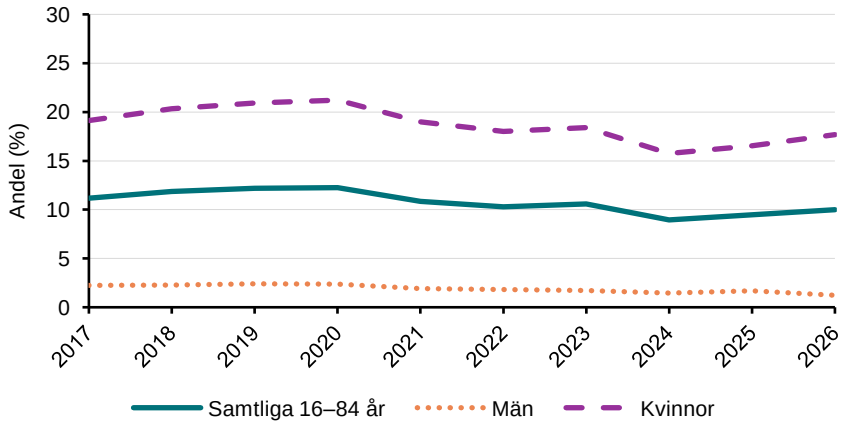

Sett till olika åldersgrupper är andelen som oroar sig för våldtäkt eller sexuella angrepp bland kvinnor betydligt större bland yngre (se figur 4.12). Störst är den i den näst yngsta åldersgruppen 20–24 år, sedan är andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Även bland män är andelen större bland yngre än bland äldre åldersgrupper, men på betydligt lägre nivåer.

[13] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan och Aldrig.

Figur 4.12 Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

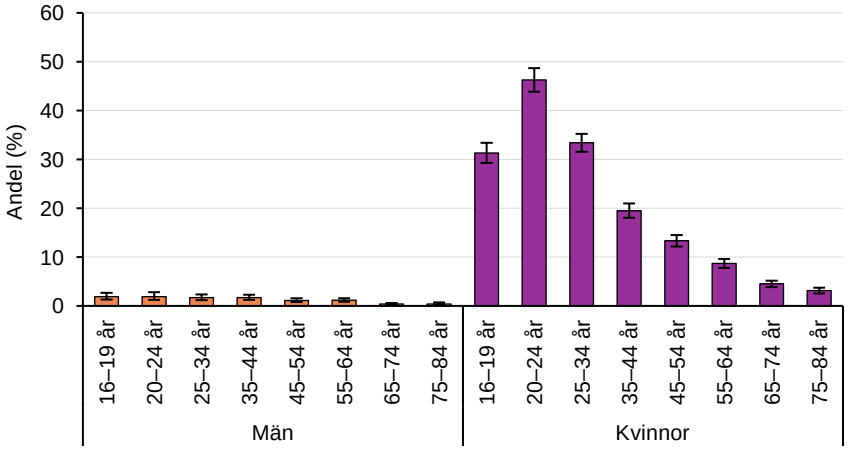

Att oroa sig för våldtäkt eller sexuella angrepp är betydligt vanligare bland svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar än bland personer med annan bakgrund (se figur 4.13). Vidare oroar sig ensamstående i större utsträckning än sammanboende. Det syns även skillnader mellan olika kommungrupper, där andelen som oroar sig är störst i storstäder och storstadsnära kommuner, och mellan olika bostadstyper, där andelen är störst bland boende i flerfamiljshus.

Figur 4.13 Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

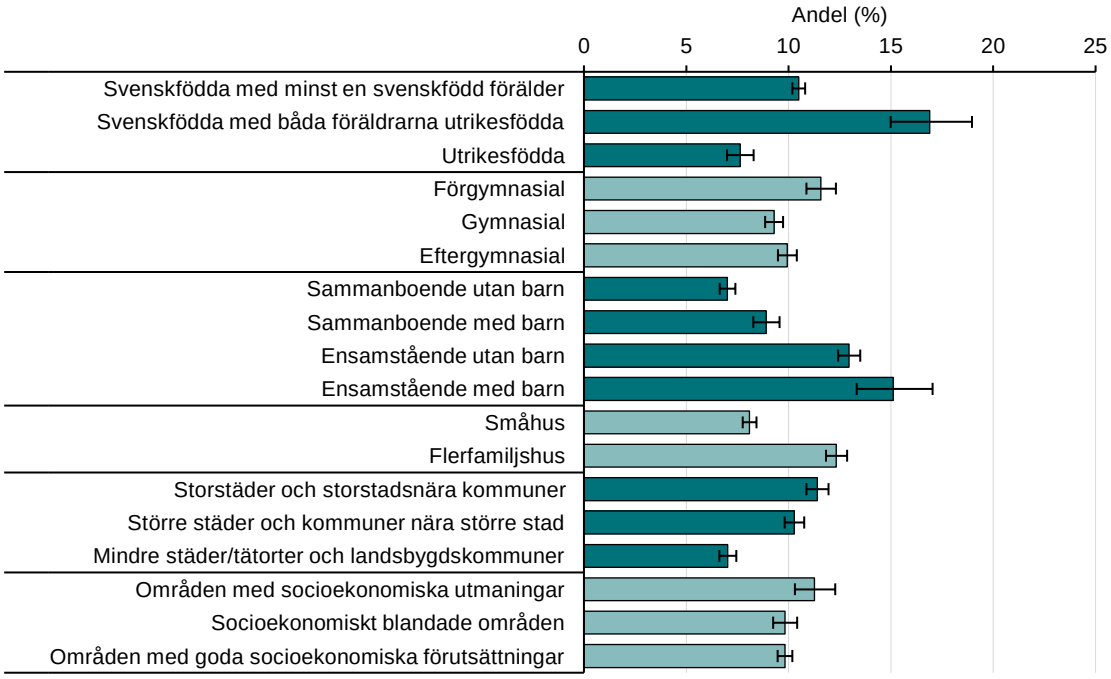

Andelen som känner oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp är större bland personer med funktionsnedsättning än bland de som inte har det (se figur 4.14). När det gäller sexuell läggning visar resultaten att andelen som känner oro är betydligt större bland bisexuella än bland andra. Vidare är oron för våldtäkt eller sexuella

angrepp vanligare bland personer med en annan könsidentitet än binär och bland personer med transerfarenhet.

Figur 4.14 Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

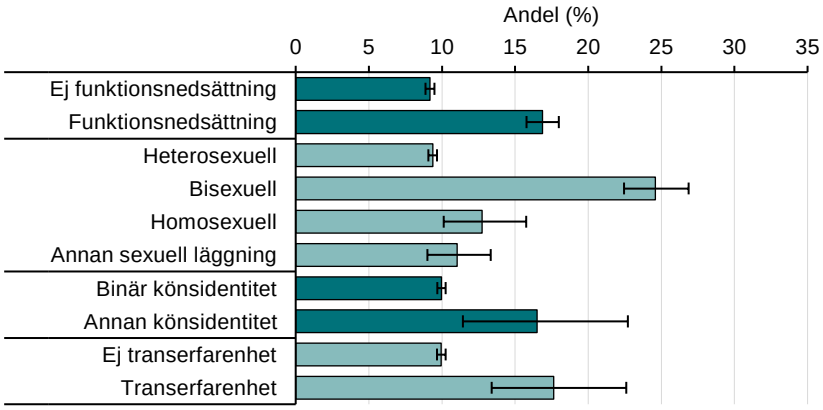

Oro för att utsättas för rån

Frågan som ställs i enkäten är:

Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att du ska bli rånad?[14]

Andelen av befolkningen som 2026 uppger att de (ganska eller mycket) ofta oroar sig för att utsättas för rån är 11 procent (se figur 4.15). Det är en minskning från 2025 (14 %) och en fortsättning på den minskande trend som synts efter 2020. Kvinnor oroar sig för att utsättas för rån i högre grad än män (13 % respektive 9 % 2026), och så har det sett ut under hela perioden, dock är skillnaderna mindre på senare år.

Figur 4.15 Oro för att utsättas för rån 2017–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån samtliga och kön.

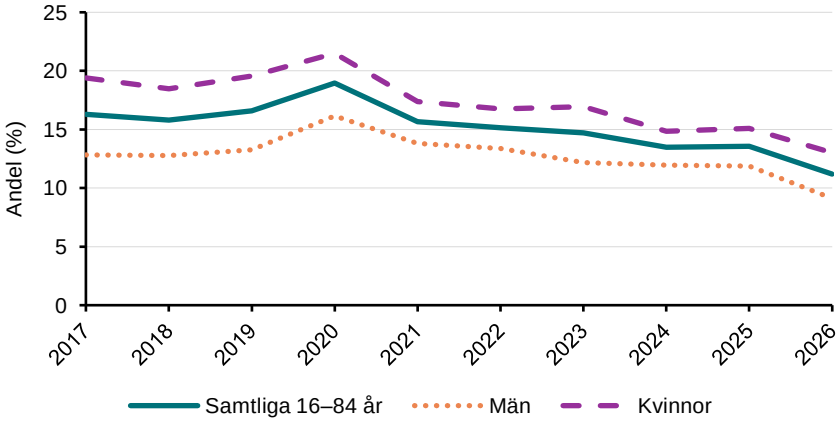

Bland män är andelen som känner oro för att utsättas för rån störst i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år, och minskar ju yngre respektive ju äldre åldersgrupp som

[14] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan och Aldrig.

studeras (se figur 4.16). Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år, men i övrigt syns i princip samma mönster som för män.

Figur 4.16 Oro för att utsättas för rån 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

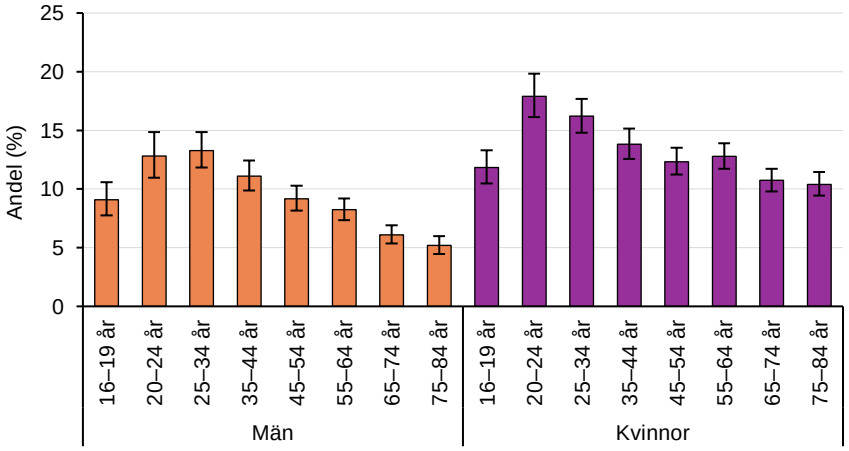

Andelen som oroar sig för att utsättas för rån skiljer sig också mellan andra grupper i befolkningen (se figur 4.17). Exempelvis är andelen större bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda än bland personer med annan bakgrund. Oro för rån är även vanligare bland ensamstående än bland sammanboende och det syns skillnader mellan olika bostadstyper, där andelen är störst bland boende i flerfamiljshus. Vidare är det en större andel som känner oro bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar, och andelen minskar ju bättre socioekonomiska förutsättningar området har.

Figur 4.17 Oro för att utsättas för rån 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

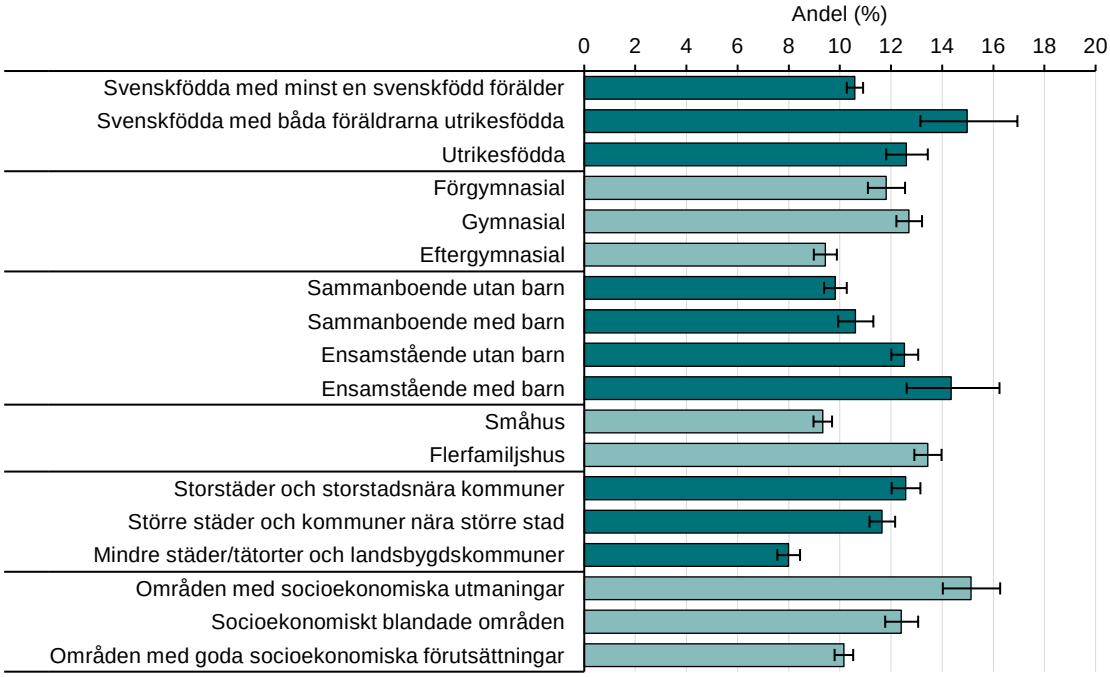

Oron för att utsättas för rån är vanligare bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.18).

Figur 4.18 Oro för att utsättas för rån 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

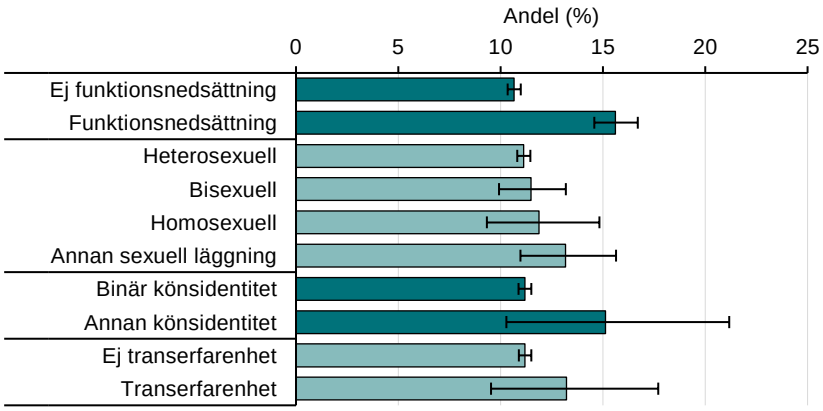

Oro för att utsättas för bedrägeri på internet

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att du ska bli utsatt för bedrägeri om du köper varor eller tjänster på internet?*[15]

Följdfråga i enkäten till dem som uppgett att de aldrig köper varor eller tjänster på internet:

> *Vilket är det främsta skälet till att du aldrig köper varor eller tjänster på internet?*[16]

Det är 37 procent av befolkningen 2026 som (ganska eller mycket) ofta har oroat sig för att utsättas för bedrägeri vid köp av varor eller tjänster på internet eller helt avstår från att göra det på grund av oro, vilket är en liten minskning jämfört med 2025 (39 %, se figur 4.19). Andelen ökade 2023–2025, och hade dessförinnan legat på en stabil nivå. Utvecklingen har sett liknande ut för båda könen, dock har andelen minskat bland män 2026 jämfört med 2025 (från 36 % till 32 %), medan den är på i princip samma nivå bland kvinnor (från 42 % till 41 %).

[15] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan, Aldrig och Köper aldrig varor eller tjänster på internet.

[16] Svarsalternativen är Har inte tillgång till internet, På grund av oro för att bli utsatt för bedrägeri och Annat skäl. De som har svarat att de aldrig handlar på internet av annan anledning än oro har exkluderats när resultaten tagits fram.

Figur 4.19 Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2020–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta eller som aldrig köper varor eller tjänster på internet på grund av oron. Redovisning utifrån samtliga och kön.

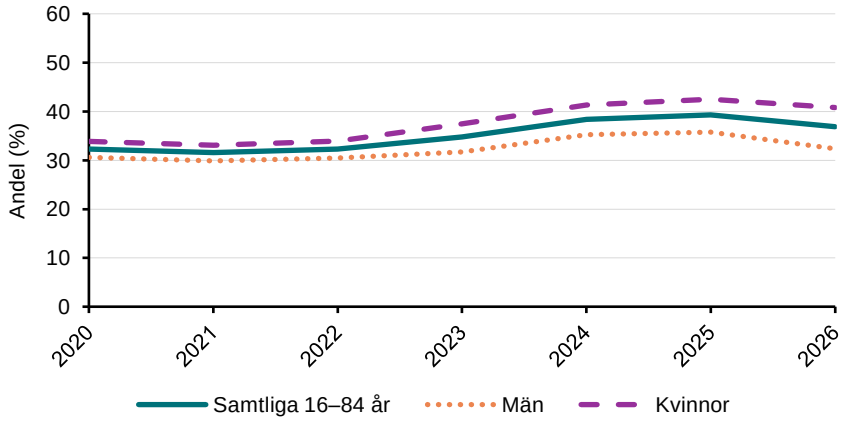

Studeras olika åldersgrupper syns samma övergripande mönster bland män och kvinnor 2026; andelen som oroar sig för att utsättas för bedrägeri vid köp av varor eller tjänster på internet är i princip större ju äldre åldersgrupp som studeras fram till och med åldersgruppen 55–64 år, där andelen är störst (se figur 4.20). Dock är andelen som helt avstår från att handla på internet på grund av oro störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) bland både män och kvinnor.

Figur 4.20 Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta samt de som aldrig köper varor eller tjänster på internet på grund av oron. Redovisning utifrån kön och ålder.

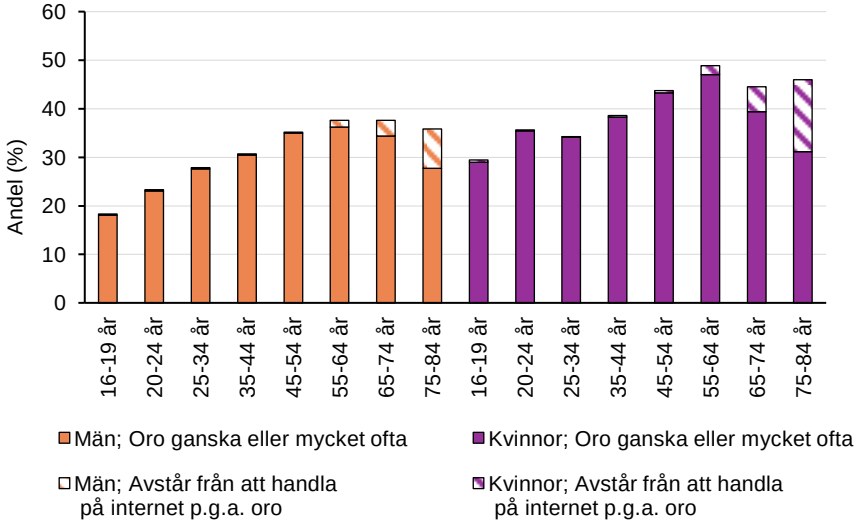

Andelen som oroar sig för att utsättas för bedrägeri vid köp av varor eller tjänster på internet är större bland personer med som högst gymnasial utbildning än bland personer med lägre eller högre utbildningsnivå (se figur 4.21). Dessutom sticker ensamstående utan barn ut, med en mindre andel som oroar sig jämfört med övriga familjetyper. I övrigt är det förhållandevis små skillnader mellan olika grupper i befolkningen.

Figur 4.21 Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta eller som aldrig köper varor eller tjänster på internet på grund av oron. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

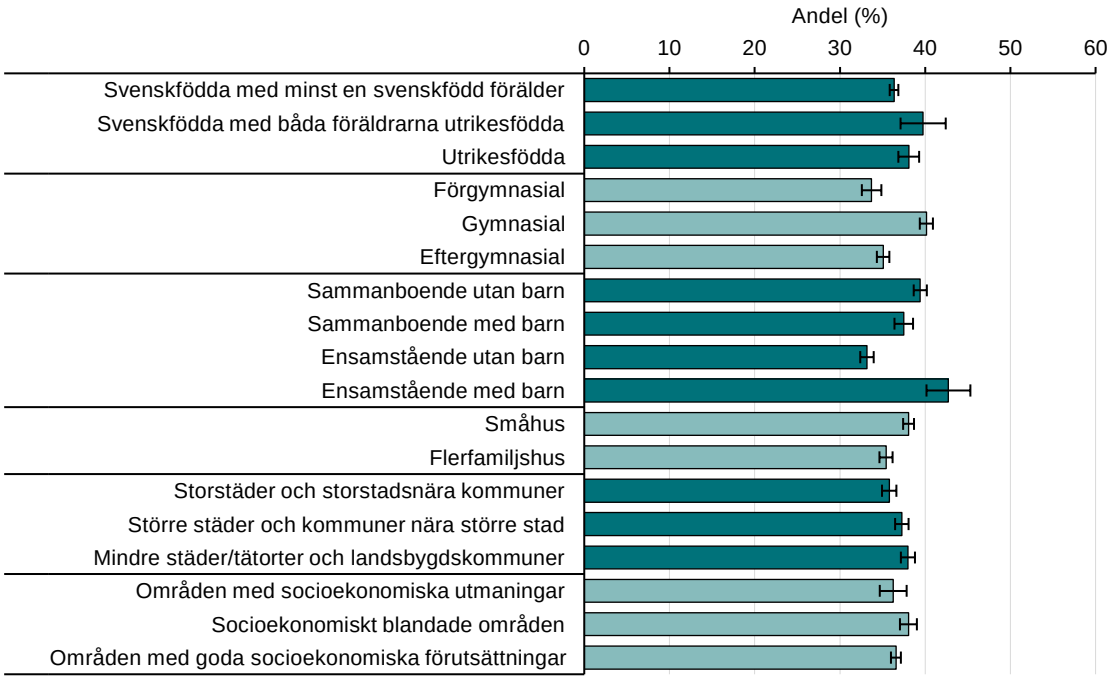

Andelen som oroar sig för bedrägeri på internet är större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.22).

Figur 4.22 Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta eller som aldrig köper varor eller tjänster på internet på grund av oron. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

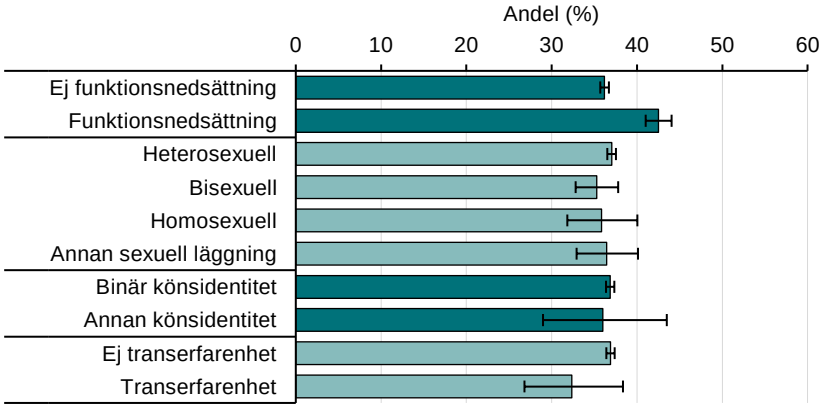

Oro för att utsättas för bostadsinbrott

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att du ska drabbas av inbrott i din bostad?*[17]

[17] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan och Aldrig.

Det är 17 procent av befolkningen 2026 som (ganska eller mycket) ofta oroar sig för att utsättas för bostadsinbrott. Det är en minskning från 2025 (20 %) och en fortsättning på den nedåtgående trend som noterats efter 2020 (se figur 4.23). I början av perioden var andelen relativt oförändrad, men den ökade påtagligt mellan 2012 och 2017. Utvecklingen har varit relativt likartad för män och kvinnor, dock är andelen som oroar sig något större bland kvinnor. Andelen bland män är 15 procent 2026 och andelen bland kvinnor är 19 procent.

Figur 4.23 Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån samtliga och kön.

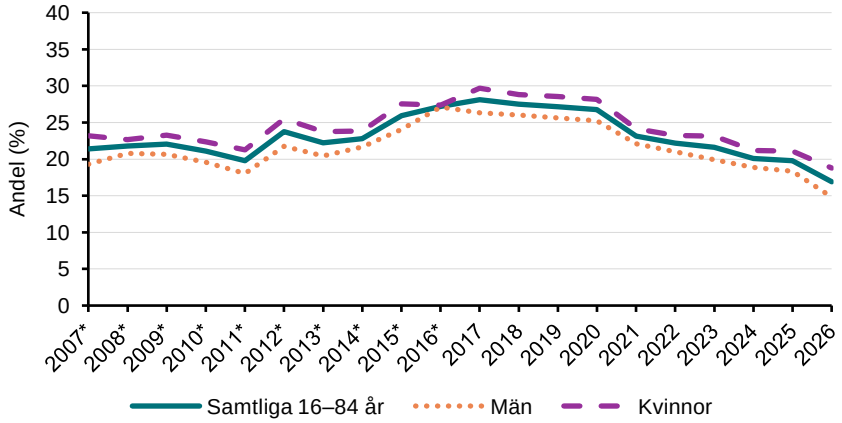

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bland män är andelen som ofta känner oro för att utsättas för bostadsinbrott något större i åldrarna 35–64 år och minskar ju yngre respektive ju äldre åldersgrupp som studeras (se figur 4.24). Ett liknande mönster syns bland kvinnor, förutom att det är i åldersgruppen 35–44 år som andelen oroliga är något större.

Figur 4.24 Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

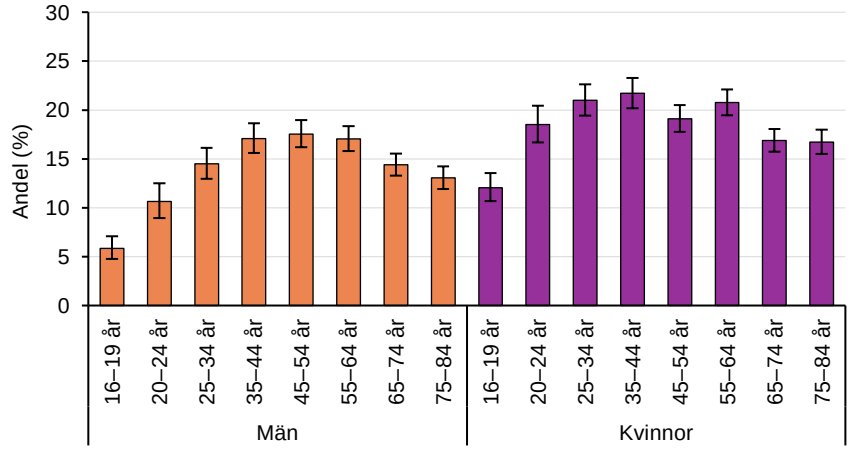

Sett till andra grupper i befolkningen oroar sig boende i småhus i större utsträckning för bostadsinbrott än boende i flerfamiljshus, och personer med gymnasial utbildning oroar sig i större utsträckning jämfört med de som har lägre eller högre utbildningsnivå

(se figur 4.24). Utöver det sticker gruppen ensamstående utan barn ut med en mindre andel oroliga än övriga familjetyper.

Figur 4.25 Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

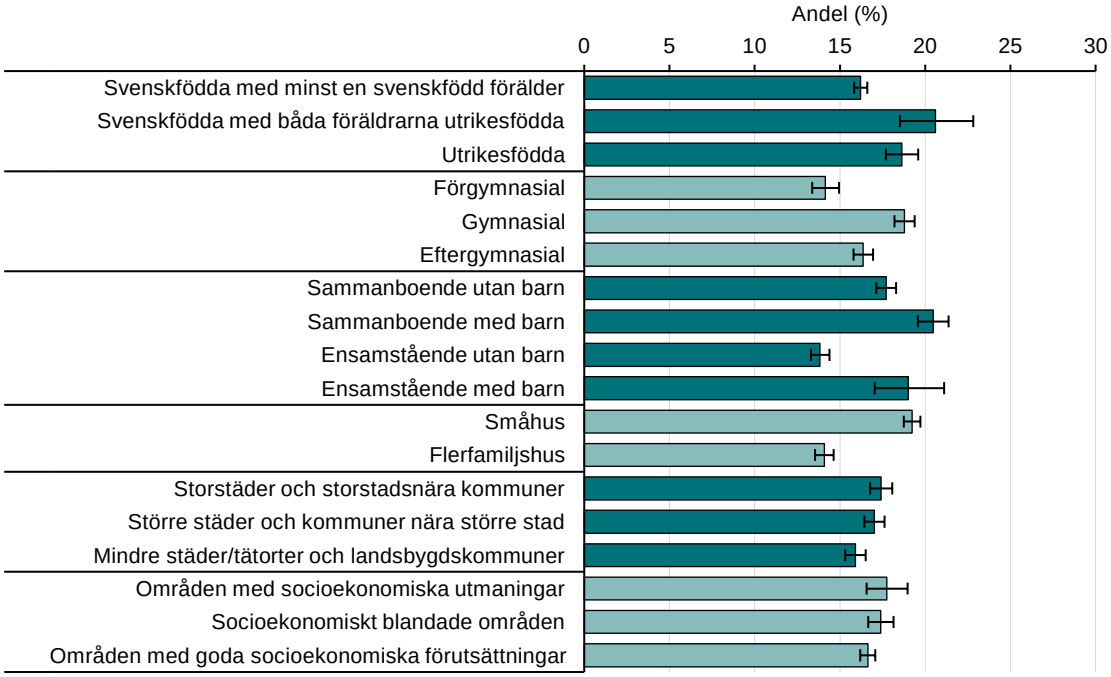

Personer med funktionsnedsättning oroar sig i större utsträckning för bostadsinbrott än personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.25).

Figur 4.26 Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

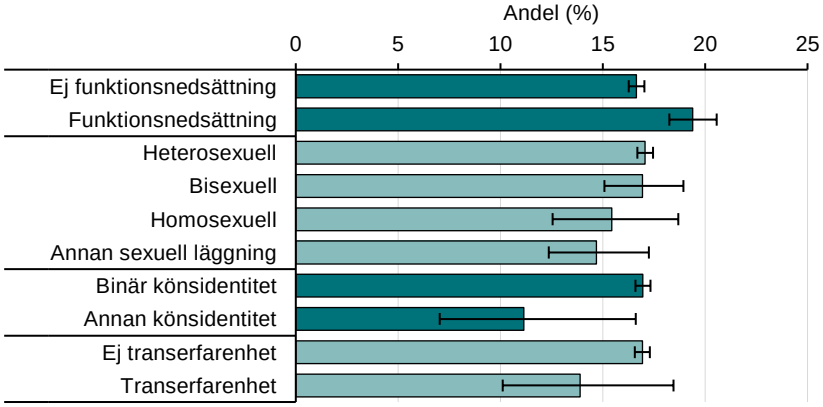

Oro för stöld av eller skadegörelse på bil

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att din/er bil ska bli stulen eller utsatt för skadegörelse?*[18]

I NTU 2026 uppger 17 procent av befolkningen att de (ganska eller mycket) ofta oroar sig för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil (se figur 4.27). Det är en minskning jämfört med 2025 (20 %) och en fortsättning på den nedåtgående trend som synts efter 2020. I början av perioden (2007–2013) minskade andelen kraftigt, för att sedan öka fram till och med 2017. Därefter låg andelen på en stabil nivå fram till 2020. Det är 2026 lika vanligt att ofta oroa sig för stöld av eller skadegörelse på bil bland män som bland kvinnor (17 % vardera). Sett till hela perioden har små eller inga skillnader noterats mellan könen.

Figur 4.27 Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån samtliga och kön.

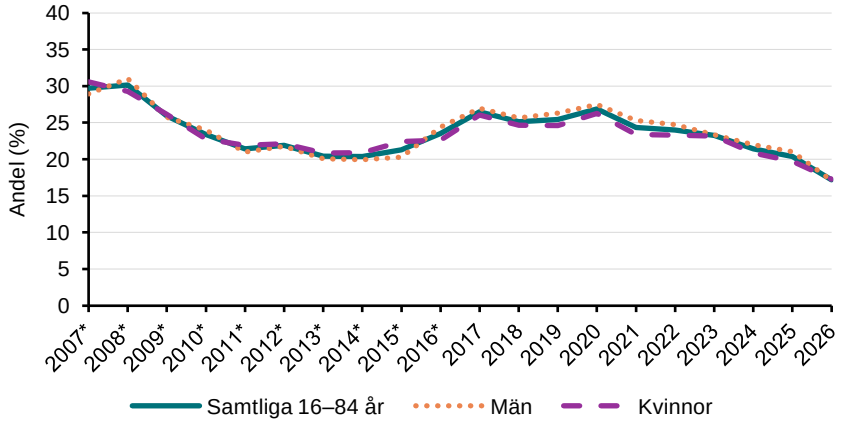

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Andelen som ofta känner oro för stöld av eller skadegörelse på bil är bland män störst i åldersgruppen 25–34 år, och är sedan mindre ju äldre och ju yngre åldersgrupp som studeras (se figur 4.28). Bland kvinnor är andelen störst i åldersgrupperna 25–34 år samt 55–64 år och inget tydligt mönster framkommer. Minst är andelen i den yngsta åldersgruppen (16–19 år), bland både män och kvinnor.

[18] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan, Aldrig och Ingen i hushållet hade någon bil under senaste året. De som svarat att ingen i hushållet hade någon bil under senaste året har exkluderats så att resultaten endast avser oro bland dem som hade någon bil.

Figur 4.28 Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

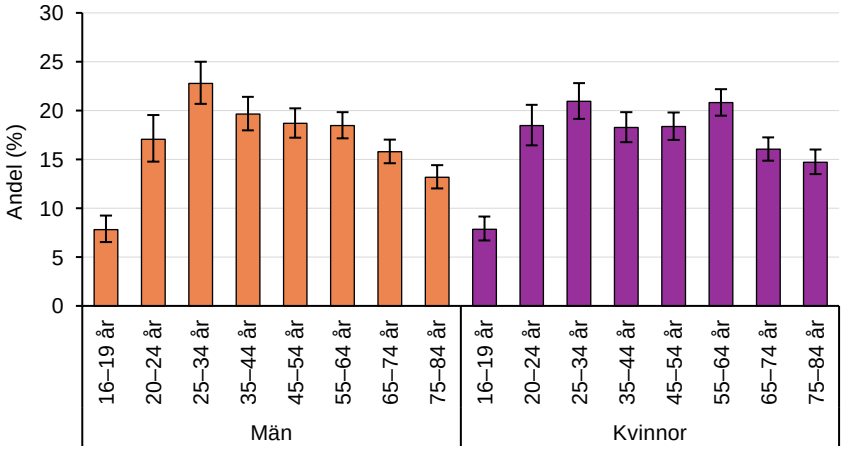

Det är en större andel som ofta känner oro för stöld av eller skadegörelse på bil bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda och bland utrikesfödda än bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (se figur 4.29). Andelen som oroar sig är även större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar än bland boende i övriga områdestyper, liksom bland boende i flerfamiljshus jämfört med boende i småhus. Det syns även en särskilt stor oro bland personer med som högst gymnasial utbildning och bland ensamstående med barn.

Figur 4.29 Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

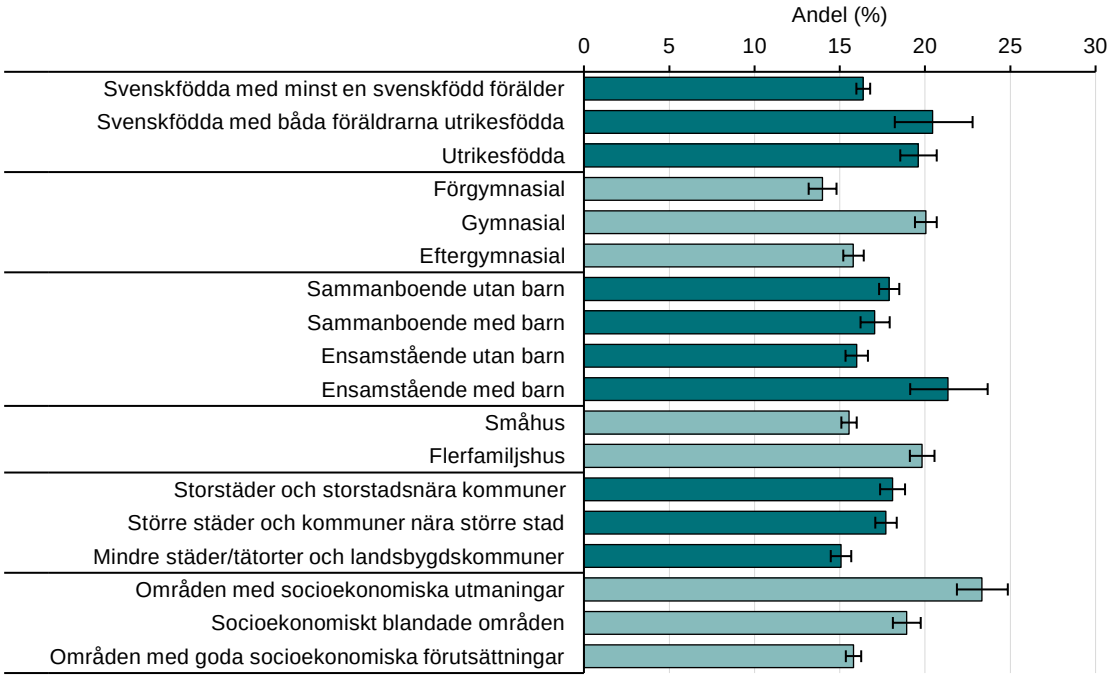

Personer med funktionsnedsättning oroar sig för stöld av eller skadegörelse på bil i större utsträckning än personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.30).

Figur 4.30 Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

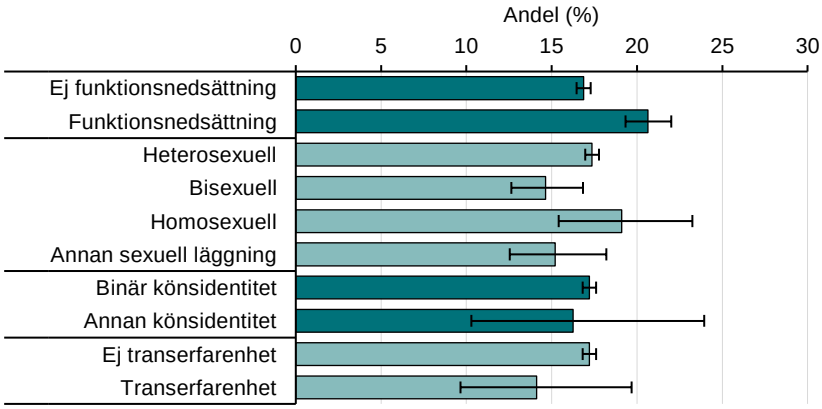

Valt annan väg på grund av oro för brott

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du valt att ta en annan väg eller ett annat färdsätt på grund av oro för att utsättas för brott?*[19]

I NTU 2026 uppger 22 procent att de (ganska eller mycket) ofta under det senaste året valt en annan väg eller ett annat färdsätt till följd av oro för att utsättas för brott (se figur 4.31). Det är ungefär samma andel som 2025 (23 %), och den har legat relativt stabilt sedan 2016. I början av perioden (2007–2014) syntes en nedåtgående trend, men den följdes av en tydlig ökning 2015 och 2016. Det är genomgående en betydligt större andel kvinnor än män som uppger att de ofta valt en annan väg eller ett annat färdsätt (30 % respektive 12 % 2026). Utvecklingen över tid är relativt likartad mellan könen, dock har andelen minskat bland män 2026 jämfört med 2025 (från 15 % till 12 %), medan den ligger oförändrad bland kvinnor.

Figur 4.31 Valt en annan väg eller ett annat färdsätt på grund av oro för att utsättas för brott 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån samtliga och kön.

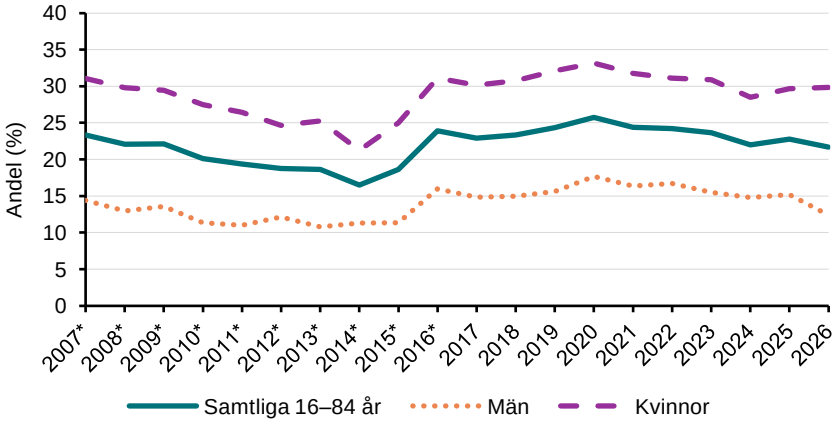

[19] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan och Aldrig.

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Andelen som ofta valt en annan väg eller ett annat färdsätt 2026 är särskilt stor bland kvinnor i åldersgruppen 20–24 år, och är sedan mindre ju äldre och yngre åldersgrupp som studeras (se figur 4.32). Liknande mönster syns bland män, men andelen är störst i åldersgruppen 25–34 år.

Figur 4.32 Valt en annan väg eller ett annat färdsätt på grund av oro för att utsättas för brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

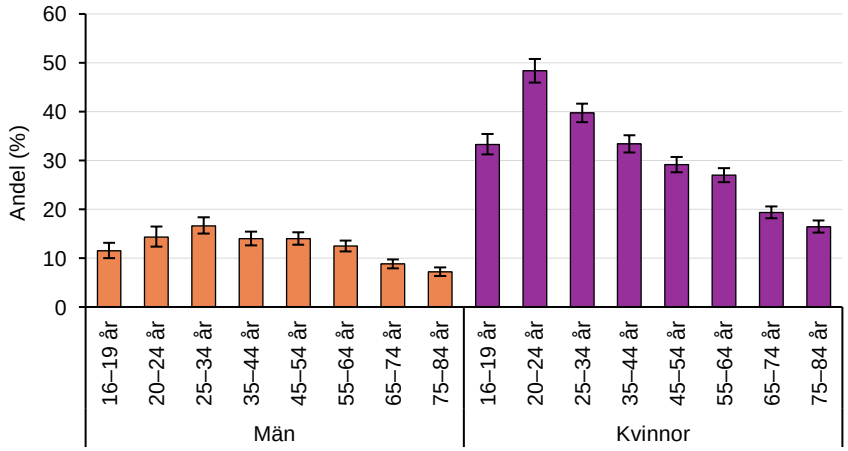

Att välja en annan väg eller ett annat färdsätt är vanligare bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda, framför allt jämfört med utrikesfödda (se figur 4.33). Likaså är det vanligare bland ensamstående med barn än bland övriga familjetyper och bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt i större städer och kommuner nära större städer, jämfört med i mindre städer och landsbygdskommuner

Figur 4.33 Valt en annan väg eller ett annat färdsätt på grund av oro för att utsättas för brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

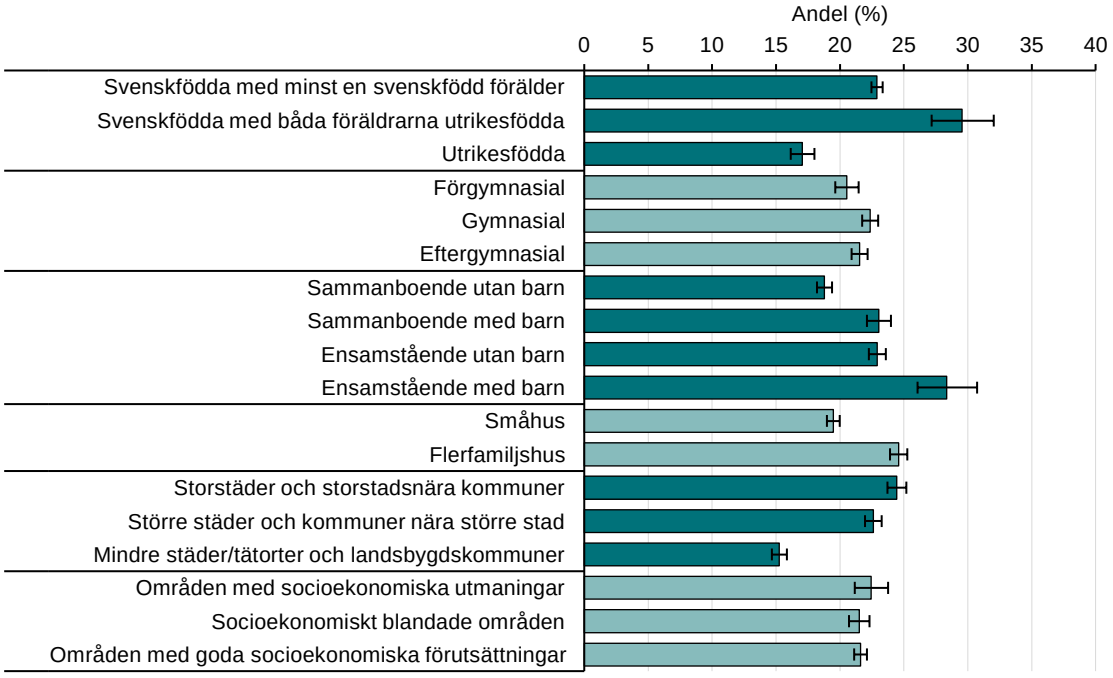

Det är vanligare bland personer med funktionsnedsättning att ofta ha valt en annan väg eller färdsätt på grund av oro för brott, än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.34). Det är även en större andel bisexuella som gjort det jämfört med heterosexuella och personer med annan sexuell läggning. Andelen är också större bland personer utan transerfarenhet än bland personer med transerfarenhet.

Figur 4.34 Valt en annan väg eller ett annat färdsätt på grund av oro för att utsättas för brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

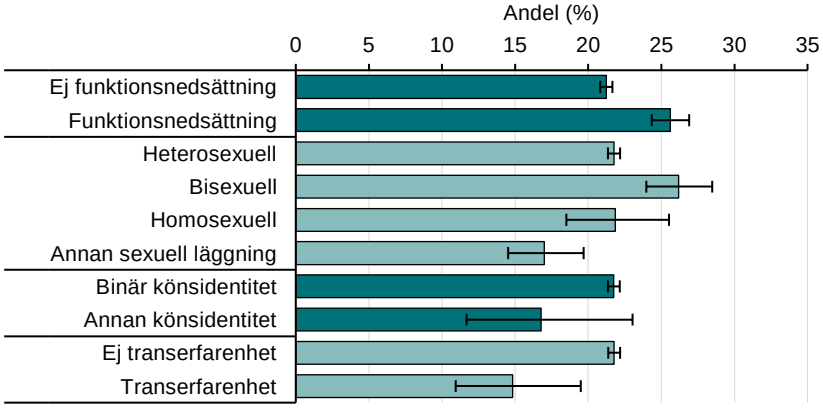

Avstått aktivitet på grund av oro för brott

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du avstått från någon aktivitet, t.ex. gå på promenad, restaurang eller träffa någon på grund av oro för att utsättas för brott?*[20]

Det är 10 procent av befolkningen 2026 som uppger att de (ganska eller mycket) ofta under det senaste året har avstått från någon aktivitet till följd av oro för att utsättas för brott (se figur 4.35). Det är en liten minskning sedan 2025 (12 %) och en fortsättning på den successiva minskning som synts efter 2020. I början av perioden var andelen relativt oförändrad fram till en ökning 2016–2020. Utvecklingen har sett relativt likartad ut bland män och kvinnor. Andelen har samtliga år varit större bland kvinnor än bland män. Andelen 2026 är 7 procent bland män och 13 procent bland kvinnor.

[20] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan och Aldrig.

Figur 4.35 Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån samtliga och kön.

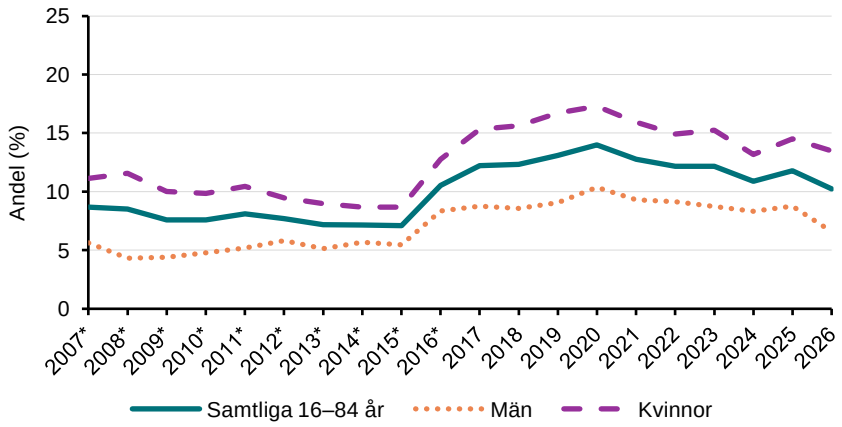

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Andelen som ofta har avstått från någon aktivitet på grund av oro för brott är störst bland kvinnor i åldersgruppen 20–24 år, och är sedan mindre ju äldre och ju yngre åldersgrupp som studeras (se figur 4.36). Ett liknande mönster syns bland män, men då är andelen i stället störst bland åldrarna 25–54 år.

Figur 4.36 Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

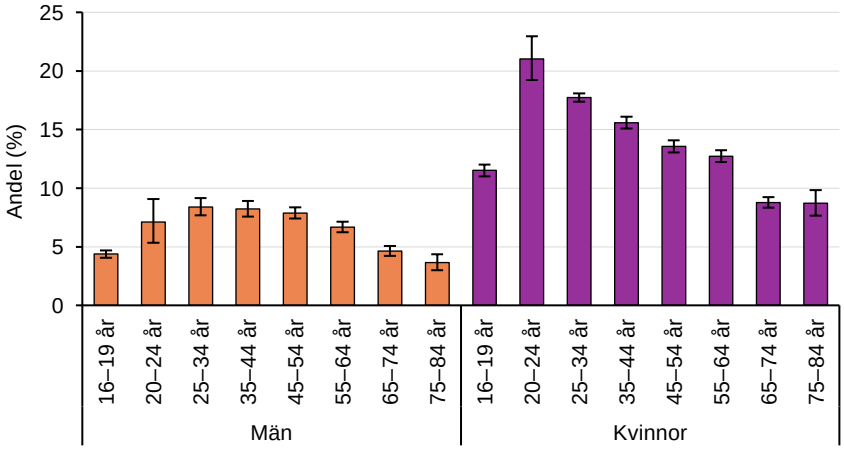

Att ha avstått från någon aktivitet på grund av oro för brott är bland annat vanligare bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda, jämfört med personer med annan bakgrund (se figur 4.37). Andelen är även större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar, och mindre ju bättre socioekonomiska förutsättningar områdena har. Vidare är andelen som oroar sig även större bland boende i flerfamiljshus jämfört med boende i småhus och bland ensamstående med barn jämfört med övriga familjetyper.

Figur 4.37 Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

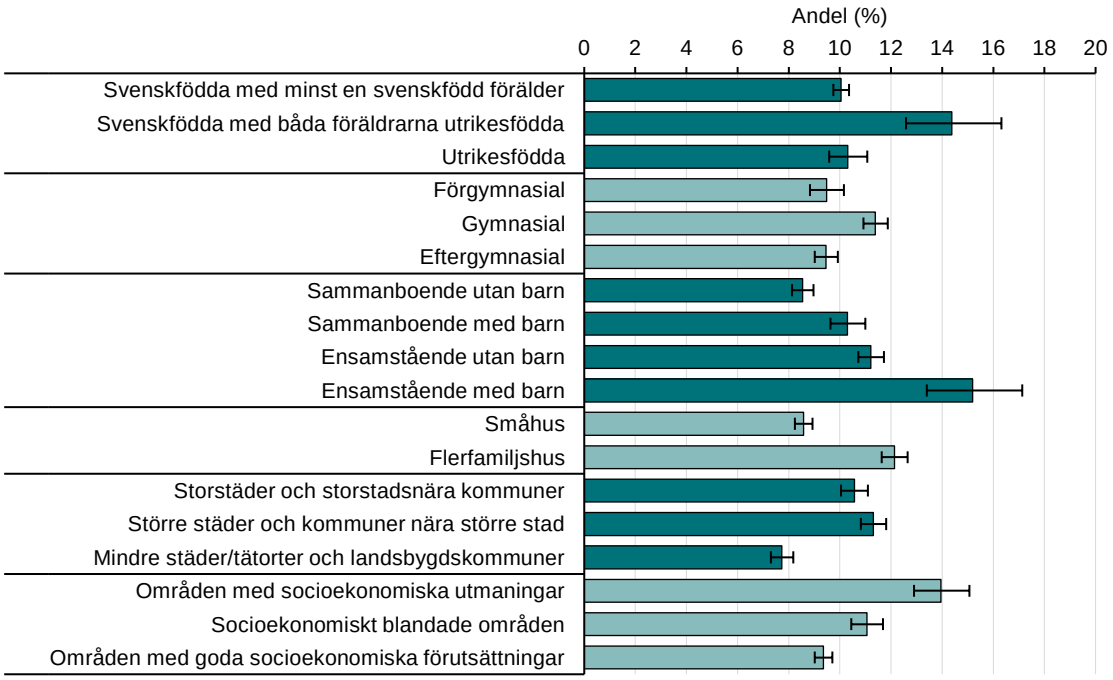

Det är vanligare att personer med funktionsnedsättning har avstått någon aktivitet på grund av oro för brott än att personer utan funktionsnedsättning har gjort det (se figur 4.38).

Figur 4.38 Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har gjort det. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

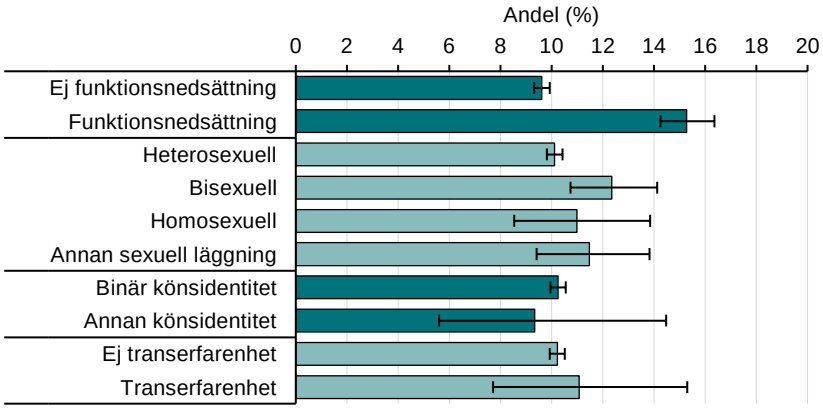

Avstått aktivitet på internet på grund av oro

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du har avstått från att skriva något eller lägga upp bilder eller filmer på internet, på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot?*[21]

Följdfråga i enkäten till dem som uppgett att de aldrig skriver eller aldrig lägger upp något på internet:

> *Vilket är det främsta skälet till att du aldrig skriver eller aldrig lägger upp något på internet?*[22]

Det är 21 procent av befolkningen som 2026 uppger att de (ganska eller mycket) ofta har avstått från någon aktivitet på internet eller att de aldrig lägger upp någonting på internet på grund av oro att utsättas för trakasserier eller hot (se figur 4.39). Andelen har varit relativt oförändrad under hela perioden (2018–2026). Män och kvinnor följer varandra sett till både utvecklingen över tid och nivåer, men 2026 är andelen något större bland kvinnor (22 %) än bland män (20 %).

Figur 4.39 Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2018–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet eller som aldrig gör det på grund av oro. Redovisning utifrån samtliga och kön.

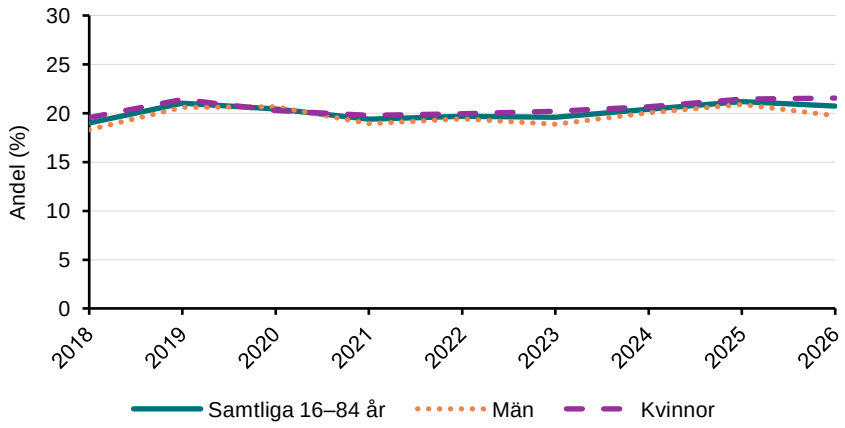

En jämförelse mellan olika åldersgrupper visar att andelen som avstått från någon aktivitet på internet skiljer sig åt mellan könen. Bland kvinnor är andelen generellt sett större i de äldre åldersgrupperna och mindre i de yngre (se figur 4.40). Bland män är andelen i stället större i de mittersta åldersgrupperna (35–64 år) och minst i de två yngsta åldersgrupperna (16–24 år). Gemensamt för män och kvinnor är att andelen

[21] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan, Aldrig och Skriver eller lägger aldrig upp något på internet.

[22] Svarsalternativen är Har inte tillgång till internet, På grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot och Annat skäl. De som har svarat att de aldrig lägger upp något på internet av annan anledning än oro har exkluderats när resultaten tagits fram.

som helt avstår från att lägga upp något på internet på grund av oro är störst bland de äldsta (75–84 år).

Figur 4.40 Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet, samt de som aldrig gör det på grund av oro. Redovisning utifrån kön och ålder.

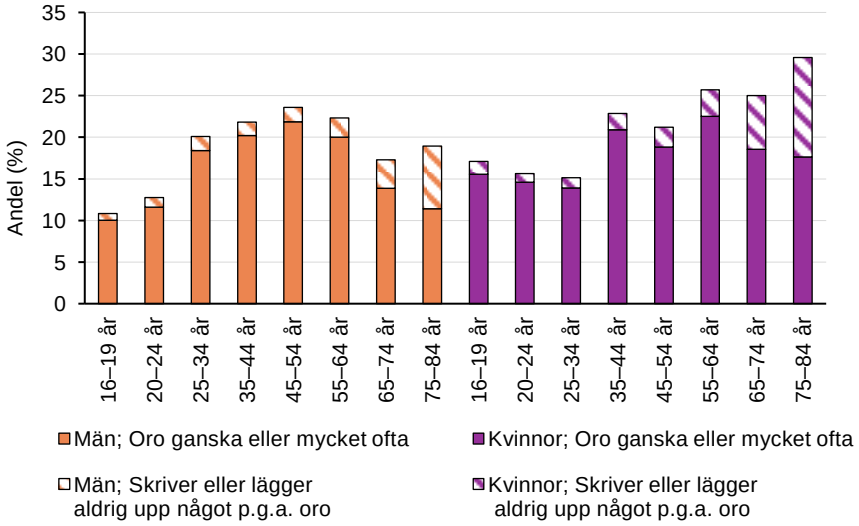

För flera av redovisningsgrupperna som redovisas i figur 4.41 syns endast små skillnader i andelen som avstått någon aktivet på internet. Det är dock vanligare bland ensamstående med barn än bland övriga familjetyper. Andelen är även något större bland svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar och bland personer med som högst gymnasial utbildning.

Figur 4.41 Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet eller som aldrig gör det på grund av oro. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

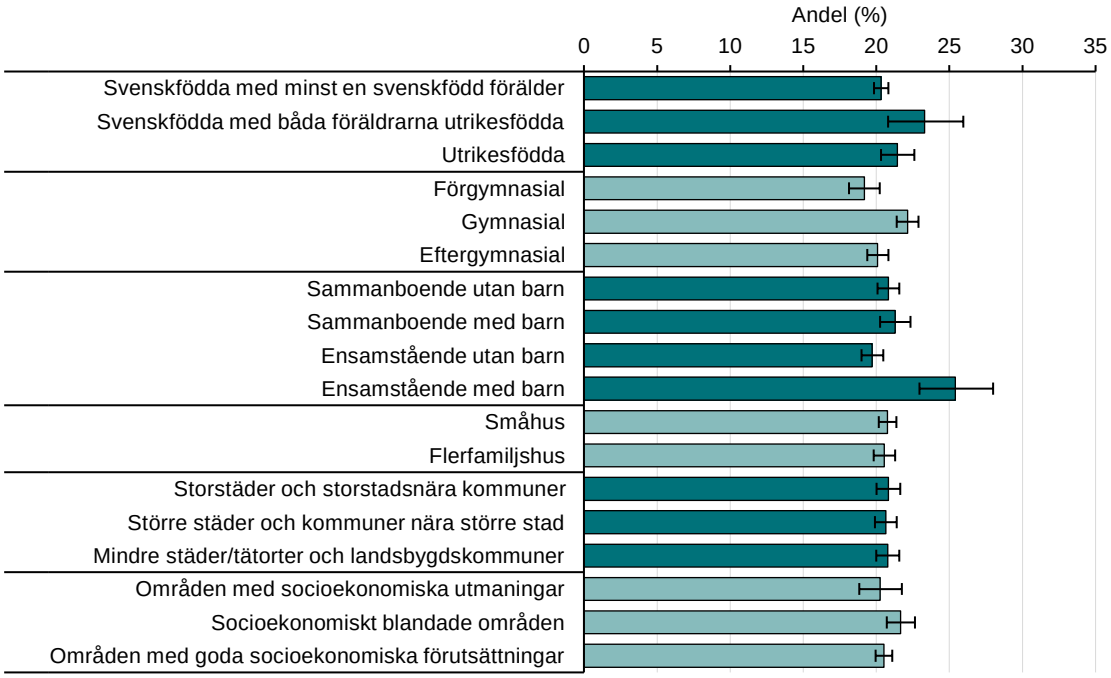

Personer med funktionsnedsättning uppger i större utsträckning att de avstått aktivitet på internet på grund av oro för brott än personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.42). Likaså är andelen större bland homosexuella än bland heterosexuella. Andelen är även större bland personer med transerfarenhet.

Figur 4.42 Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet eller som aldrig gör det på grund av oro. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

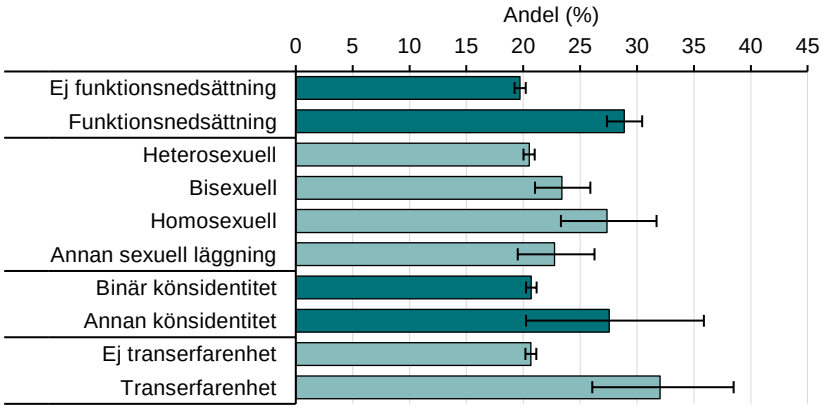

Oro över brottsligheten i samhället

Frågan som ställs i enkäten är:

I vilken utsträckning är du orolig över brottsligheten i samhället?[23]

Andelen i befolkningen som i stor utsträckning oroar sig över brottsligheten i samhället är 45 procent 2026 (se figur 4.43). Det är en tydlig minskning jämfört med 2025 (54 %) och därmed en avvikelse från den tidigare uppåtgående trend som synts sedan 2015. I början av perioden fram till och med 2011 syntes en minskning av andelen oroliga. Utvecklingen över tid har sett likartad ut bland män och kvinnor. Det var från den första mätpunkten 2007 fram till och med 2015 vanligare bland kvinnor än bland män att känna oro. Därefter följde andelarna varandra fram till och med 2023, varefter andelen som oroar sig återigen är större bland kvinnor. Andelen är 48 procent bland kvinnor och 41 procent bland män 2026.

[23] Svarsalternativen är I stor utsträckning, I viss utsträckning, Inte alls och Vet inte. De som svarat Vet inte har exkluderats när resultaten tagits fram.

Figur 4.43 Oro över brottsligheten i samhället 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig i stor utsträckning. Redovisning utifrån samtliga och kön.

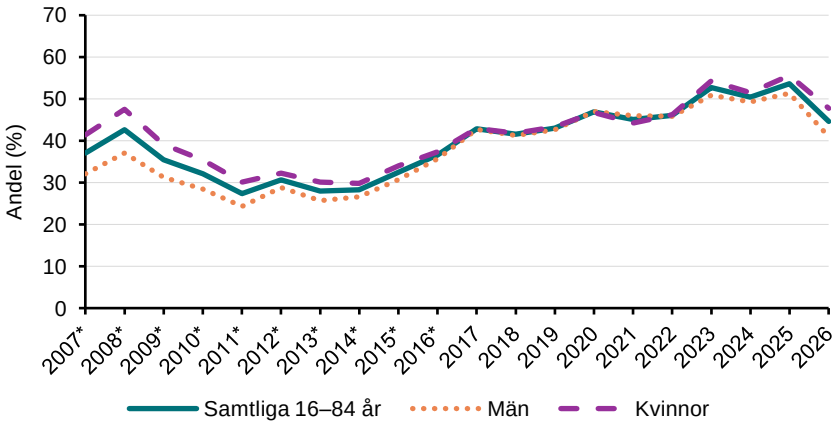

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Studeras andelen som i stor utsträckning oroar sig för brottsligheten i samhället utifrån olika åldersgrupper framkommer ett likartat mönster bland män och kvinnor (se figur 4.44). Andelen är minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) och generellt större bland äldre åldersgrupper.

Figur 4.44 Oro över brottsligheten i samhället 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig i stor utsträckning. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

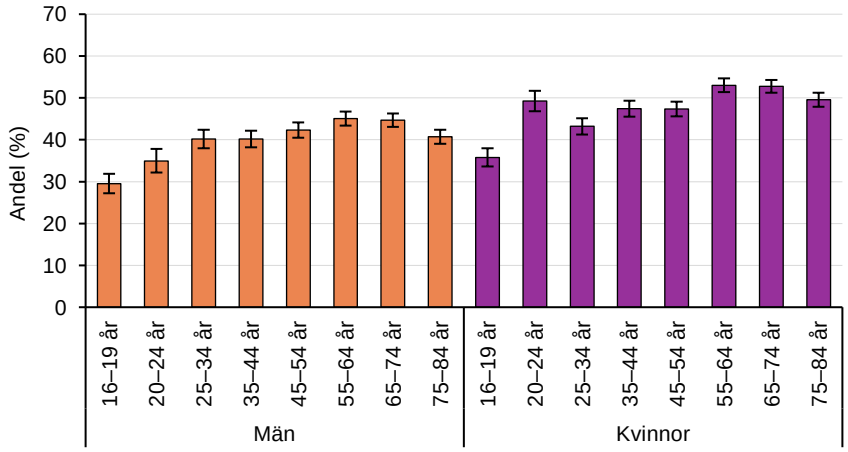

I flera av de redovisningsgrupper som redovisas i figur 4.45 syns endast små skillnader i andelen som oroar sig över brottsligheten i samhället. Det är dock en större andel som oroar sig bland personer med som högst gymnasial utbildning. I övrigt sticker grupperna ensamstående utan barn och utrikesfödda ut med en mindre andel oroliga jämfört med övriga familjetyper och de med en annan bakgrund.

Figur 4.45 Oro över brottsligheten i samhället 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig i stor utsträckning. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

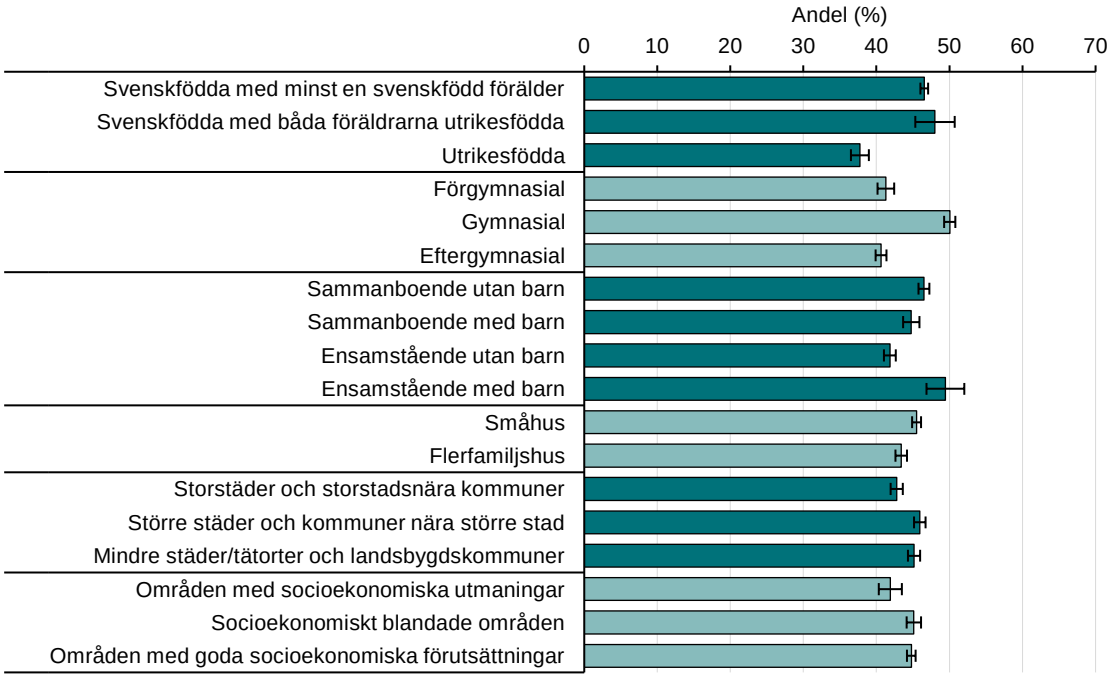

När det gäller redovisningsgruppen sexuell läggning visar NTU 2026 att andelen som oroar sig över brottsligheten i samhället är större bland heterosexuella än bland andra (se figur 4.46). Vidare är andelen mer än dubbelt så stor bland personer med binär könsidentitet jämfört med personer med en annan könsidentitet och likaså bland personer utan transerfarenhet jämfört med personer som har transerfarenhet.

Figur 4.46 Oro över brottsligheten i samhället 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig i stor utsträckning. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

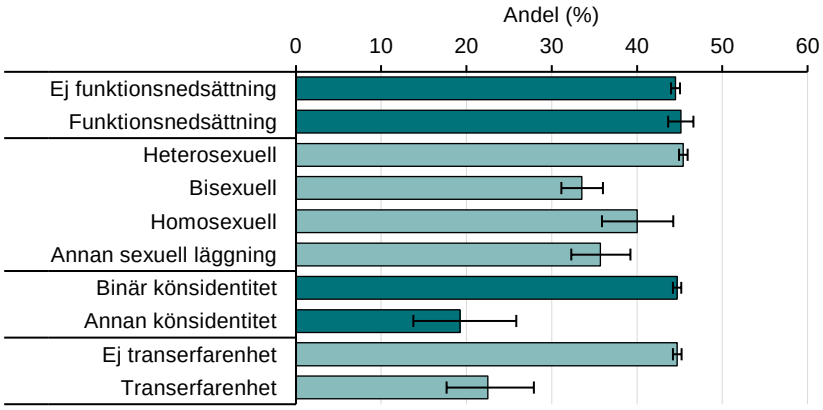

Uppfattning om brottsutvecklingen

Frågan som ställs i enkäten är:

> *På det hela taget, tror du att antalet brott i Sverige har ökat, minskat eller varit oförändrat de senaste tre åren?*[24]

Det är 69 procent 2026 som tror att antalet brott har ökat (kraftigt eller något) de senaste tre åren (se figur 4.47). Det är en kraftig minskning jämfört med 2025 (83 %). I början av perioden (2007–2014) syntes en nedåtgående trend, men efter en ökning 2015 var andelen relativt oförändrad fram till en ny ökning 2023. Utvecklingen över tid har sett likartad ut bland män och kvinnor, men andelen som tror att brottsligheten ökat har generellt varit större bland kvinnor än bland män. Andelen har minskat mellan 2025 och 2026 bland både män och kvinnor, men minskningen är större bland män (från 79 % 2025 till 62 % 2026) än bland kvinnor (från 86 % 2025 till 76 % 2026).

Figur 4.47 Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren. Redovisning utifrån samtliga och kön.

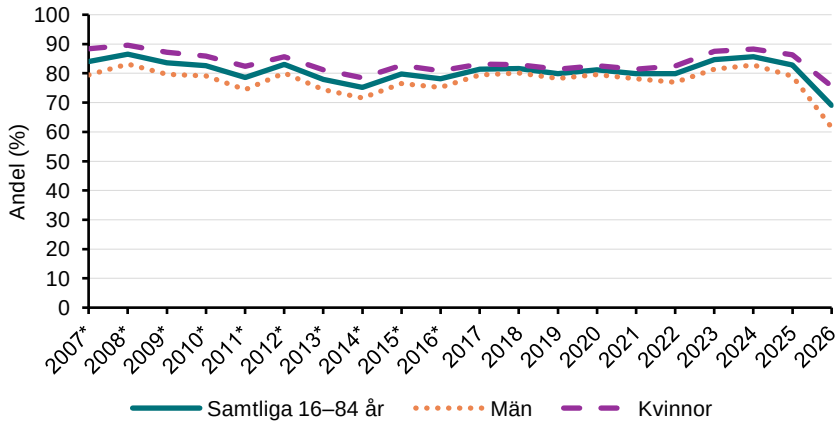

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Sett till ålder är mönstret likartat bland män och kvinnor 2026, med störst andel som tror att antalet brott har ökat de senaste tre åren bland yngre och äldre (se figur 4.48).

[24] Svarsalternativen är Ökat kraftigt, Ökat något, Varit oförändrat, Minskat något, Minskat kraftigt och Vet inte/ingen uppfattning. De som svarat Vet inte/ingen uppfattning har exkluderats när resultaten tagits fram.

Figur 4.48 Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

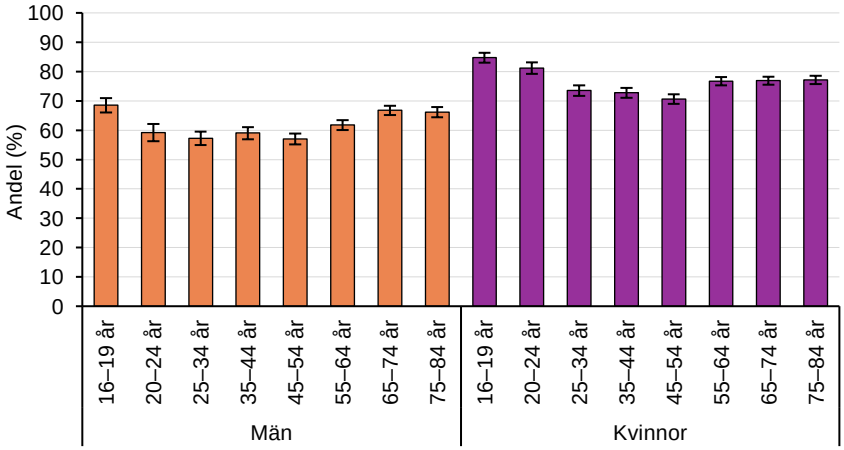

Det är relativt små skillnader mellan de grupper som redovisas i figur 4.49. De grupper som sticker ut, med en mindre andel som tror att antalet brott har ökat, är personer med eftergymnasial utbildning, sammanboende personer med barn samt boende i storstäder och storstadsnära kommuner.

Figur 4.49 Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

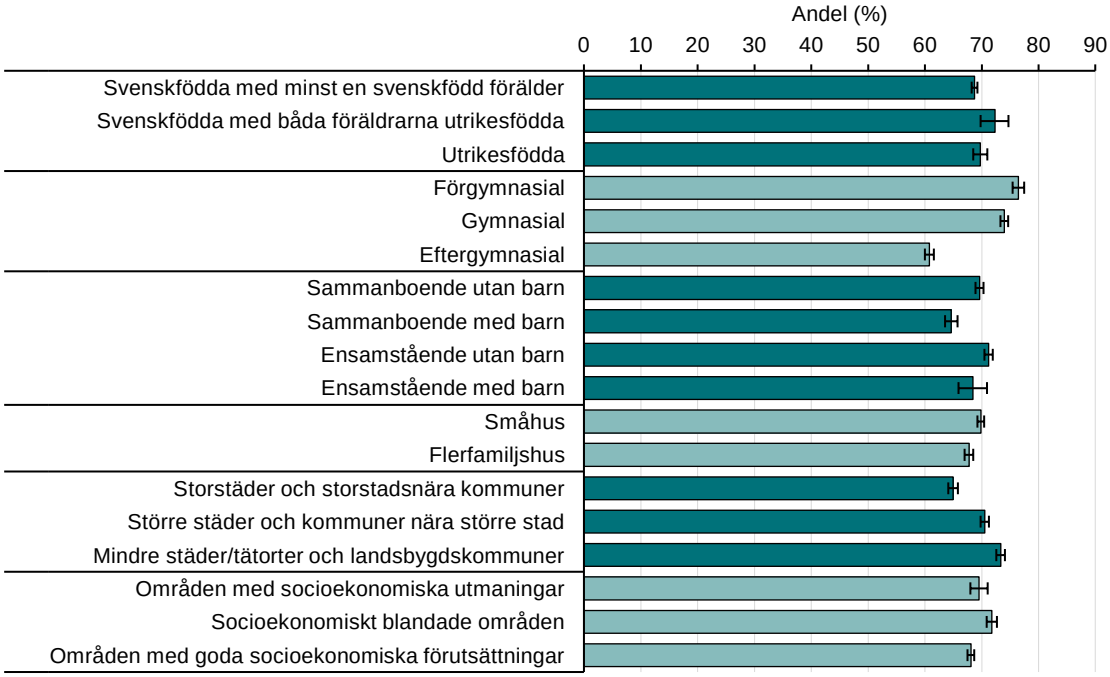

Andelen som tror att antalet brott har ökat är något större bland personer med funktionsnedsättning än bland personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.50). Vidare är andelen större bland personer med annan sexuell läggning än bland heterosexuella, bisexuella och homosexuella. Andelen är också större bland personer med binär könsidentitet och bland personer utan transerfarenhet.

Figur 4.50 Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

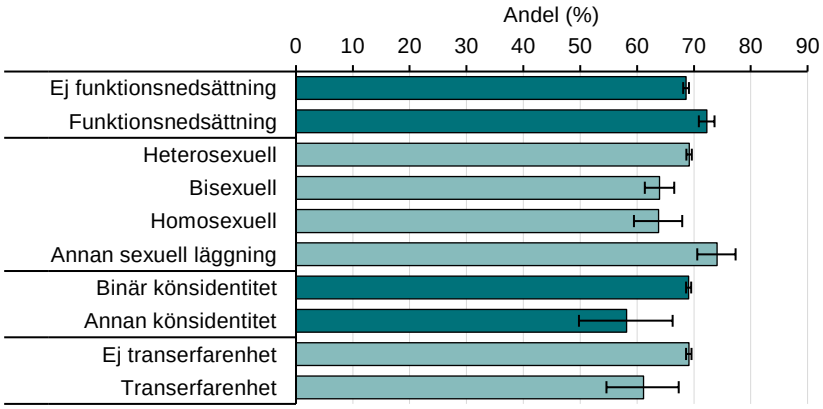

Oro för närstående

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att någon närstående till dig ska drabbas av brott?*[25]

Andelen som uppger att de (ganska eller mycket) ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott är 31 procent 2026 (se figur 4.51), vilket är en minskning från 2025 (34 %). Innan dess låg andelen på en relativt stabil nivå sedan 2016. I början av perioden minskade andelen oroliga, för att sedan öka 2015 och 2016. Utvecklingen över tid ser likartad ut för män och kvinnor, men det är genomgående en större andel kvinnor än män som ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott. Skillnaden mellan könen har dock minskat jämfört med i början av perioden. Andelen 2026 är 26 procent bland män och 35 procent bland kvinnor.

Figur 4.51 Oro för att närstående ska drabbas av brott 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån samtliga och kön.

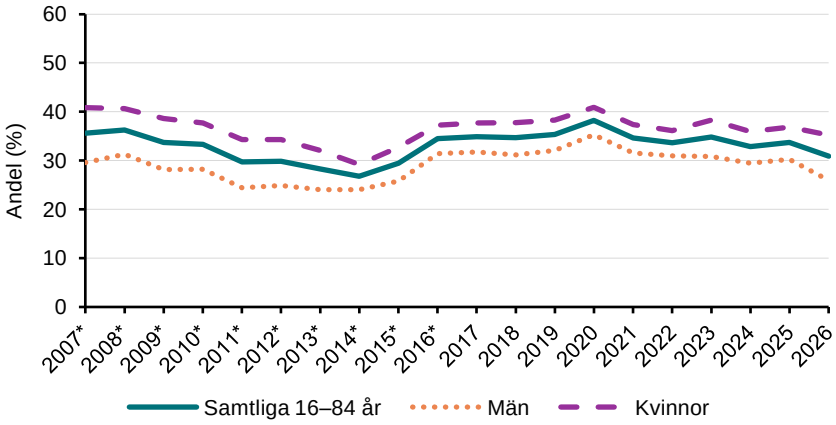

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

[25] Svarsalternativen är Mycket ofta, Ganska ofta, Ganska sällan, Mycket sällan och Aldrig.

Vid en jämförelse mellan olika åldersgrupper 2026 framgår det att andelen oroliga är störst i åldersgruppen 45–54 år och minst i de allra yngsta och de allra äldsta åldersgrupperna, bland både män och kvinnor (se figur 4.52).

Figur 4.52 Oro för att närstående ska drabbas av brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

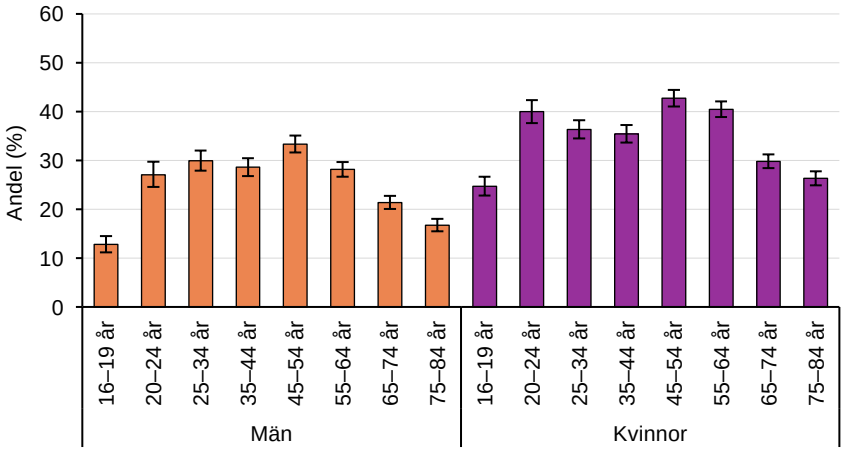

Andelen som oroar sig för att närstående ska drabbas av brott är större bland svenskfödda med två föräldrar utrikesfödda än bland personer med annan bakgrund (se figur 4.54). Ensamstående med barn, följt av sammanboende med barn, uppger oro i större utsträckning än de utan barn, och de med gymnasial utbildning oroar sig i större utsträckning än de med lägre respektive högre utbildningsnivå.

Figur 4.53 Oro för att närstående ska drabbas av brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

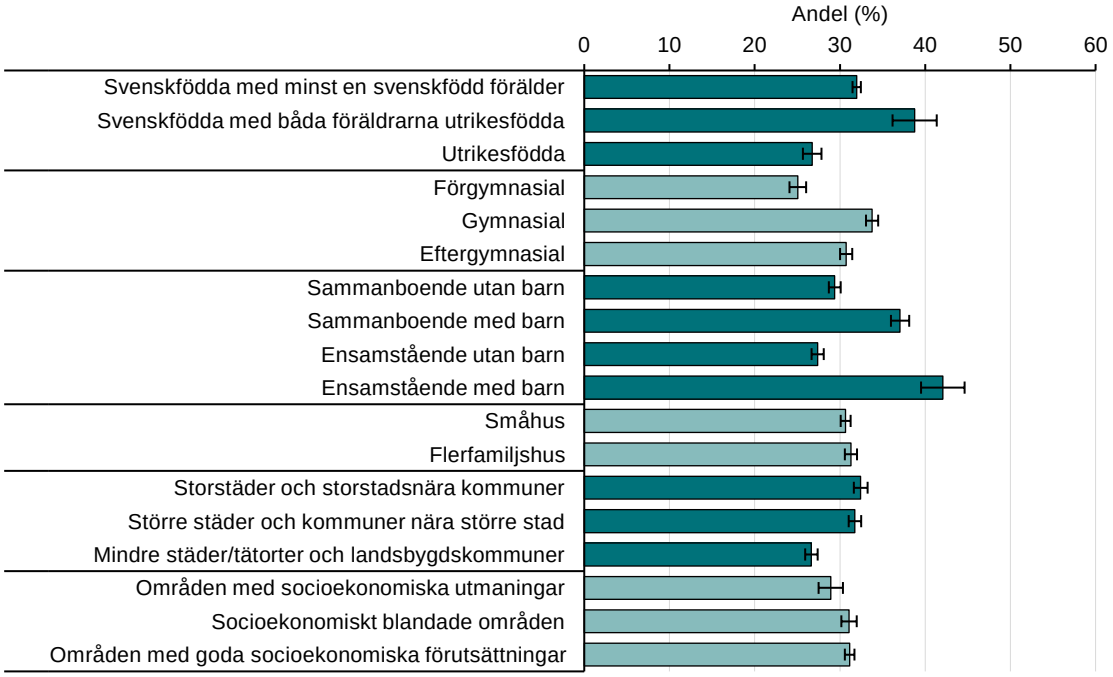

Personer med funktionsnedsättning oroar sig i större utsträckning för att en närstående ska drabbas av brott, jämfört med personer utan funktionsnedsättning (se figur 4.54).

Andelen som oroar sig är mindre bland personer som uppgett att de har en annan sexuell läggning jämfört med heterosexuella och bisexuella.

Figur 4.54 Oro för att närstående ska drabbas av brott 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som oroar sig ganska eller mycket ofta. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

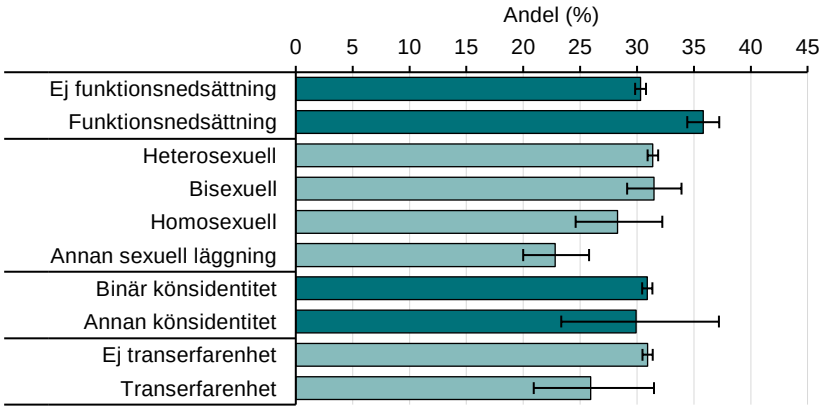

5. Förtroende för rättsväsendet

I NTU ställs frågor om förtroendet för rättsväsendet som helhet[26] samt om förtroendet för hur polisen, åklagarna, domstolarna respektive kriminalvården bedriver sitt arbete.

I NTU 2026 ställdes för första gången bakgrundsfrågor om respondenternas sexuella läggning, transerfarenheter och könsidentitet. Det ställdes även en fråga om huruvida de har en funktionsnedsättning. Syftet är att kunna synliggöra om det finns skillnader mellan dessa grupper vad gäller exempelvis förtroendet för rättsväsendet. Många av de nya redovisningsgrupperna är dock relativt små, vilket medför en statistisk osäkerhet. Det i kombination med att det inte finns resultat från tidigare år att jämföra med gör att de resultaten tolkas med större försiktighet.

Referensperioden för frågor om förtroende för rättsväsendet är uppfattningen vid svarstillfället. Svarsalternativen på samtliga frågor är Mycket stort, Ganska stort, Varken stort eller litet, Ganska litet, Mycket litet och Ingen åsikt/Vet inte.
I redovisningarna används i huvudsak kategorin stort förtroende som är en sammanslagning av svarsalternativen Mycket stort och Ganska stort förtroende. Notera dock att bara för att man inte har stort förtroende innebär inte det per automatik att man har ett litet förtroende. Det finns även de som uppger att de varken har stort eller litet förtroende eller att de saknar uppfattning.

I det här kapitlet presenteras ett urval indikatorer om förtroende för rättsväsendet 2026, och hur utvecklingen har sett ut över tid (2007–2026). Samtliga resultat uppdelade på kön och övriga redovisningsgrupper, samt resultat som gäller fördelningen över svarsalternativen, redovisas på Brås webbplats www.bra.se/ntu2026, i Tabellsamling NTU 2007–2026, tabellerna 5A:1 till 5I. I samma tabellsamling ingår också resultaten för andelen med litet förtroende för rättsväsendet och dess olika delar samt hur utvecklingen har sett ut över tid.

[26] Rättsväsendet omfattar fler myndigheter än dem som det ställs frågor om i NTU, och dessa kan bidra till de tillfrågades helhetssyn på rättsväsendet. Dessutom kan ett litet eller stort förtroende för ett enskilt led i rättskedjan också påverka hur man uppfattar rättsväsendet som helhet.

Förtroende för rättsväsendet som helhet

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Om du tänker dig rättsväsendet som en helhet. Hur stort eller litet förtroende har du för rättsväsendet?*

Det är 56 procent av befolkningen som uppger att de har (ganska eller mycket) stort förtroende för rättsväsendet som helhet 2026 (se figur 5.1). Det är en liten ökning jämfört med 2025 (54 %), och en fortsättning på den generella ökning som noterats sedan 2018. Även i början av perioden ökade andelen med stort förtroende, men sedan var den relativt oförändrad fram till en minskning 2017. Andelen med stort förtroende för rättsväsendet som helhet har genomgående varit större bland kvinnor än bland män, men 2026 är andelen i princip densamma (57 respektive 56 %). Utvecklingen över tid ser likartad ut för båda könen.

Vidare är det 15 procent av befolkningen som 2026 uppger att de har (ganska eller mycket) litet förtroende, 23 procent som varken har stort eller litet förtroende samt 5 procent som uppgett ingen åsikt eller vet inte.

Figur 5.1 Förtroende för rättsväsendet som helhet 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån samtliga och kön.

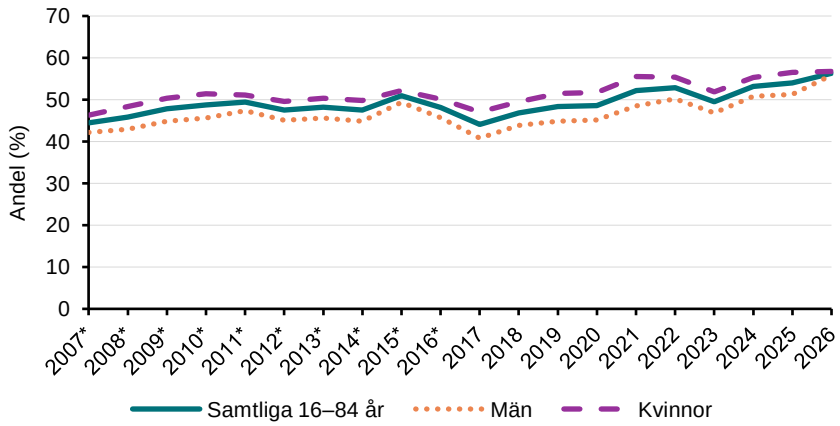

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Andelen med stort förtroende för rättsväsendet är generellt något större bland äldre (45–84 år) än bland yngre (16–44 år), bland både män och kvinnor (se figur 5.2). Bland män är dock skillnaderna mellan åldersgrupperna mindre än bland kvinnor.

Figur 5.2 Förtroende för rättsväsendet som helhet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

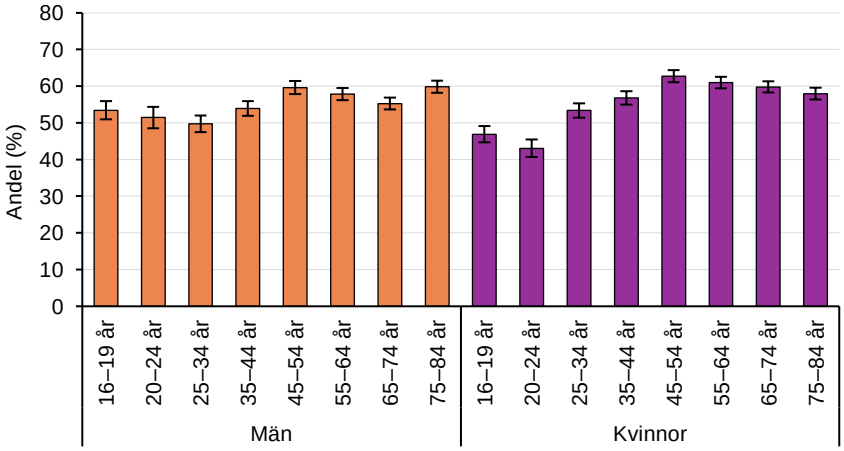

Andelen som har stort förtroende för rättsväsendet som helhet är större bland personer med eftergymnasial utbildning än bland personer med lägre utbildningsnivå (se figur 5.3). Andelen är även större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar, och mindre ju sämre socioekonomiska förutsättningar området har. Vidare är andelen med stort förtroende större bland sammanboende, särskilt med barn och bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder.

Figur 5.3 Förtroende för rättsväsendet som helhet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

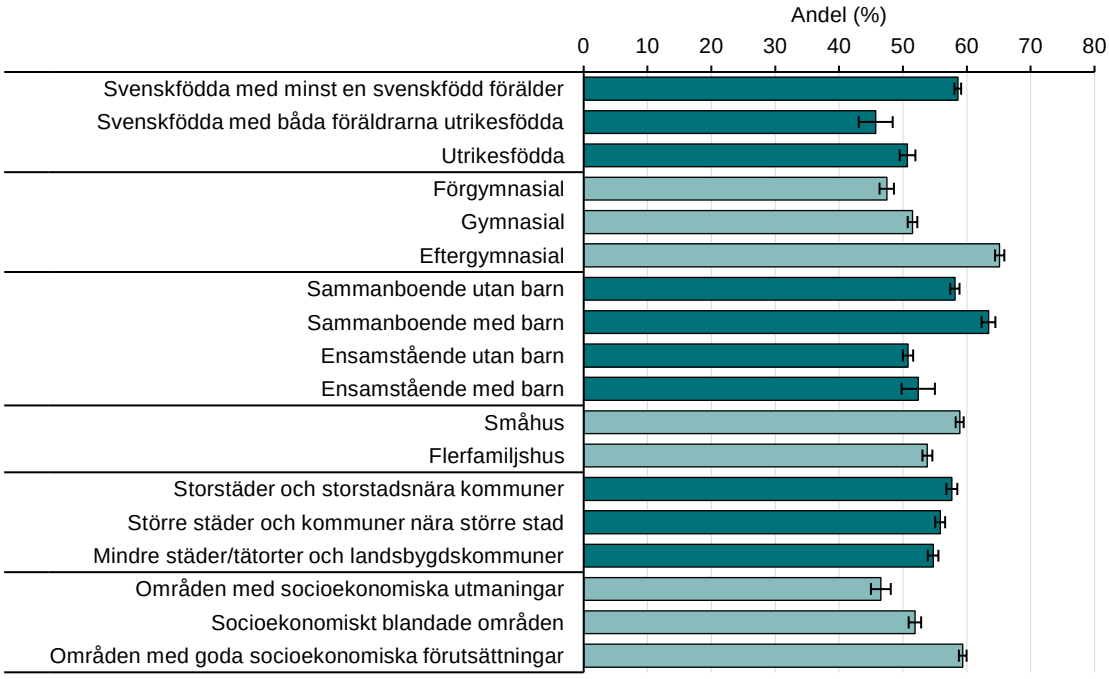

Att ha stort förtroende för rättsväsendet som helhet är vanligare bland personer utan funktionsnedsättning än bland personer med funktionsnedsättning (se figur 5.4). Vidare har homosexuella och heterosexuella ett större förtroende än bisexuella och personer med annan sexuell läggning. Andelen med stort förtroende är också större bland personer utan transerfarenhet och bland personer med binär könsidentitet.

Figur 5.4 Förtroende för rättsväsendet som helhet 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

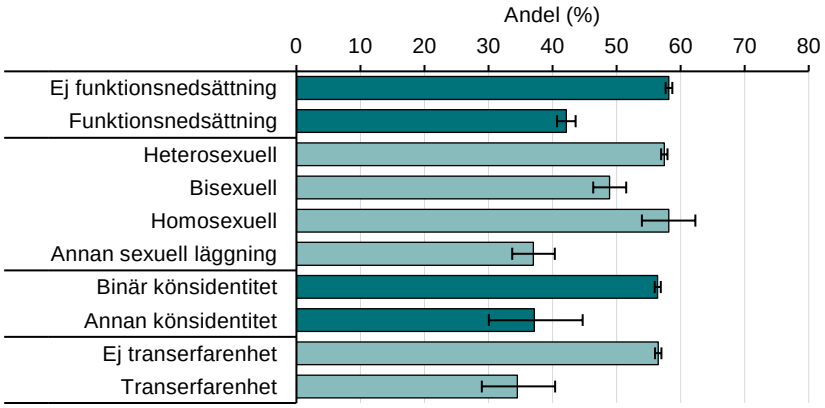

Förtroende för rättsväsendets olika delar

Enligt NTU 2026 är det liksom tidigare år en större andel av befolkningen som har stort förtroende för polisen än för åklagarna, domstolarna och kriminalvården (se figur 5.5). Andelen med stort förtroende har ökat något för alla delar av rättsväsendet 2026, men mest för polisen.

I början av perioden (2007–2017) var andelen med stort förtroende för polisen på ungefär samma nivå som för rättsväsendet som helhet. Sedan 2018 har dock andelen med stort förtroende för polisen varit större än förtroendet för rättsväsendet som helhet. Kriminalvården är den del av rättsväsendet där andelen med stort förtroende är minst.[27] Utvecklingen över tid för de olika delarna av rättsväsendet beskrivs närmare under respektive avsnitt.

Figur 5.5 Förtroende för rättsväsendet som helhet och för dess olika delar 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende.

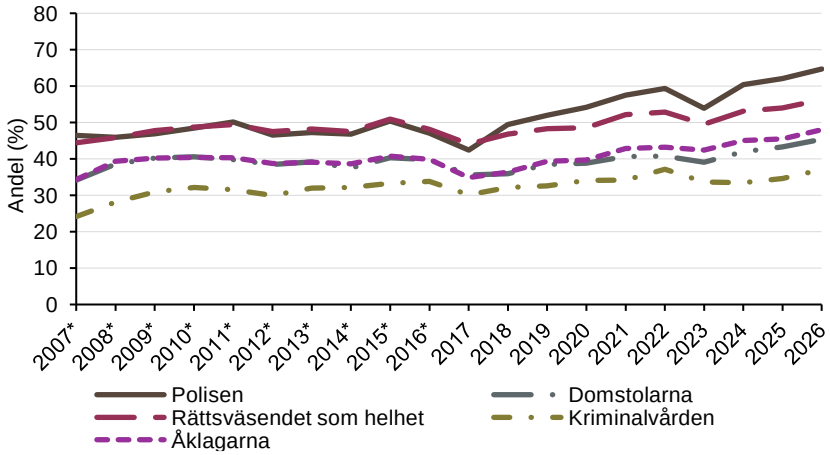

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

[27] Notera att det är en större andel som har svarat att de saknar uppfattning om myndigheterna som befinner sig längre in i rättskedjan. Exempelvis är andelen som uppger Ingen åsikt eller Vet inte, vad det gäller rättsväsendet som helhet 5 procent, medan motsvarande andel för kriminalvården är 17 procent.

Förtroende för polisen

Frågan som ställs i enkäten är:

Hur stort eller litet förtroende har du för polisens sätt att bedriva sitt arbete?

I NTU 2026 uppger 65 procent av befolkningen att de har (ganska eller mycket) stort förtroende för polisen (se figur 5.6). Det är en ökning jämfört med 2025 (62 %) och därmed en fortsättning på den uppåtgående trend som synts sedan 2018, med undantag för en tillfällig minskning 2023. I början av perioden (2007–2016) låg andelen på en relativt stabil nivå, följt av en minskning 2017. Det är vanligare att kvinnor har stort förtroende för polisen än att män har det (67 respektive 62 % år 2026). Utvecklingen över tid har sett likartad ut för män och kvinnor.

Vad det gäller övriga svarsalternativ är det 12 procent av befolkningen som 2026 uppger att de har (ganska eller mycket) litet förtroende, 20 procent som har varken stort eller litet förtroende samt 3 procent som uppgett något av alternativen Ingen åsikt eller Vet inte.

Figur 5.6 Förtroende för polisen 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån samtliga och kön.

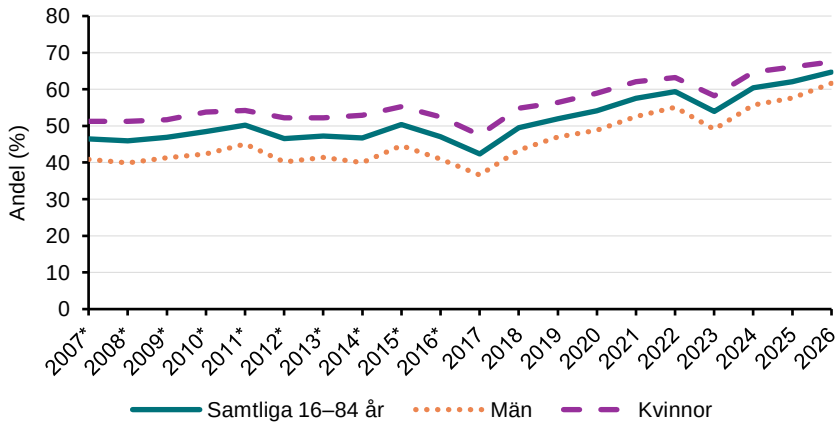

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bland kvinnor är andelen med stort förtroende för polisen generellt sett större bland äldre (45–84 år) än yngre (16–44 år, se figur 5.7). Bland män saknas ett tydligt mönster men förtroendet för polisen är störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) och lägst i åldersgruppen 25–34 år.

Figur 5.7 Förtroende för polisen 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

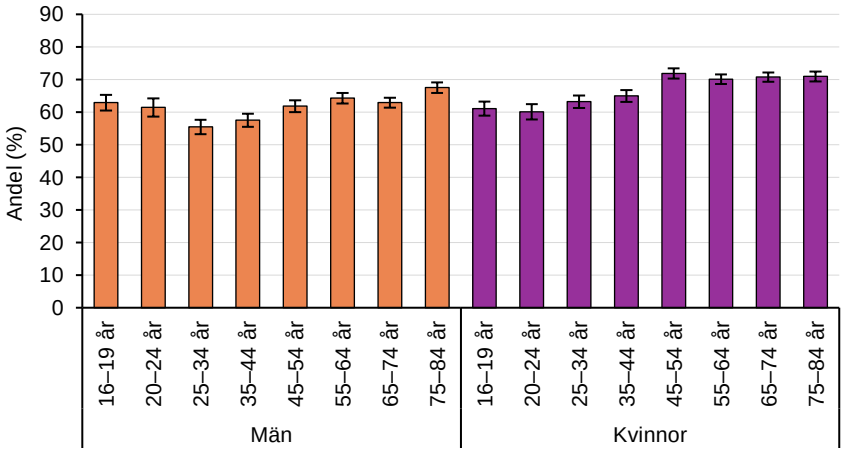

Att ha ett stort förtroende för polisen är vanligare bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder än bland personer med annan bakgrund. Det är också vanligare bland personer med eftergymnasial utbildning jämfört med övriga utbildningsnivåer (se figur 5.8). Sammanboende och boende i småhus uppger i större utsträckning ett stort förtroende jämfört med ensamstående och boende i flerfamiljshus. Vidare är andelen större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar, och andelen är mindre ju sämre socioekonomiska förutsättningar området har.

Figur 5.8 Förtroende för polisen 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

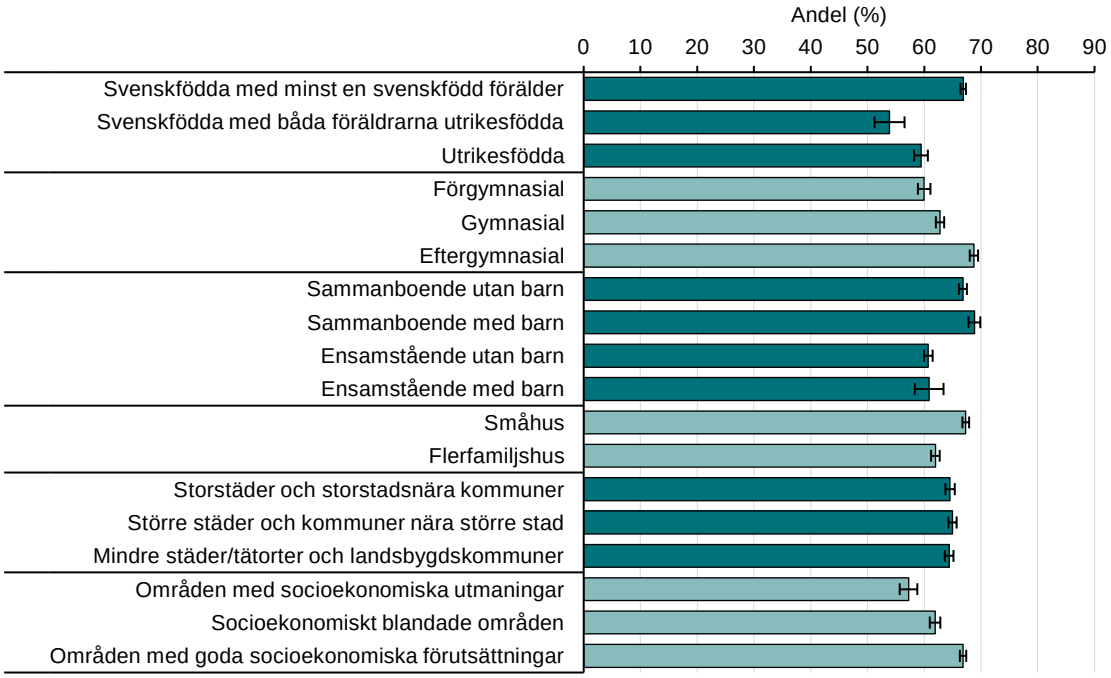

Det är en större andel med stort förtroende för polisen bland personer utan funktionsnedsättning än bland personer med funktionsnedsättning (se figur 5.9). Sett till sexuell läggning är andelen med stort förtroende störst bland heterosexuella personer. Vidare är det vanligare att ha ett stort förtroende bland personer med binär

könsidentitet än bland personer med annan könsidentitet och det är också vanligare bland personer utan transerfarenhet jämfört med de som har transerfarenhet.

Figur 5.9 Förtroende för polisen 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

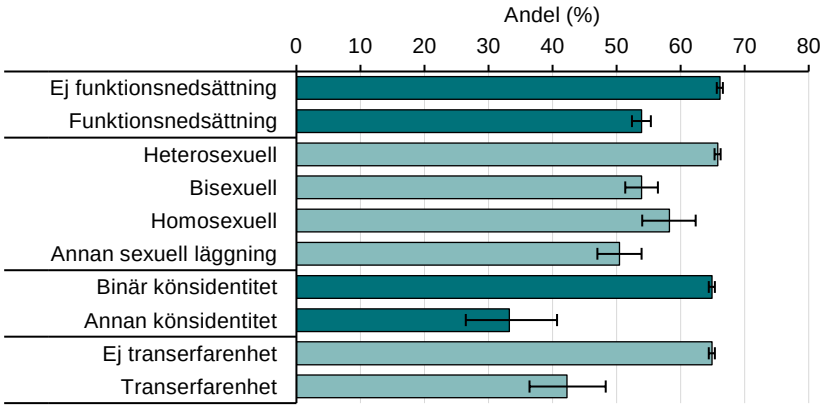

Förtroende för åklagarna

Frågan som ställs i enkäten är:

Hur stort eller litet förtroende har du för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete?

Enligt NTU 2026 är det 48 procent av befolkningen som uppger att de har (ganska eller mycket) stort förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete (se figur 5.10). Det är en liten ökning från 2025 (46 %) och en fortsättning på den successivt ökande trend som pågått sedan 2018. I början av perioden var andelen i princip oförändrad, vilket följdes av en minskning 2017. Utvecklingen över tid ser likartad ut för båda könen, men 2026 syns en ökning bland män medan andelen bland kvinnor är i princip oförändrad. Det är dock något vanligare att kvinnor har stort förtroende för åklagarna än att män har det (49 % respektive 47 % år 2026).

Vidare är det 12 procent av befolkningen som 2026 uppger att de har (ganska eller mycket) litet förtroende, 23 procent som varken har stort eller litet förtroende samt 17 procent som uppgett något av alternativen Ingen åsikt eller Vet inte.

Figur 5.10 Förtroende för åklagarna 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån samtliga och kön.

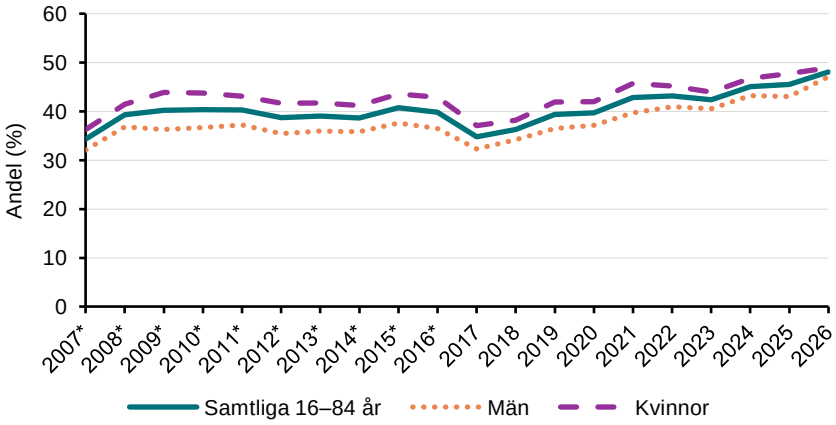

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bland män är andelen med stort förtroende för åklagarna generellt sett större bland äldre (45–84 år) än bland yngre (16–44 år), men skillnaderna mellan olika åldersgrupper är relativt små (se figur 5.11). Bland kvinnor är skillnaderna större, och andelen är störst i den mittersta åldersgruppen (45–54 år) och sedan mindre ju äldre respektive ju yngre åldersgrupp som studeras.

Figur 5.11 Förtroende för åklagarna 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

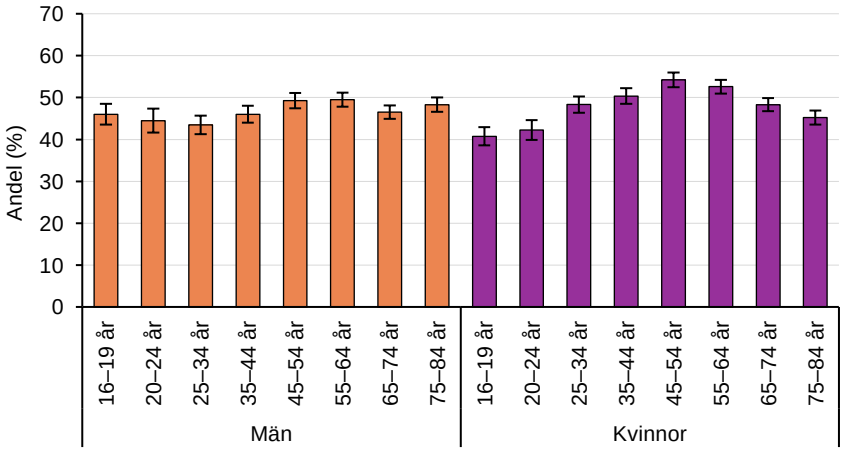

Sett till utbildningsnivå är andelen med stort förtroende för åklagarna störst bland personer med eftergymnasial utbildning (se figur 5.12). Vidare är det vanligare bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar än bland boende i övriga områdestyper. Det är även en större andel som har stort förtroende bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder än bland personer med annan bakgrund och bland sammanboende med barn jämfört med övriga familjetyper.

Figur 5.12 Förtroende för åklagarna 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

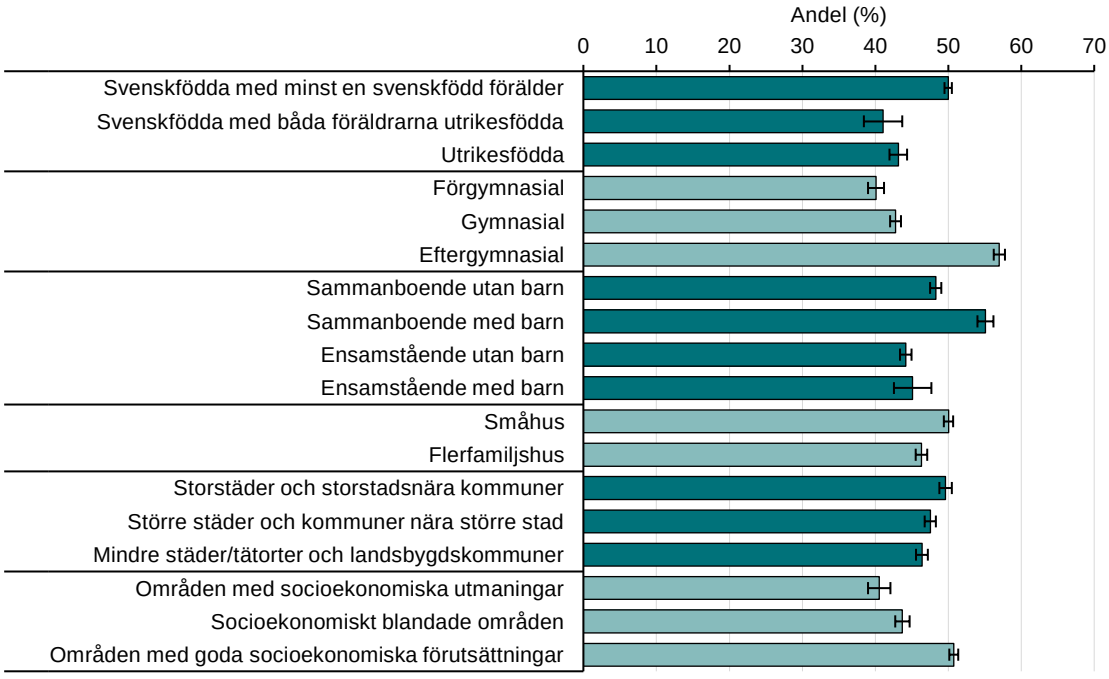

Andelen med stort förtroende för åklagarna är större bland personer utan funktionsnedsättning än bland personer med funktionsnedsättning (se figur 5.13). Heterosexuella, bisexuella och homosexuella har en större andel med stort förtroende än personer med annan sexuell läggning. Likaså är det vanligare med stort förtroende bland personer med binär könsidentitet och bland personer utan transerfarenhet.

Figur 5.13 Förtroende för åklagarna 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

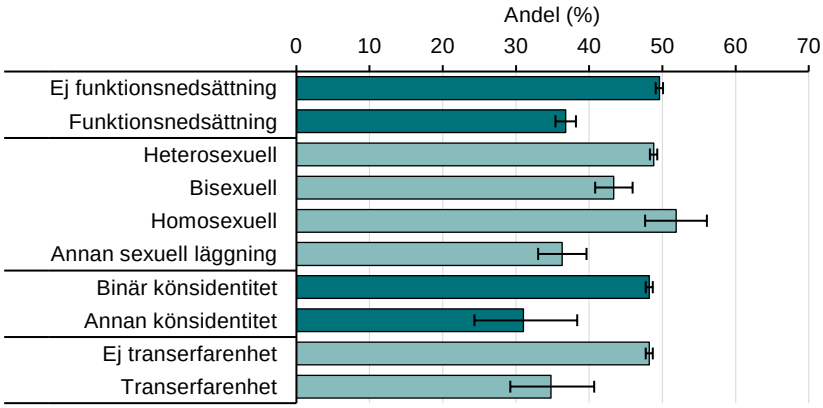

Förtroende för domstolarna

Frågan som ställs i enkäten är:

Hur stort eller litet förtroende har du för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete?

Det är 45 procent av befolkningen som 2026 uppger att de har (ganska eller mycket) stort förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete (se figur 5.14). Det är en liten ökning jämfört med 2025 (43 %) och en fortsättning på den ökning som syns sedan 2019. I början av perioden (2008–2016) låg andelen på en relativt stabil nivå, för att sedan minska något 2017–2018. Andelen med stort förtroende är 2026 ungefär lika stor bland kvinnor som bland män (45 respektive 46 %). Över tid har skillnaderna mellan könen generellt varit små, om än periodvis något större bland kvinnor.

Vad det gäller övriga svarsalternativ är det 18 procent av befolkningen som 2026 uppger att de har (ganska eller mycket) litet förtroende, 23 procent som varken har stort eller litet förtroende samt 14 procent som uppgett ingen åsikt eller vet inte.

Figur 5.14 Förtroende för domstolarna 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån samtliga och kön.

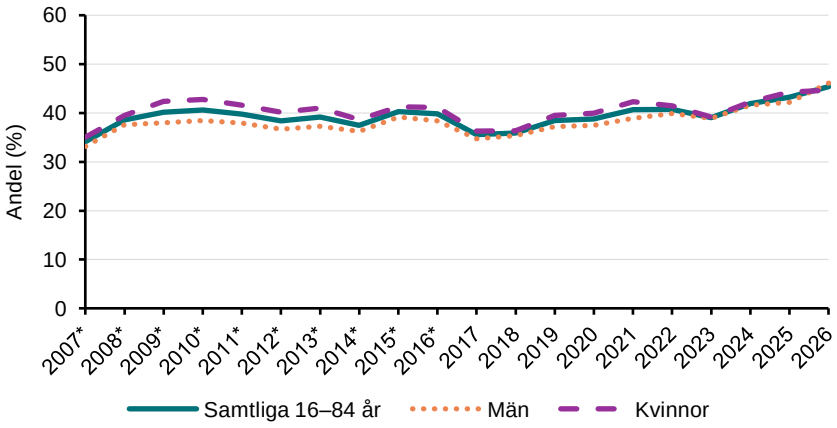

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bland kvinnor är andelen med stort förtroende störst i gruppen 45–54 år och är i princip mindre ju äldre respektive ju yngre åldersgrupp som studeras (se figur 5.15). Även bland män är andelen störst i gruppen 45–54 år, men i övrigt syns inget tydligt mönster.

Figur 5.15 Förtroende för domstolarna 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

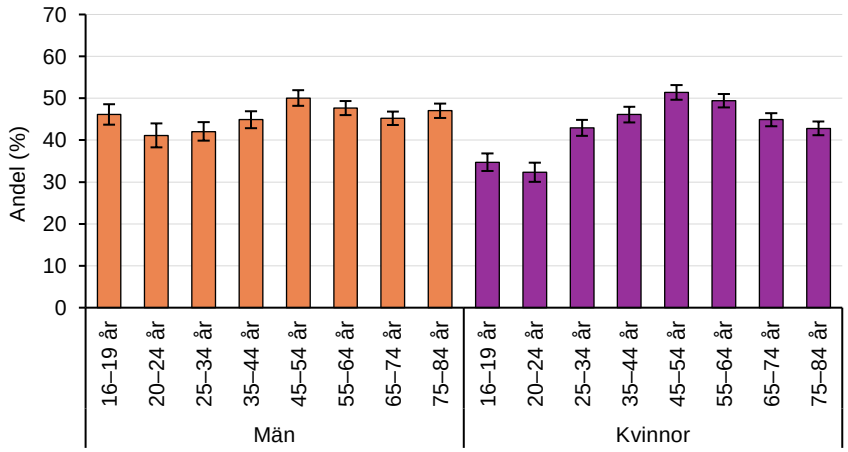

Andelen med stort förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete är betydligt större bland personer med eftergymnasial utbildning än bland personer med lägre utbildningsnivåer (se figur 5.16). Det är också vanligare med stort förtroende bland sammanboende med barn och bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar i jämförelse med övriga familjetyper och områdestyper.

Figur 5.16 Förtroende för domstolarna 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

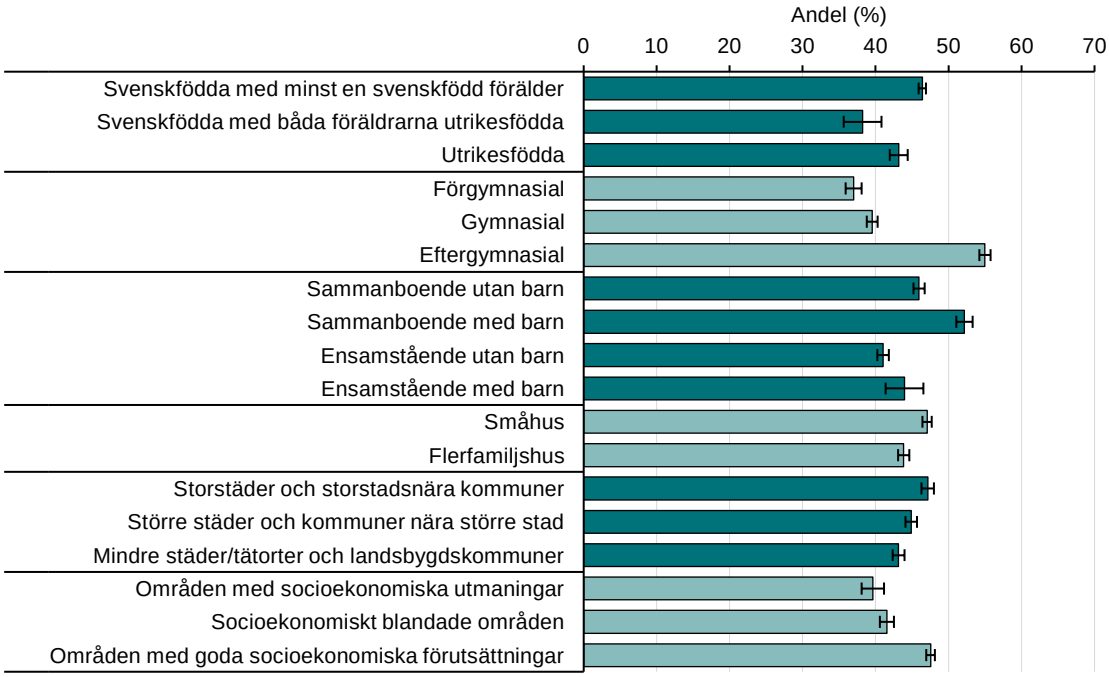

Det är en större andel med stort förtroende för domstolarna bland personer utan funktionsnedsättning jämfört med personer med funktionsnedsättning (se figur 5.17) Det är vanligare med stort förtroende bland homosexuella och heterosexuella än bland personer med annan sexuell läggning. Vidare är andelen med stort förtroende större bland personer utan transerfarenhet och bland personer med binär könsidentitet.

Figur 5.17 Förtroende för domstolarna 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

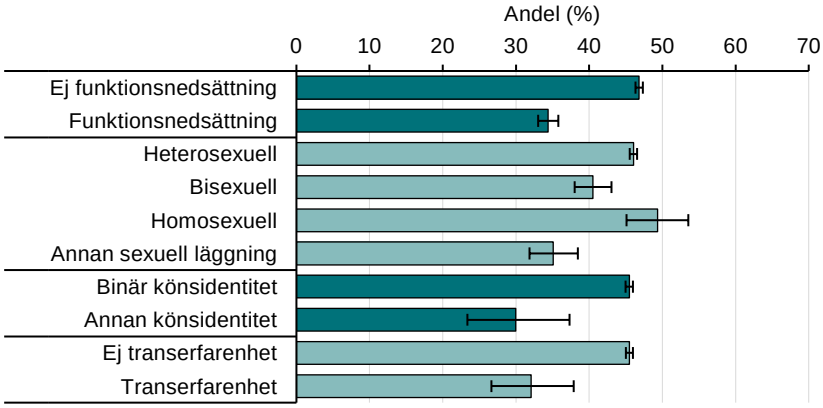

Förtroende för kriminalvården

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Hur stort eller litet förtroende har du för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete?*

I NTU 2026 uppger 37 procent av befolkningen att de har (ganska eller mycket) stort förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete, vilket är en liten ökning från

2025 (35 %, se figur 5.18). Andelen har legat på en relativt stabil nivå under hela perioden, med enstaka årliga variationer. Undantaget är en ökning precis i början av perioden (2007–2010). Utvecklingen över tid ser generellt likartad ut för båda könen, men 2026 syns en ökning bland män. Andelen med stort förtroende är därmed lika stor bland män som bland kvinnor 2026 (37 %). Innan dess har dock kvinnor uppvisat ett större förtroende.

Vidare är det 17 procent av befolkningen som 2026 uppger att de har (ganska eller mycket) litet förtroende, 29 procent som har varken stort eller litet förtroende samt 17 procent som uppgett något av alternativen Ingen åsikt eller Vet inte.

Figur 5.18 Förtroende för kriminalvården 2007–2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån samtliga och kön.

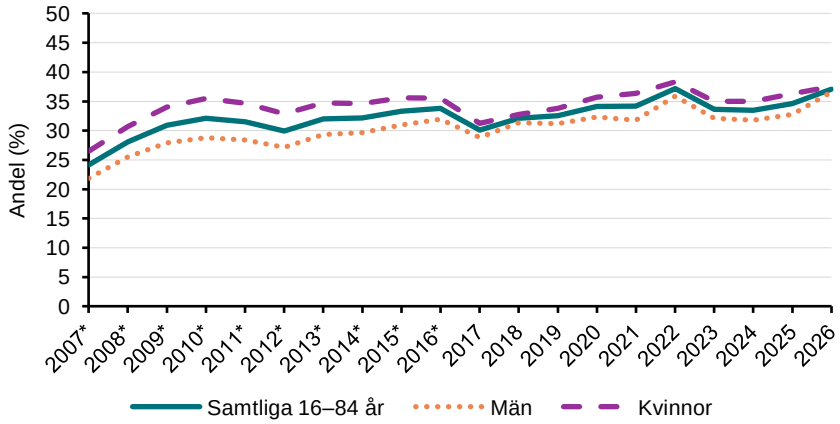

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Sett till olika åldersgrupper bland män är andelen med stort förtroende för kriminalvården större i de yngre åldersgrupperna (16–19 år och 20–24 år) och generellt mindre i de äldre åldersgrupperna (se figur 5.19). Bland kvinnor är skillnaderna mellan olika åldersgrupper mindre, men andelen är minst i gruppen 65–74 år.

Figur 5.19 Förtroende för kriminalvården 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån kön och ålder, med 95 % konfidensintervall.

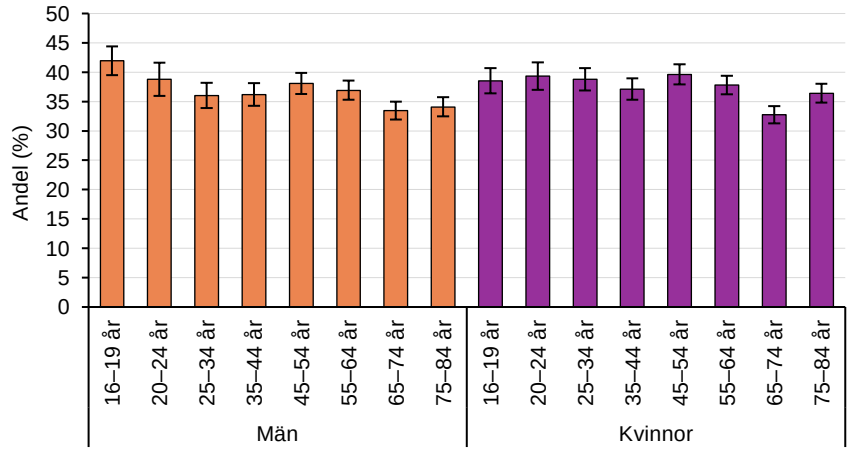

Sett till andra grupper i befolkningen är andelen med stort förtroende för kriminalvården exempelvis något större bland personer med eftergymnasial utbildning än bland personer med lägre utbildningsnivåer (se figur 5.20). Vidare är andelen med stort förtroende större bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder och bland sammanboende med barn.

Figur 5.20 Förtroende för kriminalvården 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

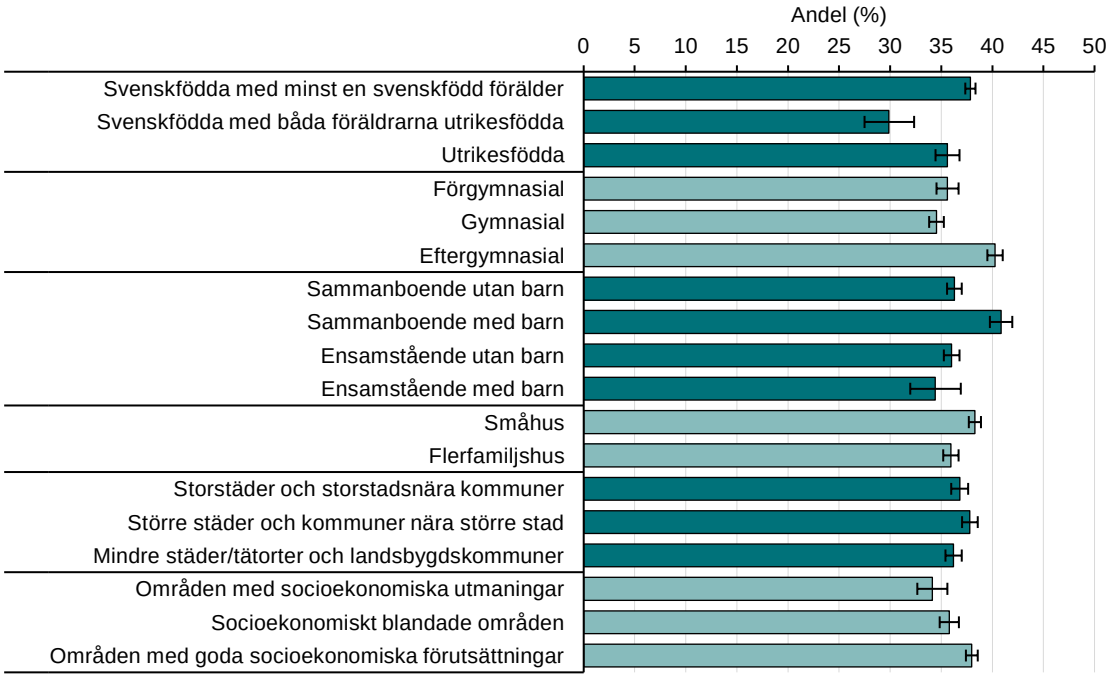

Andelen med stort förtroende för kriminalvården är större bland personer utan funktionsnedsättning än bland personer med funktionsnedsättning (se figur 5.21). Andelen är också större bland personer med binär könsidentitet än bland personer med annan könsidentitet.

Figur 5.21 Förtroende för kriminalvården 2026. Andel (%) i befolkningen (16–84 år) som har ganska eller mycket stort förtroende. Redovisning utifrån olika grupper, med 95 % konfidensintervall.

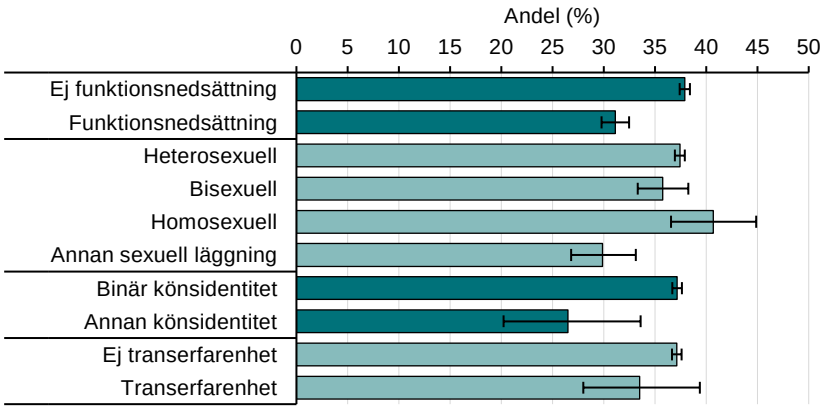

6. Brottsutsattas erfarenheter av polisen

När personer som blivit utsatta för brott väljer att anmäla händelsen till polisen får de kontakt med och erfarenhet av en eller flera av rättsväsendets myndigheter. Erfarenheterna begränsas vanligen till kontakten med polisen i samband med polisanmälan, men kan också bestå av kontakter med åklagare, målsägandebiträde och domstol, i de fall brottet leder till rättegång.

I kapitlet redovisas brottsutsattas erfarenheter av kontakter med polisen i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren fram till svarstillfället. Notera att det gäller utsatthet för alla typer av brott under de senaste tre åren. I redovisningarna används i huvudsak en sammanslagning av svarsalternativen Mycket positiva och Ganska positiva respektive Mycket nöjd och Ganska nöjd.

I det här kapitlet presenteras ett urval av indikatorerna för brottsutsattas kontakter med polisen från NTU 2026 och hur utvecklingen har sett ut över tid (2007–2026). Dessa resultat samt resultat över kontakt med andra myndigheter inom rättsväsendet redovisas för kön och övriga redovisningsgrupper på Brås webbplats www.bra.se/ntu2026, i Tabellsamling NTU 2007–2026, tabellerna 6A:1 till 6J.

Erfarenheter av polisen

Frågan som ställs i enkäten är:

> *Har du (eller någon annan) polisanmält något brott du utsatts för under de senaste tre åren?*[28]

Följdfrågor i enkäten till dem som uppgett att de har polisanmält något brott:

> *Hur skulle du sammantaget beskriva dina erfarenheter av polisen i samband med det här brottet?*[29]
>
> *Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med…*[30]
>
> > *…möjligheten att på ett enkelt sätt få kontakt med någon inom polisen som kunde hjälpa dig?*
> >
> > *…det bemötande du fick av polisen?*
> >
> > *…den information du fick om hur polisen arbetar med ditt ärende?*
> >
> > *… polisens arbete med att utreda och klara upp brottet?*

Enligt NTU 2026 har 19 procent av befolkningen utsatts för något eller några brott som också anmälts till polisen under de senaste tre åren. Av dessa är det 44 procent som uppger att de sammantaget har (ganska eller mycket) positiva erfarenheter av polisen. Studeras resultaten för de olika delarna av polisens arbete framkommer det att andelen (ganska eller mycket) nöjda är störst vad det gäller polisens bemötande (52 %), följt av polisens tillgänglighet (49 %). Vidare är det 34 procent som uppger att de är nöjda med den information som de fått om hur polisen arbetar med ärendet, medan andelen nöjda är minst när det kommer till polisens effektivitet vad det gäller förmågan att utreda och klara upp brottet (22 %).

Andelen positiva respektive nöjda låg på en relativt stabil nivå till och med 2015, med vissa årliga variationer. Därefter har andelarna minskat, men olika mycket. Minskningen är störst när det gäller polisens bemötande. I NTU 2026 har andelen som uppger sig ha positiva erfarenheter av polisen och vara nöjda med polisens effektivitet ökat något, medan nivåerna för övriga frågor är relativt oförändrade.

[28] Svarsalternativen är Ja och Nej.

[29] Svarsalternativen är Mycket positiva, Ganska positiva, Varken positiva eller negativa, Ganska negativa, Mycket negativa och Vet inte/ingen åsikt.

[30] Svarsalternativen är Mycket nöjd, Ganska nöjd, Varken nöjd eller missnöjd, Ganska missnöjd, Mycket missnöjd och Vet inte/ingen åsikt.

Figur 6.1 Erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2007–2026. Andel som sammantaget har ganska eller mycket positiva erfarenheter av polisen samt som är ganska eller mycket nöjda med olika delar av polisens arbete.

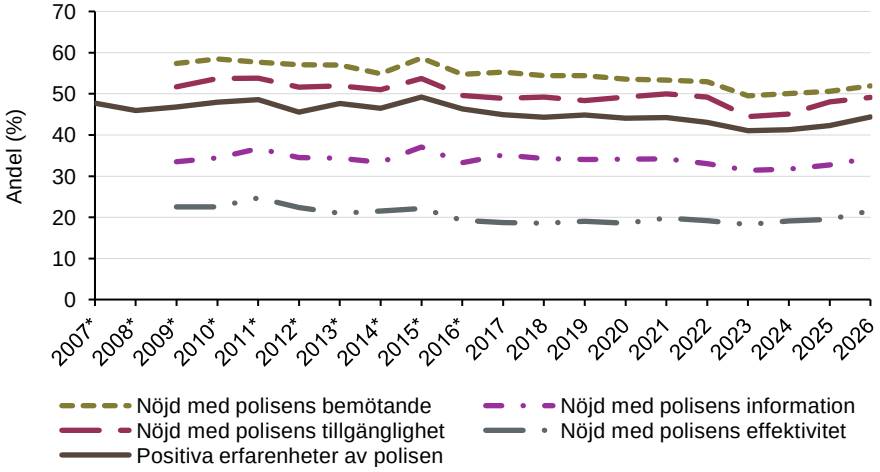

*= Resultaten är omräknade på grund av ett metodbyte; se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

I NTU 2026 är det en större andel bland kvinnor än bland män som har positiva erfarenheter av polisen och är nöjda med olika delar av polisens arbete, och så har det sett ut samtliga år.

Figur 6.2 Erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2026. Andel (%) som sammantaget har ganska eller mycket positiva erfarenheter av polisen samt som är ganska eller mycket nöjda med olika delar av polisens arbete. Redovisning utifrån kön, med 95 % konfidensintervall.

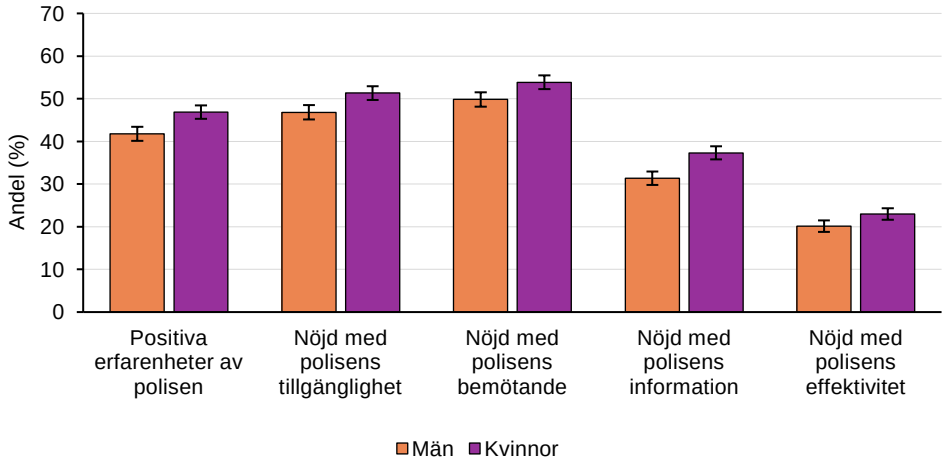

Sett till ålder är andelen positiva respektive nöjda genomgående störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år). Generellt är andelen mindre i de yngre åldersgrupperna.

Figur 6.3 Erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2026. Andel (%) som sammantaget har ganska eller mycket positiva erfarenheter av polisen samt som är ganska eller mycket nöjda med olika delar av polisens arbete. Redovisning utifrån ålder, med 95 % konfidensintervall.

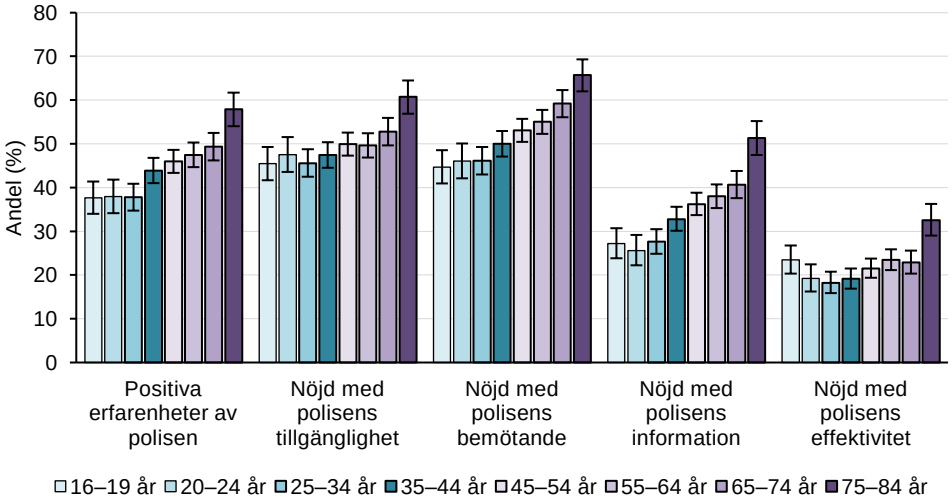

7. Referenser

Brottsförebyggande rådet, Brå (2019). Nationella trygghetsundersökningen 2018. Teknisk rapport. Rapport 2019:2. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2024). Brås statistiska undersökningar om brott. Ett metodstöd för tolkning av resultat. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Nationella trygghetsundersökningen (NTU) är en årligen återkommande nationell brottsoffer- och trygghetsundersökning. Underlaget består av cirka 65 000 personer som genom post- och webbenkäter har svarat på frågor om utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet och erfarenheter av kontakter med rättsväsendet. Exempel på frågeställningar som undersökningen belyser: Hur stor andel av befolkningen uppger att de under föregående år utsatts för något brott mot enskild person, respektive något egendomsbrott mot hushåll, och hur har det sett ut över tid? Hur stor andel i olika grupper i befolkningen upplever otrygghet eller oro för att utsättas för brott, och att den oron medfört konsekvenser? Vilket förtroende har befolkningen för rättsväsendet och dess olika delar, och hur har det sett ut över tid?

För den specialintresserade finns en detaljerad teknisk beskrivning i den tillhörande kvalitetsdeklarationen som finns på Brås webbplats www.bra.se/ntu. För fördjupad beskrivning av den teoretiska bakgrunden till metoden och vad den innebär för hur resultaten ska tolkas, se Brås statistiska undersökningar om brott – Ett metodstöd för tolkning av resultat (Brå 2024).

brå

Brottsförebyggande rådet/National Council for Crime Prevention

Box 1386, SE-111 93 STOCKHOLM
Tel +46 (0) 8 527 58 400, registrator@bra.se, www.bra.se
urn:nbn:se:bra-1372